

కార్మిక పోరాటం

మే 2001

బాల్కో పోరాటం యావత్ భారత కార్మిక వర్గపోరాటం

బాల్కో కార్మికులను ఆర్థికంగా ఆదుకోండి

బాల్కో ప్రభుత్వరంగ వాటాలను కేంద్ర ప్రభుత్వం కారు చౌకగా స్టెరిలైజ్ ప్రయివేట్ యాజమాన్యానికి అమ్మింది. అల్యూమినియం రంగంలో ప్రయివేట్ గుత్తాధిపత్యానికి అవకాశం కల్పించింది. అవినీతికి అద్దం పట్టింది.

కేంద్ర ప్రభుత్వ చర్యను యావత్ భారత కార్మికవర్గం వ్యతిరేకిస్తున్నది. బాల్కో కార్మికులు విరోచిత పోరాటం నిర్వహిస్తున్నారు. మార్చి 3 నుంచి పదివేల మంది కార్మికులు నిరవధిక సమ్మెలో వున్నారు. కోర్పాబండ్, చత్తీస్‌ఘడ్ రాష్ట్ర బండ్‌లు విజయవంతంగా జరిగాయి.

బాల్కో పోరాటం తర్వాత ప్రభుత్వ రంగ వాటాల అమ్మకానికి గండి పడింది. ఇది కార్మికవర్గ నైతిక విజయం.

బాల్కో పోరాటాన్ని ఓడించాలని కేంద్ర ప్రభుత్వం పంతంగా వున్నది. ఏమైనా వెను తిరగం అని ప్రధాని ప్రగల్భాలు పలుకు తున్నారు. బాల్కో కార్మికులు అంతకంటే పట్టుదలగా వున్నారు. తప్పుడు ఒప్పందాన్ని ముందు రద్దు చేస్తావా? లేదా? అని హెచ్చరిస్తున్నారు. నీ ఒప్పందాన్ని ఒప్పుకో... ఒక్కటన్ను కూడా ఉత్పత్తి చేయం అని సవాల్ విసిరారు. ఈ పోరాటం భారత కార్మిక వర్గానికి ఆదర్శం.

'స్టెరిలైజ్' ప్రయివేట్ యాజమాన్యం కార్మికులు పని చేసిన ఫిబ్రవరి నెల జీతాలు కూడా చెల్లించం అంటున్నారు. కార్మికులు ఆకలితో మాడి కాళ్ళ దగ్గరకు వస్తారని ప్రయివేట్ యాజమాన్యం కుట్ర చేస్తున్నది. వెనుకబడిన రాష్ట్రమైన చత్తీస్‌ఘడ్‌లోని బాల్కో కార్మికులకు ఆర్థిక సహాయం ఎంతైనా అవసరం. బాల్కో పోరాటం వైపు యావత్ భారత్ ఎదురుచూస్తున్నది. ఈ పోరాటం విజయం సాధించాలి. బాల్కో

కార్మికులు ప్రభుత్వ కుట్రను ఓడించగలిగితే అది యావత్ పబ్లిక్ సెక్టార్ కార్మిక ఉద్యమానికే గొప్ప స్ఫూర్తిదాయకం.

కీలక ప్రాధాన్యత వున్న బాల్కో పోరాటానికి నైతికబలంతో పాటు ఆర్థిక అండ ఎంతైనా అవసరం. 10 వేల మందికి రోజూ గంజినీళ్ళు కావాలన్నా లక్షలు కావాలి. రోజులు డిగిచేకొద్దీ ఈ అవసరం మరీ పెరగింది. కార్మిక వర్గం తలుచుకుంటే ఇది కష్టమైన పని కానేకాదు. ఇప్పటికే నిధి వసూళ్ళు ప్రారంభమైన దగ్గర సానుకూలంగా అనూహ్యమైన రీతిలో స్పందన వ్యక్తం అవుతోంది.

బాల్కో సమ్మె క్రైల్డ్

★ భారత్ అల్యూమినియం కంపెనీ (బాల్కో)లోని 6500 మంది శాస్త్రత కార్మికులు, 3000 మంది కాంట్రాక్టు కార్మికులు చేస్తున్న నిరవధిక సమ్మె. ఏప్రిల్ 30 నాటికి 58 రోజులు పూర్తి చేసుకుంది.

★ శాస్త్రత కార్మికులకు ఏప్రిల్ జీతాలు ఇవ్వలేదు. కాంట్రాక్టు కార్మికులు మార్చి నెల జీతమూ తీసుకోలేదు.

★ రోజూ 3000 మంది కార్మికులకు భోజనం వండి, పడ్డించే (కమ్యూనిటీ కిచెన్) సామూహిక భోజనశాల ఏర్పాటు చేశారు.

★ యావత్ భారత దేశ ప్రతి మారుమూల నుండి ప్రతి రోజూ కార్మికులు, ఇతర ప్రజానంధాల, ప్రజానంధాల ప్రదర్శనలు జరుగుతున్నాయి. కార్మిక సంఘాల మధ్య నున్న సరిహద్దులు చెరిపేశారు. బాల్కో కార్మికులు, INTUC, BMS లతో సహా అన్ని కార్మిక సంఘాలు ఈ పోరాటంలో భాగస్వాములవుతున్నారు.

★ బాల్కో కార్మికులు గెలవాలి. ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలను కారు చౌకగా ప్రైవేటీకరించడాన్ని వారు సవాలు చేశారు. దేశంలో ప్రతి ప్రభుత్వ రంగ కార్మికుని తరుపున వారు పోరాడుతున్నారు. సుఖాలు, సౌకర్యాలను మర్చిపోయి ఇళ్ళకు దూరంగా బాల్కో నగర్‌లోని "పరాసభట్ట చౌక్" నేడు వారికి నివాసమైంది.

“మా పోరాటాన్ని ఆర్థికంగా ఆదుకోండి! వేం ఎంత కాలమైనా పోరాడుతాం” అంటున్నారు బాల్కో కార్మికులు. ప్రభుత్వ రంగ కార్మికులు ఒక రోజు వేతనం విరాళంగా ఇవ్వడం ఆంత కష్టమూ కాదు. అసాధ్యమూకాదు. అది వారం దరి కర్తవ్యం. బాల్కో కార్మికుల విజయానికి కీలకమైన ఈ అంశాన్ని ప్రతి ఒక్కరూ గుర్తించేలా చేయాలి. అన్ని కార్మిక సంఘాలను కలిసి ఇందుకు అంగీకరింపజేయాలి.

ప్రతి కార్మికుని కలవాలి.

విరివిగా విరాళాలు వసూలు చేయాలి.

ప్రతి ప్రభుత్వరంగ కార్మికుడు ఒక రోజు వేతనం యివ్వాలి.

బాల్కో కార్మికులకు ఒక రోజు వేతన విరాళం - భారత కార్మికవర్గ విజయానికి నాంది.

బాల్కో కార్మికులారా మీ వెంట మేం ఉన్నాం.

మే 2001

సంపుటి : 17

సంచిక : 5

వెల : రూ. 3.00

వర్గపోరాటాన్ని తీవ్రతరం చేయండి	2
మేడే స్ఫూర్తితో	4
ప్రయివేటు రంగం - ప్రభుత్వ రంగం	5
ప్రయివేటికరణకు వ్యతిరేకంగా	6,7
బాల్కోపోరాటంలో సైంధవ పాత్ర	8
బెంగాల్ పి.ఎఫ్. పథకం	9
సమైక్య రాష్ట్రంలోనే సమగ్ర అభివృద్ధి	10
ముంచిన షేర్ మార్కెట్	13
ధెంగ్డే గారి ఆక్రోశం	14
కులవివక్షతపై నిరంతర పోరు	15
ఆత్మహత్యలు - నేతన్నలు	17
జోషీ గారి జ్యోతిష్ శాస్త్రం	18, 19
మహిళలు - మానసిక ఆరోగ్యం	20
ఉద్యమ వార్తలు	21, 22
ఆర్టీసీ ఎన్నికలు	23
ఎ.పి. గ్రామసేవకుల జిల్లా మహాసభలు	24

సంపాదక వర్గం

సంపాది ప్రసాదరావు

పర్వా సత్యనారాయణ

ఎం.ఎ. గవూర్, ఎస్. వీరయ్య

పి. రోజా, కె. ఆరుణ

ఎడిటర్ : వై. సిద్ధయ్య

మేనేజర్ : ఆర్. సుధా భాస్కర్

సంపాదకీయం

మేడే స్ఫూర్తితో పాలకవర్గదాడులను ప్రతిఘటించాలి.

ఉద్యోగులు, కార్మికులు, సమస్త శ్రామిక జనావళికి సి.వి.టి.యు. మే దినోత్సవ శుభాకాంక్షలు. 8 గంటల పని దినం కోసం అమెరికాలోని చికాగో కార్మిక వర్గం వీరోచిత పోరాటాలు సాగించింది. ఈ వర్గ పోరాటాల ఉన్నత రూపమే 1886 మే 1నుండి 4 వరకు జరిగిన చారిత్రక హేమార్కెట్ సంఘటన. 115 సంవత్సరాలు గడిచినప్పటికీ మేడే స్ఫూర్తి కార్మిక వర్గ ఉద్యమాలకు ఇప్పటికీ ఉత్తేజాన్నిస్తున్నది. దీనిని కేవలం 8 గంటల పని దినం కోసం జరిగిన పోరాటంగా మాత్రమే చూడలేము. ఈ ఘటనలో శ్రామిక విప్లవ భావజాలం నిబిడీ కృతమైవున్నది. ఆ భావ జాలమే అక్కడి నాయకత్వాన్ని ఉద్యమాన్ని క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో ముందుకు నడిపేందుకు దోహదపడింది.

"అన్ని రకాల అణిచివేతలు, దోపియడీలకు, పీడనలకు వ్యతిరేకంగా నిలిచే సోషలిస్టు సమాజాన్ని సాధించేందుకు కార్మికవర్గం ఒక వర్గంగా సంఘటితం కావాలన్నది మేడే సందేశం" గా లెనిన్ మహాశయుడు ఉద్ఘోషించాడు.

మేడే సందేశం భారత కార్మిక వర్గాన్ని కూడా ప్రభావితం చేసింది. పాలకవర్గాలు, యాజమాన్యాలపై అనేక సమరశీల పోరాటాలను నిర్వహించింది. 8 గంటల పని దినం, సంఘం పెట్టుకునేందుకు, సమ్మె చేసేందుకు, హక్కు, ఉద్యోగ భద్రత, కనీస వేతనాలు, పర్మినెన్సీ, పి.ఎఫ్, గ్రాట్యుటీ, పెన్షన్ వగైరా చట్టబద్ధ హక్కులను సాధించింది. ఈ హక్కులన్నీ పాలక వర్గాల దయా బిక్షకాదు. గత కాలపు కార్మిక వర్గం ఉద్యమాల ప్రభంజనంతో సృష్టించిన వత్తిడి మూలంగానే సాధ్యమైంది.

ఆధునిక కార్మిక సంబంధాల స్థానే అభివృద్ధి నిరోధక బానిస సంబంధాలను నెలకొల్పేందుకు పాలక వర్గాలు నిరంతరం కుట్రలు పన్నుతున్నాయి. ఈ కుట్రలో భాగమే నూతన ఆర్థిక విధానాల పేర దశాబ్దం క్రితం కాంగ్రెస్ ప్రారంభించిన సంస్కరణలు. కేంద్రంలోని బిజెపి ప్రభుత్వం సంస్కరణల అమలును వేగవంతం చేసింది. నగ్నంగా పెట్టుబడిదారుల కొమ్ముకాస్తున్నది.

ప్రపంచీకరణ, ప్రైవేటీకరణలు మన ఆర్థిక పరిస్థితిని అప్పుల సుడి గుండంలోకి నెట్టేశాయి. ప్రకృతి వనరులను, ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను నామ మాత్రపు రేటుకు లూటీ చేస్తున్నాయి. బాల్కో ఇందుకు తాజా ఉదాహరణ. అవినీతిపై తెహల్కా బేపులు నెల్లడించిన వాస్తవాలు జాతిని దిగ్భ్రాంతికి గురి చేశాయి. బిజెపి ప్రభుత్వ అసలు రంగు బయట పడింది. ఆ ప్రభుత్వం అవినీతి కుంభకోణాలలో అప్రతిష్ట పాలైంది.

కార్మిక రంగంలో సరళీకరణల పేర ఇప్పటి వరకు కార్మిక వర్గం అనుభవిస్తున్న అనేక హక్కులను కాల రాస్తున్నారు. 'హైర్ అండ్ ఫైర్', వి.ఆర్.ఎస్., సి.ఆర్.ఎస్., పేర ఉద్యోగ భద్రతకు ముప్పు ఏర్పడింది. పలు కార్మిక చట్టాలను యజమానులకు అనుకూలంగా సవరణలను ప్రతిపాదించారు. ఈ మార్పులు కార్మిక వర్గం పోరాట శక్తిని నిర్వీర్యం చేసేందుకే ఉద్దేశించ బడ్డాయి.

మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ముఖ్యమంత్రి చంద్రబాబునాయుడు ప్రచార ఆర్పాటాలతో ప్రజలను మభ్యపెట్టి భారాలను వేస్తున్నారు. వందలాది మంది రైతాంగం, చేనేత, మర మగ్గాల కార్మికులు ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నారు. గిరిజన తండాలో పసి కూనలను అమ్ముకుంటున్నారు. సబ్సిడీల రద్దు, రేషన్ కార్డుల కుదించు, విద్యుత్ చార్జీల పెంపు, విద్య, వైద్యం వంటి సంక్షేమ బాధ్యతల నుండి ప్రభుత్వం తప్పుకోవటం. అల్ప ఆదాయ వర్గాలపై అదనపు భారం మోపుతున్నది.

ఢిల్లీ, సంజాబుల్లో 'ఖురాన్' ప్రతులను సంఘపరివార్ శక్తులు తగుల బెట్టాయి. కాన్పూరులో మత విద్వేషాలు రెచ్చ గొట్టారు. మన రాష్ట్రంలో చేవెళ్ళలో చర్చిపై దాడులు జరిగాయి. ఇవన్నీ ప్రజల దృష్టిని తెహల్కా నుండి మళ్ళించేందుకే. ఇవి కార్మిక వర్గం ఐక్యతను భంగపరిచేందుకు మతోన్మాద శక్తుల కుట్రలే.

ఈ క్లిష్ట పరిస్థితుల్లో బాల్కో కార్మిక వర్గం చేస్తున్న పోరాటం దేశ వ్యాప్తంగా కార్మిక వర్గాన్ని ఉత్తేజ పరుస్తున్నది. మన రాష్ట్రంలో ఉద్యోగులు, ఉపాధ్యాయులు కార్మిక వర్గం జెఎసి గా ఏర్పడటం వారిలో విశ్వాసాన్ని పెంచుతున్నది. పాలక వర్గాల ఉమ్మడి దూడిని విశాల ఐక్యతతో, సమర శీల పోరాటాలతో మూకుప్పడిగా ప్రతిఘటించడమే ఈ మేడే కర్తవ్యం.

'వర్గ పోరాటాన్ని తీవ్రం చేయండి!'

సి.ఐ.టి.యు. మేడే మేనిఫెస్టో

చారిత్రాత్మక అంతర్జాతీయ కార్మిక వర్గ ఐక్యతా దినమైన మేడే సందర్భంగా కార్మిక వర్గానికి, పీడిత ప్రజానీకానికి సి.ఐ.టి.యు. శుభాకాంక్షలు అందజేస్తున్నది. నేడు కేవలం తమ జీవన స్థాయిని నిలబెట్టుకోవటానికో, ఆర్థిక పరిస్థితిని మెరుగు పర్చుకోవటానికో, దేశ పౌరులుగా న్యాయ సమ్మతమైన తమ హక్కులు కాపాడుకోవటానికో, తమ దేశ స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించటానికో లేక తమ సార్వభౌమత్వాన్ని నిలబెట్టుకోవటానికో మాత్రమే కాక మొత్తం మానవ సమాజంలో దోపిడిని అంతం చేయటానికి కార్మిక వర్గం పోరాడాలి. ప్రతి దేశంలోనూ పోరాటాలు జరుపుతున్న సోదర కార్మిక వర్గానికి తమ సంఘీభావాన్ని అందజేయాలి.

కొన్ని సోషలిస్టుదేశాలలో సోషలిజం చవిచూసిన వైఫల్యాలకు నిరుత్సాహపడకుండా సోషలిస్టు విధానాల విశిష్టతను నిలబెడుతూ, ఎన్నో ఆటంకాలు ఎదురౌతున్నప్పటికీ తమ దేశ ప్రజల ఉజ్వల భవిష్యత్తుకై పోరాడుతున్న సోషలిస్టు దేశాల కార్మిక వర్గానికి సోషలిస్టు దేశాలు తమ అమూల్యమైన అనుభవాలతో మార్గాన్ని సూచించే లైటు హౌజ్ వలె వున్నాయి.

సామ్రాజ్యవాదం పెంచి పోషిస్తున్న నూతన సరళీకృత, ప్రపంచీకరణ విధానాలను ప్రతిఘటిస్తూ కార్మికోద్యమంలో నూతన అధ్యాయాలను సృష్టిస్తున్న పెట్టుబడిదారీ దేశాల కార్మిక వర్గానికి, ప్రజలకు సి.ఐ.టి.యు. శుభాకాంక్షలను అందజేస్తున్నది.

తమ దేశ స్వాతంత్ర్యంపై, సార్వభౌమాధికారంపై, ఆర్థిక స్వావలంబనపై ఐ.ఎం.ఎఫ్., ప్రపంచబ్యాంకు, డబ్ల్యు.టి.ఓ. వంటి తమ సాధనాల ద్వారా సామ్రాజ్యవాదం జరిపే వత్తిడులు, ఆర్థిక, రాజకీయ, సైద్ధాంతిక, మిలటరీ దాడులను ఎదుర్కొంటూ, పట్టువిడుపులు లేకుండా సమరం సాగిస్తున్న 3వ ప్రపంచదేశాల కార్మికవర్గానికి, పీడిత ప్రజానీకానికి సి.ఐ.టి.యు. తన శుభాకాంక్షలను అందజేస్తున్నది.

అంతర్జాతీయ ఆర్థిక సంస్థలకు వ్యతిరేకంగా సియూటీల్లో, బ్యాంకాక్లో, దావోస్లో, ఇతర చోట్ల సామ్రాజ్యవాద దాడిని తిరస్కరిస్తూ జరిపిన ప్రదర్శనలు మూలమలుపు వంటివి. పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచానికి గుండె వంటి అమెరికన్ గడ్డతో సహా పెద్ద సంఖ్యలో ప్రదర్శనలు నిర్వహిస్తున్న అభివృద్ధి చెందిన దేశాల కార్మిక వర్గానికి సి.ఐ.టి.యు. శుభాకాంక్షలు తెలుపుతున్నది.

అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలలో తమ అధివత్యం కొనసాగించటానికి ప్రత్యక్షంగానూ, ఐక్యరాజ్య సమితి రూపంలోనూ రాజకీయంగా మిలటరీ రీత్యా సామ్రాజ్యవాద శక్తులు జోక్యం చేసుకుంటూ తమ దోపిడీ విధానాలను కొనసాగిస్తున్న దృశ్యం నేడు చూస్తున్నాం. ఈ లక్ష్యంతో ప్రపంచంలోని వివిధ కేంద్రాలలో ఉద్రిక్తతలను సృష్టించి కోల్డ్వార్ పరిస్థితిని కొనసాగిస్తున్నారు. అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం జరిపే వరుస వారి వైమానిక దాడులకు ఇరాక్ గురౌతున్నది. యుగోస్లావియాలో, రష్యన్ ఫెడరేషన్లో వీరి జోక్యం, క్యూబా, కొరియాలను రెచ్చగొట్టే చర్యలను చేపట్టడం, తైవానులో మిలటరీ శక్తిని పెంచటం వీరి దుష్ట తలంపులకు ప్రత్యక్ష నిదర్శనాలు. ఇవన్నీ అమెరికన్ అధిపత్యాన్ని ముందుకు తీసుకొని పోవాలనే జరుపుతున్నారు.

అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం, వారి మిత్రుల బెదిరింపులకు, దాడులకు ప్రపంచ వ్యాపితంగా ప్రతిఘటన ఎక్కువ అవుతున్నది. వారి బెదిరింపులకు ప్రజలు లొంగటంలేదు. దాడులను ఓడించడానికి సమీకృతులు అవుతున్నారు. రష్యా, చైనాలు తమ మధ్యనున్న బేధాలను తొలగించుకుంటూ దగ్గర అవుతున్నారు. సామ్రాజ్యవాదం దూకుడును ఎదుర్కోవటానికి సన్నద్ధమౌతున్నారు.

"అక్టోపస్"లాగా గతంలో ఏనాడు లేనంతగా సామ్రాజ్యవాద శక్తులు ఐక్యమై ప్రపంచమంతటా తమ దోపిడిని విస్తరింపచేయజూస్తున్న నేటి తరుణంలో కార్మిక వర్గ అంతర్జాతీయ సంఘీభావం అత్యంత కీలకమైన సత్వర ప్రాధాన్యత కలిగి వుంది. ఈ మేడే నాడు కార్మికవర్గం ఈ దాడులను ప్రతిఘటించడానికి మరింత గరిష్టమైన సంఘీభావాన్ని ప్రదర్శించాలి. ఈ మేడే ఈ నూతన దాడులను ప్రతిఘటించే ప్రపంచ వ్యాపిత ధృఢమైన శక్తిగా ఐక్యం కావాలి-కార్మికులు, ప్రజలు జరిపే ఈ సంఘీభావ పోరాటాలతో పాటు మొత్తం మానవజాతి కళ్యాణానికి కార్మికవర్గం పునరంకితం కావాలని సి.ఐ.టి.యు. పిలుపు ఇస్తున్నది.

మన దేశంలో నేడు, కార్మికులు, రైతులు, మధ్యతరగతి వర్గంతో పాటు మొత్తం అన్ని తరగతుల వారిపై దాడి జరగటాన్ని చూస్తున్నాం. పెద్ద సంఖ్యలో పరిశ్రమల మూతకు, కార్మికులను ఉద్యోగాల నుండి తొలగించడానికి పాలక వర్గాలు సంస్కరణ విధానాలు చేపట్టారు. ఒక వైపున ఉపాధి లేని యువత పెరుగుతున్నది. నిరుద్యోగం పెరిగింది. నిత్యవసర వస్తువుల ధరలు మండుతున్నాయి. ఆర్థిక వ్యవస్థను శాసించేందుకు ఆర్థికాభివృద్ధికి, స్వావలంబనకు ప్రజాధనంతో విస్తరింపచేయబడిన ప్రభుత్వరంగాన్ని ప్రభుత్వమే కుప్పకూల్చుతున్నది. నేడు వారు నష్టాలు వచ్చే వాటినే అమ్మేస్తామని నిస్సిగ్గుగా ప్రకటిస్తున్నారు. దానికి తాజా ఉదాహరణ బాల్కో అమ్మకం. రెండవ తరం ఆర్థిక సంస్కరణల పేరుతో విస్తృతంగా ప్రైవేటీకరణచేయటం, ఆర్థిక రంగాలలో ఉన్న నియంత్రణలను పూర్తిగా తొలగించటానికి పూనుకుంటున్నారు.

కేంద్ర బడ్జెట్ విపరీతమైన రాయితీలను బడా వ్యాపారులకు, బహుళజాతి సంస్థలకు కల్పించింది. కాని సామాన్య ప్రజలపై విపరీతమైన భారాలు మోపింది. ఇటీవల 'ఎగ్జిమ్ పాలసీ' వల్ల దిగుమతులపై పూర్తిగా పరిమాణాత్మక ఆంక్షలు తొలగించబడి మన ఆర్థికాభివృద్ధి మరింత విస్తృతంగా విదేశీపెట్టుబడిదారులకు బహుళజాతి సంస్థలకు గేట్లు తెరవబడింది. పెద్ద సంఖ్యలో గల చిన్న పరిశ్రమలు, గుత్త సంస్థలకు బలైపోతున్నారు ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థ ఆచరణలో రద్దు చేయబడింది. ఆర్థిక వ్యవస్థలోని ఈ మార్పుల ఫలితంగా వ్యవసాయం వస్తువుల ధరలు పడిపోయి రైతులు తీవ్రంగా నష్టపోతున్నారు.

హైర్ అండ్ ఫైర్ విధానం కావాలని, తమ యూనిట్లను యదేచ్ఛగా మూసివేతలకు అధికారం కావాలని యాజమాన్య వర్గాల వారు గోల పెట్టారు. వారి కోరికలను తీర్చటం కోసమే కాక ట్రేడ్ యూనియన్ కార్యకలాపాలను అణిచివేయటానికి బి.జె.పి. ప్రభుత్వం 2వ లేబరు కమీషనును నియమించింది. కనీసం ఆ కమీషను రిపోర్టు వచ్చే వరకైనా కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఓపిక లేదు. ప్రభుత్వం తన బడ్జెటు ప్రసంగంలో కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను ప్రకటించింది. ప్రతిచోట కాంట్రాక్టు

విధానాన్ని చట్టబద్ధం చేస్తానన్నది. శాఖల "రైట్ సైజింగ్" పేరుతో ఉద్యోగులను తీవ్రంగా తగ్గించి వేస్తున్నది.

ప్రపంచం నేడు పర్యావరణ సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నది. అంతులేని లాభాపేక్షతో గతంలోనూ, నేడూ పర్యావరణాన్ని కాపాడే నిబంధనలను పెట్టుబడిదారీ వర్గాలు ఉల్లంఘించి మన భూమికి చేటును తెస్తున్నారు. గత సామ్రాజ్యవాద వలసలన్నింటిలోనూ ఈ నేరాలన్నీ జరిగాయి. పర్యావరణాన్ని కాపాడాలని కార్మిక వర్గం ఉద్యమం చేపట్టింది. ఇదే సమయంలో మన దేశంలో పర్యావరణం పరిరక్షణ పేరుతో వేలాది సంఖ్యలో చిన్న, పెద్ద పారిశ్రామిక యూనిట్లను మూసి వేసి లక్షలాది మందిని నిరుద్యోగులుగా మార్చి వారి పొట్టలు కొడుతున్నారు. మొత్తం భారాన్నంతా కార్మిక వర్గంపైకి నెడుతున్నారు. ఈ చర్యలను కార్మికవర్గం ఉమ్మడిగా ఎదిరించాలి.

ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వంలో బి.జె.పి. రాజకీయ శక్తిగా వుండి, ఆర్.ఎస్.ఎస్. తన ఫాసిస్టు సిద్ధాంతాల రహస్య ఎజెండాను చాప క్రింది నీరులాగా అమలుపరుస్తూనే ఉన్నది. విద్యను, సంస్కృతిని కాపాడే పూరితం చేస్తోంది. ప్రజాజీవన విధానాన్ని, పాఠ్యపుస్తకాల క్రమాన్ని మార్చి వేస్తున్నారు. చరిత్రను వక్రీకరిస్తున్నారు. ప్రతిదాన్ని హిందుత్వ సిద్ధాంతానికి అనుగుణంగా మార్చుతున్నారు. అధికారాత్మక సంస్థలను, ప్రతిష్టాత్మకమైన పరిశోధనా సంస్థలను కాపాడే మూకతో నింపి వేస్తున్నారు. ఉన్నత విద్యలో జ్యోతిష్య శాస్త్రాన్ని ప్రవేశపెట్టడం దీనికి తాజా ఉదాహరణ. ఫిల్మ్ ఫెస్టివల్లో వీరి జోక్యం కూడా ఒక ఉదాహరణ.

సాంస్కృతిక రంగంతో పాటు సంఘపరివారం ముస్లిం, క్రిష్టియన్ మైనార్టీల పై ఉన్నాడ పూరితమైన దాడులు చేస్తూ దేశంలో ఘర్షణలకు పురిగొల్పుతున్నది. "మోడరేట్" ప్రధాన మంత్రిగా చెప్పబడే అటల్ బిహారీ వాజ్ పేయి బాబ్రీ మసీద్ స్థలంలో గుడి నిర్మాణానికి సందేహం లేని విధంగా నైతిక మద్దతునిస్తున్నాడు. లిబర్టన్ కమిషన్ ముందు హోం మంత్రి ఎల్.కె.అద్వానీ స్టేట్ మెంట్ సంఘపరివారాన్ని మరింత రెచ్చగొట్టేదిగా వుంది.

బూర్జువా భూస్వామ్య పాలకవర్గాలు, ప్రత్యేకంగా బి.జె.పి. నేతృత్వంలోని పాలనా కుక్కును తెహల్కా బేపులు బైట పెట్టాయి. తానొక ప్రత్యేక తరహా పార్టీనని బి.జె.పి. చెప్పుకునే బడాయిల బండారాన్ని బట్టబయలు చేశాయి.

ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వం కార్మిక వర్గం పై సామాన్య ఉద్యోగులపై దాడిని తీవ్రతరం చేస్తుండగా కార్మిక వర్గం ఘనమైన మేడే సాంప్రదాయాలను నిలబెట్టుకొంటూ తమపై జరుగుతున్న దాడులను ప్రతిఘటిస్తున్నది. పోస్టల్, టెలికం శాఖలలో, విద్యుత్ రంగం, పోర్ట్ అండ్ డాక్, బొగ్గు గనుల్లో, అనేక రాష్ట్రాలలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు, ప్రైవేట్ రంగాలలోని కార్మికులు, ఇతర పరిశ్రమల వారు, తమ హక్కులపై జరుగుతున్న దాడులను నిరసిస్తూ, ప్రైవేటీకరణకు వ్యతిరేకంగా ఒక దాని వెంట మరొకటిగా వివిధ పరిశ్రమల్లో పోరాడుతున్నారు. ప్రైవేటు రంగంలో, అలాగే ఇతరత్రా జరుగుతున్న మిలిటెంటు పోరాటాలను యాజమాన్యం, అధికారులు క్రూరమైన పద్ధతుల్లో అణిచివేయటం కూడా చూస్తున్నాం. నాలుగు నెలల పాటు సాగిన మారుతి ఉద్యోగ్ లిమిటెడ్ కార్మికుల పోరాటాలు దీనికి కొన్ని ఉదాహరణలు. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో విద్యుత్ ఛార్జీల పెంపుకు వ్యతిరేకంగా వీరోచితంగా జరిగిన ఉద్యమం ఒక బ్రహ్మాండమైన పోరాటం. ఇది అన్ని రాష్ట్రాల పోరాటాలకు ఎంతో ఊపును ఇచ్చింది. ప్రభుత్వ వినాశకర ప్రపంచీకరణ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా అన్ని సెక్షన్లలోని మొత్తం ప్రజానీకాన్ని కదిలించే మార్గంను చూపింది. నేడు బాల్కీ కార్మికులు కూడా దేశ కార్మికోద్యమంలో నూతన చరిత్రను సృష్టించుతున్నారు. నెల రోజులకు పైగా ప్రైవేటీకరణకు వ్యతిరేకంగా

విజయవంతమైన పోరాటం కొనసాగుతోంది. ఈ పోరాటం ప్రజాపోరాటంగా మలుపుతిరుగుతున్నది.

కార్మికుల వలెనే రైతాంగం పైనా, వ్యవసాయ కార్మికుల పైన కూడా దాడి జరుగుతున్నది. వారు కూడా పోరాటాలలో ఉన్నారు. రైతాంగం, వ్యవసాయ కార్మికులు దేశ జనాభాలో మెజారిటీగా ఉండటమే కాక, వారు చాలా పేదవారుగా, దేశంలో అణిచి వేయబడే తరగతిగా కూడా ఉన్నారు. మెల్లగానైనా, క్రమంగా ఈ అత్యధిక శాతం జనాభా జీవితంలో వాస్తవిక అంశాలపై మేల్కొంటూ సరళీకరణ విధానాల వల్ల జరుగుతున్న హానిని గుర్తిస్తూ ముందుకు వస్తున్నారు. దేశ వ్యాపితంగా కార్మిక వర్గంతో పాటు, రైతాంగం, వ్యవసాయ కార్మికులు సంఘీభావ ఉద్యమాలలో జరిపే ప్రదర్శనలు దేశంలో చురుకైన ఉద్యమాలకు దారితీస్తున్నది.

ఆర్.ఎస్.ఎస్.చే నడపబడే బి.జె.పి. నేడు అధికారంలో ఉన్నది. దీనికి మత వాదం ప్రధాన ఆయుధం. ఆర్.ఎస్.ఎస్. ఫాసిస్టు ధోరణితో ఉంటున్నది. కార్మిక వర్గం, ప్రజాతంత్ర భావాలు కలవారు దీనికి వ్యతిరేకంగా పోరాడవలసిన ప్రాధాన్యత పెరుగుతున్నది. ఆర్థిక విధానాలపై మిలిటెంటు పోరాటాలు జరుపకుండా, ఎన్టీయే ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాటం జరుపకుండా పెచ్చుమీరుతున్న మతవాద, ఫాసిస్టు ధోరణులను ఎదిరించటం ఎంత మాత్రం సాధ్యం కాదు.

నేడు అయిదు రాష్ట్రాలలో ఎన్నికలు జరుగుతున్న నేపథ్యంలో మనదేశంలో మేడే ఉత్సవాలు వస్తున్నాయి. కేరళలో వామపక్ష, ప్రజాతంత్ర ప్రభుత్వం, బెంగాల్ లో వామపక్ష ప్రభుత్వం అధికారంలో ఉన్నాయి. ఈ రెండు రాష్ట్రాలు ఎన్నికల బరిలో ఉన్నాయి. సరళీకరణ విధానాలను ఈ వామపక్ష ప్రభుత్వాలు వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా దేశ వ్యాపితంగా జరిగే పోరాటంలో ప్రధాన పాత్రను నిర్వహిస్తున్నాయి. ఈ రెండు రాష్ట్రాలలో ప్రజానుకూల వామపక్షాలను అధికారంనుండి తొలగించడానికి సరళీకృత విధానాలను అనుసరించే లాబి, పాలక వర్గాలు సామ్రాజ్యవాదుల తోడ్పాటుతో తీవ్రంగా ప్రయత్నిస్తున్నారు. అందువలన దేశ వ్యాపితంగా కార్మిక వర్గం, ప్రత్యేకంగా ఆ రెండు రాష్ట్రాల కార్మికులు తిరిగి వామపక్షం విజయం పొందడానికి సర్వశక్తులు ఒడ్డి పూర్తిగా సహకరించాలి. ఇది నేటి కీలక కర్తవ్యం. మిగిలిన రాష్ట్రాలలో బి.జె.పి., దాని మిత్ర వర్గాలను, మత వాదులను ఓడించడానికి కృషి చేయాలి.

అనేక బలహీనతలు, లోటుపాట్లు, అననుకూలతలు ఉన్నప్పటికీ ప్రపంచవ్యాపితంగానూ, మన దేశంలోనూ మేడే ఆదర్శం నేడు వ్యాప్తి చెందుతున్నది. 8 గం||ల పని విధానం కోసం మేడే ప్రారంభమైనది. ప్రపంచంలో నేడు చాలా భాగంలో ఈ లక్ష్యం నెరవేరింది. అయినా మేడే ప్రాధాన్యత తగ్గదు. సంవత్సరం గడిచిన తర్వాత మరో సంవత్సరం వచ్చే సరికి మేడేకి అంతకంతకూ ఎక్కువ కార్మిక వర్గం వచ్చి చేరుతున్నది. పని గం||ల తగ్గింపు అంటే దోపిడీని తగ్గించుకోవడం. మేడే లక్ష్యం పూర్తిగా దోపిడీని నిర్మూలించటం. సోషలిస్టు వ్యవస్థ నెల కొన్న దేశాలలో దోపిడీ అంతమైంది. కానీ ప్రపంచంలో అత్యధిక భాగంలో ఇంకా దోపిడీని నిర్మూలించవలసే ఉన్నది. అందువలన కార్మికులు వర్గ పోరాటాన్ని మరింత తీవ్రంగా కొనసాగించాలనేదే మేడే సందేశం.

ఈ రోజు ప్రపంచంలోని ప్రతిమూలన కార్మిక వర్గం సాగిస్తున్న ప్రతిపోరాటం దోపిడీ నిర్మూలనలో ప్రధాన పోరాటానికి తోడ్పడేదే. ఇది మేడే లక్ష్యాలలోని భాగమే. ఈ రోజున సరళీకృత ప్రపంచీకరణకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటం దోపిడీ వ్యతిరేక పోరాటమే. సరళీకరణనూ, ప్రైవేటీకరణనూ, ప్రపంచీకరణనూ అంతం చేసే పోరాటాన్ని కొనసాగించటం కోసం మనం మేడే ప్రతిజ్ఞను చేయాలి.

మేడ స్ఫూర్తితో ఉండుకు సాగుదో

నందూరి ప్రసాదరావు

మేడ సోషలిస్టు దేశాలలో సోషలిస్టు పురోగతికి ప్రతిజ్ఞ తీసుకుంటే పెట్టుబడిదారీ దేశాల కార్మికులు సోషలిస్టు స్థాపనకై ప్రతిజ్ఞ తీసుకుంటారు.

మనదేశమంతా స్కామ్ల మయం అయింది. భోఫోర్స్ కుంభకోణం ఇంకా తెగక సాగుతూ ఉంటే ఇప్పుడు వాజ్పేయి ప్రభుత్వం నఖశిఖ పర్యంతం అవినీతిలో కూరుకుపోయింది. తెహల్కా బేపులు వీరి బండారం బయట పెట్టాయి. అందరికన్నా పెద్ద నోరున్న రక్షణ మంత్రి జార్జి ఫెర్నాండెజ్ అవమానకరంగా రాజీనామా ఇచ్చాడు. సాక్షాత్తు బి.జె.పి. అధ్యక్షుడు బంగారు లక్ష్మణ్ డబ్బు తీసుకుంటూ పట్టుబడి రాజీనామా ఇవ్వకతప్పింది కాదు. రక్షణ మంత్రి అయిన సమతాపార్టీ అధ్యక్షురాలు రక్షణ మంత్రికి అతి సన్నిహితురాలు. జయజైట్లీ కూడా గింజుకొని గింజుకొని రాజీనామా ఇచ్చింది. అనేక మంది రక్షణ శాఖ ఉన్నత ఉద్యోగులు సస్పెండ్ చేయబడి న్యాయవిచారణను ఎదుర్కొంటున్నారు. రాజీనామా ఇచ్చిన ఫెర్నాండెజ్ ను ఎన్.డి.ఎ.కు కన్వీనర్ గానే ఉంచి ఆయనకేమీ తప్పులేనట్లుగా వాజ్పేయి కీర్తిస్తున్నాడు నామమాత్రంగా సుప్రీంకోర్టు మాజీ జడ్జి వెంకటస్వామి చేత విచారణ జరిపిస్తున్నారు. అద్దంలో చూపినట్లు తెహల్కా బేపులు, ఈ కుంభకోణాలు బయటపెడితే వెంకటస్వామి విచారణ తతంగంతో కాలాపహరణ చేస్తున్నారు. దీనిపై పార్లమెంటులో గగ్గోలు బయలుదేరి కార్యకలాపాలు స్థంభించిపోయాయి. వాజ్పేయి ప్రభుత్వం రాజీనామా ఇస్తే ఈ సమస్య తీరదు. కాబట్టి ఈ మేడ-న వాజ్పేయి ప్రభుత్వం రాజీనామా ఇవ్వాలని దేశమంతా ప్రతిధ్వనించింది.

బాల్కీ సమస్య బాల్కీ సమస్యకాదు. మొత్తం పబ్లిక్ రంగ సమస్య పబ్లిక్ రంగ సంస్థల రక్షణకై తలబెట్టబడిన సమస్య ఐదు కోట్ల రూపాయల విలువ చేసే బాల్కీను. 551 కోట్ల రూపాయలకు స్టెరిలైజ్డ్ కంపెనీకు అమ్మడం వాజ్పేయి ప్రభుత్వ అవినీతికి తార్కాణం. నూటికి నూరుపాళ్ళు కార్మికులు నెలరోజులు పైగా సమ్మె సాగిస్తున్నారు. చత్తీస్ గఢ్ ప్రభుత్వం వీరికి అండగా నిలబడింది. దేశంలోని కార్మికులందరూ దీన్ని బలపరుస్తున్నారు. బాల్కీ ఒప్పుందం రద్దు కావాలని బాల్కీ తిరిగి ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమగా వుండాలని మేడన మనం కోరాలి.

వాజ్పేయి ప్రభుత్వం ఈ సంవత్సరం బడ్జెట్ కార్మికవర్గ వ్యతిరేక బడ్జెట్. ఉద్యోగాలు ఐదు సంవత్సరాల్లో 10 పర్సెంట్ తగ్గించాలట యజమానులు కార్మికులను ఇష్టమొచ్చినట్లు తీసివేయవచ్చునట. వేయికి లోపు కార్మికులు పని చేసే ఫ్యాక్టరీలను యజమానులు ఇష్టమొచ్చినట్లు మూసివేయవచ్చునట. ఫ్యాక్టరీల చట్టాన్ని మార్చాలట. ఇంతేకాదు వ్యవసాయ రక్షణకు ప్రభుత్వం నీళ్ళదిలింది. విదేశాల నుండి వచ్చే సరుకులన్నీ ధారాళంగా ఏ కోటాలు లేకుండా దిగుమతి చేసుకొనవచ్చునట. ఇందువల్ల డంపింగ్ జరిగి భారతీయ పరిశ్రమలు నాశనం కావడం జరుగుతుంది. ఇప్పటికే కొబ్బరి, పత్తి, పొగాకు, రబ్బరు మున్నగునవి అన్నీ దివాళా తీస్తున్నాయి. ఇక తలుపులు బార్లాగా తెరిస్తే భారతదేశం సామ్రాజ్యవాదుల మార్కెట్టుకాగలదు. మనదేశ పరిశ్రమలు వ్యవసాయంలో రక్షణకై మనం పోరాడవలసిన అవసరం ఉన్నది. అందుకై మనం ఉద్యమించాలి.

ప్రభుత్వ శాఖలు అన్నింటిలో అన్నింటినీ వాజ్పేయి ప్రభుత్వం కాషాయమయం జేస్తున్నది. అన్ని పాఠశాలలలోను, శాఖలలోను ఉన్న ప్రగతి శూలురను తొలగిస్తున్నది. చరిత్రను వక్రీకరిస్తూ తిరగరాస్తున్నది. ఆఖరుకు యూనివర్సిటీల్లో సాముద్రిక ఒక పాఠ్యాంశంగా జేర్చడం జరుగుతుంది. ఈ మేధోపరమైన దాడిని అరికట్టాలని మనం మేడ ప్రతినబూనాలి.

ముస్లిం, క్రైస్తవ మతాలపై, దళితులపై దాడులు అధిక మవుతున్నాయి. స్ట్రెయిన్ హత్యకు కారణమైన హంతకులను ఇంతవరకూ పట్టుకోలేదు. మైనార్టీల, చర్చిలు, మసీదులు, పడగొట్టబడుతున్నాయి. బైబిల్, ఖురాన్లనూ తగలబెట్ట బడుతున్నాయి. దేశాన్నంతటినీ దేశంలో ఉన్న ప్రజలు అందరినీ హిందువులగా మార్చాలని ప్రయత్నం జరుగుతుంది. ఈ హిందూమత దురభిమానాన్ని ఎదుర్కొంటామని మేడ-న ప్రతినబూనాలి.

మరొకనెలలో పశ్చిమబెంగాల్, కేరళ, తమిళనాడు, అస్సాంలో, పాండిచ్చేరిలలో ఎన్నికలు జరగబోతున్నాయి. కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకత కరడుగట్టిన మమతబెనర్జీ, అంటోనీ వంటి వారు సమరానికి సిద్ధమైతున్నారు. ఈ ఎన్నికలలో ఎన్డీఎను, కాంగ్రెస్ ను పూర్తిగా ఓడించడానికి ప్రతిజ్ఞబూనాలి.

ఈ మేడనాడు ఈ నినాదాలని భూనపోతరాలు ప్రతిధ్వనించేంతగా మార్చాలి.

అవినీతిమయమైన వాజ్పేయి ప్రభుత్వం, అవినీతిలో గొంతులోతు కూరుకుపోయిన చంద్రబాబునాయుడు ప్రభుత్వం అన్ని వేళలా మద్దతునిస్తూ తన పబ్లిం గడుపుకొంటున్నది. రాష్ట్రాన్ని అప్పుల గోతులో పీకల వరకూ ముంచింది. అన్ని పన్నులను విపరీతంగా పెంచింది. విద్యుచ్ఛక్తిరేట్లపై జరిగిన ఆందోళననూ రక్తపుడేరుల్లో ముంచెత్తింది. అంగన్వాడీ కార్యకర్తలను గుర్రాలతో తొక్కించింది. ఇప్పటికే 35కి పైగా చేనేత కార్మికుల ఆత్మహత్యలకు పూనుకున్నారు. ఇంకా ఇది కొనసాగుతున్నది. పత్తిరైతులు పొగాకురైతులు ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నారు. ఈ పరిశ్రమలరక్షణకై నిలబడతామని ఆత్మ హత్యలు చేసుకున్న కుటుంబాలకు ఎక్స్ గ్రేషియా ఇవ్వాలని ప్రభుత్వాన్ని కోరాలి.

అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదం బరితెగించి ప్రపంచంలో ఏమూల ప్రతిఘటన సంభించినా బలప్రయోగంతో అణచివేయుటకు పూనుకున్నది. ఇరాక్ యుగ్మస్థావియాలలో ఇది కనపడ్డది. రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలో జరిగిన బీభత్సకాండను మించిపోయింది. క్యూబాని ప్రపంచమంతా వ్యతిరేకించినా ఆర్థిక ఇబ్బందులను చేస్తూనే ఉన్నది. కొరియాలో సాగుతున్న చర్చలకు అడ్డుతగిలింది. ఇప్పుడు చైనాపై గూఢచారిగస్తీ విమానాలను తిప్పతూ, కత్తి, రుళిపిస్తూ ఉన్నది. ఈ తాటాకు చప్పుళ్ళకు సోషలిస్టు దేశాలు బెదరక తమ పునర్నిర్మాణాన్ని సాధిస్తున్నవి. పెట్టుబడిదారీ ప్రపంచమంతా ఆఖరికి అమెరికా, జపాన్ దేశాలతో సహా ఆర్థిక సంక్షోభంలో కొట్టుమిట్టాడుతుంటే చైనా తన ఆర్థిక పునర్నిర్మాణాన్ని కొనసాగిస్తూ ఉంది. అమెరికా యొక్క మతోన్మాదాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ సోషలిస్టు దేశాల రక్షణకై నిలబడతామని ప్రతినబూనాలి.

సామ్రాజ్యవాద సంస్థలైన ప్రపంచ బ్యాంకు, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధుల షరతుల మూలకంగా భారత దేశపు ఆర్థిక వ్యవసాయరంగాలకు పెద్దముప్పు ఏర్పడుతుంది. ఇప్పటికే కొబ్బరి, రబ్బరు, పత్తి, వేరుశనగ, ఇతర నూనెగింజలు, దుస్తులు, మున్నగునవి దెబ్బతిన్నాయి. మిగిలిన 751 సరుకుల కోటాలను ఎత్తివేసి తలుపులను బార్లాగా తెరవడంవలన భారతదేశంలోకి విదేశీ సరుకు డంపింగ్ అవుతున్నాయి. ఈ ప్రభుత్వ విధానాలను ఎండగట్టి పెకిలించుటకై మనం ప్రతిజ్ఞబూనాలి.

ఈ సంవత్సరం మేడే అతి క్లిష్ట పరిస్థితులలో జరబోతున్నది. భారత భవిష్యత్తు ప్రజలచేతుల్లో ఉన్నది. అందుకు కార్మికవర్గం దోవ చూపాలి. మేడన పై ప్రతిజ్ఞలన్నీ మారుమ్రోగాలి.

ప్రైవేట్ రంగం కంటే ప్రభుత్వరంగమే బేష్

భానుమూర్తి, విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్

స్టాండింగ్ కాన్ఫరెన్స్ ఆఫ్ పబ్లిక్ సెక్టార్ ఎంటర్ ప్రైజెస్ (స్కాప్) నిర్వహించిన ఇటీవలి అధ్యయనంలో ప్రైవేట్ రంగం కంటే, ప్రభుత్వరంగం యొక్క పెర్ఫార్మన్స్ బాగుందనే విషయం మరోసారి రుజువయ్యింది. ప్రభుత్వరంగం గురించి స్పష్టమైన అనేక ఆరోపణలు అబద్ధాలని రూఢీ అయ్యింది.

ప్రభుత్వరంగం అనేక ఇబ్బందుల మధ్య, పోటీ వాతావరణం మధ్య, సరియైన పాలసీ నిర్ణయాలు తీసుకోవడంలో కొంత ఆలస్యం ఉన్న పరిస్థితుల్లో కూడా అనేక అంశాల్లో ప్రైవేట్ రంగం కంటే ముందంజలో ఉంది. ప్రైవేట్ రంగం అనేక నైతిక విలువలకు తిలదకాలు ఇచ్చి, ప్రభుత్వాన్ని మోసం చేసే పద్ధతులను, అవలంబిస్తుండగా, ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలు ఈ విధంగా చేయడంలేదు. ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలకు సరియైన ప్రాత్నాహం, వనరులు, వసతులు కల్పించి, నమాన పోటీ వాతావరణాన్ని సృష్టించినట్లయితే, అంతర్జాతీయంగానే వాసికెక్కుగలవు.

ప్రభుత్వరంగం యొక్క పెర్ఫార్మన్స్ గురించి చర్చించేటప్పుడు ఈ సంస్థలు ఎటువంటి చారిత్రక నేపథ్యంలో ప్రారంభం అయ్యాయో, ఆ నేపథ్యాన్ని సదా గమనంలో ఉంచుకోవాలి. దేశ పారిశ్రామిక అభివృద్ధి అట్టడుగున ఉన్న స్థానం నుండి ఈ రోజు స్టీల్, ఇంజనీరింగ్, పవర్... తదితర అనేక సెక్టార్లలో అంతర్జాతీయంగానే మన దేశానికి గుర్తింపు లభించింది. ఇదంతా ప్రభుత్వరంగంవల్లనే సాధ్యం అయిందన్న విషయం ఎవ్వరూ కాదనలేరు. పెట్టుబడి కంటే ఎక్కువ రిటర్న్స్ అందజేశాయి : ప్రభుత్వరంగం దేశ ఖజానాకు భారంగా పరిణమించాయని, ప్రైవేటీకరణను సమర్థించే వారి వాదన. దీనిలో పస ఎంతో తెలుసుకునే ముందు మొత్తం ప్రభుత్వరంగంలో ప్రభుత్వం పెట్టిన పెట్టుబడి ఎంతో మనం చూడాలి.

1998-99 నాటికి మొత్తం 240 కేంద్ర ప్రభుత్వరంగ సంస్థల్లో మొత్తం పెట్టుబడి రు.2,30,140 కోట్లుగా ఉంది. ఈ మొత్తం పెట్టుబడిలో ప్రభుత్వం డైరెక్టుగా పెట్టిన పెట్టుబడి రు.96,717 కోట్లు. అంటే 42 శాతం. మిగతా పెట్టుబడి మొత్తాన్ని ప్రభుత్వరంగ సంస్థలు ఇతర సంస్థల నుండి, ఆర్థిక సంస్థల నుండి రుణాలుగా తీసుకున్నవే! ప్రభుత్వం పెట్టిన పెట్టుబడి షేర్ కాపిటల్ మరియు అప్పుల రూపంలో ఉంది.

ఇప్పుడు అసలు విషయాన్ని పరిశీలించుదాం! ప్రభుత్వం పెట్టిన రు.96,717 కోట్ల పెట్టుబడిపై ఒక్క 98-99 ఆర్థిక సంవత్సరం లోనే రు.46,924 కోట్లను పన్నులు, డివిడెండ్ల రూపంలో పొందింది. అంటే తాను పెట్టిన పెట్టుబడిపై కేవలం ఒక్క సంవత్సరంలోనే 48.5 శాతం ఆదాయాన్ని ప్రభుత్వం పొందినట్లయింది. 96-97 నుండి 98-99 సంవత్సరం వరకూ చూసుకుంటే, ఈ మూడేళ్ళ కాలంలో ప్రభుత్వ సరాసరి పెట్టుబడి రు.92,953 కోట్లు ఉండగా ఈ మూడేళ్ళ కాలంలో ప్రభుత్వానికి వచ్చిన మొత్తం రాబడి రు.1,53,835 కోట్లు. ప్రభుత్వం పెట్టిన పెట్టుబడి ఎంత? వచ్చిన రాబడి ఎంత? ఎక్కడైనా ఊహకి అందుతున్నదా? ఇంత బంగారు బాతుగుడ్డులాంటి ప్రభుత్వ సంస్థలపై వేటు వేస్తున్న ప్రభుత్వం ఈ విషయాలపై ప్రజలకు ఏం సమాధానం చెబుతుంది?

ఇప్పుడు ప్రభుత్వ, ప్రైవేట్ రంగాల పెర్ఫార్మన్స్ గురించి పరిశీలిద్దాం! 97-98 సంవత్సరంలో అత్యధిక లాభాలు ఆర్జించిన 50 ప్రైవేట్

సంస్థలను, 50 ప్రభుత్వ సంస్థల యొక్క ఫైనాన్సియల్ పెర్ఫార్మన్స్ చూస్తే, ప్రభుత్వరంగ సంస్థలు మంచి రిజల్టు ఇచ్చిన విషయం మనకు అర్థమౌతుంది. ప్రభుత్వ సంస్థలు పెట్టుబడిపై 13% రిటర్న్స్ ఆర్జించగా, ప్రైవేట్ సంస్థలు కేవలం 11.5% మాత్రమే రిటర్న్స్ ఆర్జించాయి. ఇదే కాలంలో ప్రభుత్వసంస్థల నికర లాభం 5.4%గా ఉండగా, ప్రైవేట్ సంస్థల నికర లాభం కేవలం 4.7%గా మాత్రమే ఉంది.

కంపెనీలు తమ వాటాదారులకు ఇచ్చే డివిడెంట్స్ విషయాన్ని ప్రస్తావిద్దాం: స్టాక్ ఎక్స్చేంజిలో లిస్ట్ అయిన వేలాది ప్రైవేట్ పరిశ్రమలు ఎటువంటి డివిడెంట్లనూ ప్రకటించలేదు. ప్రైవేటు రంగంలోని అనేక పరిశ్రమలు లాభాలు పొందుతున్నప్పటికీ 60%కు పైగా పరిశ్రమలు ఎటువంటి డివిడెంట్లనూ ప్రకటించలేదు. ప్రభుత్వరంగంలో ఇది 24 శాతం మాత్రమే: అదే విధంగా ప్రభుత్వ రంగంలోని 62 శాతం పరిశ్రమలు డివిడెంట్లను 10 శాతం కన్నా ఎక్కువగా ప్రకటించాయి. ప్రైవేట్ రంగంలో ఈ విధంగా ప్రకటించని కేవలం 35 శాతం పరిశ్రమలే!

ప్రభుత్వరంగంలోని ఐ.ఓ.సి, ఓ.ఎస్.జి.సి., ఎన్.ఎ.ఎల్.సి.ఓ., ఎన్.ఎల్.సి., బి.హెచ్.ఇ.ఎల్., ఇ.సి.ఐ.ఎల్., ఎన్.టి.పి.సి., ఐ.పి.సి.ఎల్., వి.ఎస్.ఎన్.ఎల్., పి.ఎఫ్.సి., వంటి సంస్థలు ఆర్థికంగానే మంచి పరిపుష్టిగా ఉండడంతోపాటు, మంచి యాజమాన్య స్థితిని కలిగి అద్భుతంగా పని చేస్తున్నాయి.

బడా పెట్టుబడిదారుల నిర్వహణలో ఉన్న డన్లప్ ఇండియా, జె.కె. సింథటిక్స్ లిమిటెడ్, బరోడా రేయాన్ కార్పొరేషన్, జె.సి.టి. లిమిటెడ్ (థాపర్ గ్రూప్) మంగలం సిమెంట్స్ లిమిటెడ్ (బిర్లాగ్రూప్), టెన్ ప్లేట్ కంపెనీ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్ (టాటా గ్రూప్), మరీడా కెమికల్స్ లిమిటెడ్ ఓరియంట్ పేపర్ అండ్ ఇండస్ట్రీ లిమిటెడ్ (బిర్లా గ్రూప్), మోడరన్ సింటెక్స్ లిమిటెడ్, ఇండోరమా సింటెక్స్ లిమిటెడ్... తదితర అనేక బడా ప్రైవేట్ రంగ సంస్థలు భారీ నష్టాల్లోనూ, అసమర్థ యాజమాన్యానికి ప్రతీకలుగా ఉన్నాయి. ఇలాంటి ప్రైవేట్ వ్యక్తులు ప్రభుత్వరంగ సంస్థలు గురించి మాట్లాడడం విడ్డూరం కాక మరేమిటి?

ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న సరళీకరణ విధానాలు పుణ్యమా అని రోజూ అనేక కొత్త కంపెనీలు పుట్టుకొస్తున్నాయి. అవినీతి మార్గంలో కోట్లాది రూపాయలు ప్రజల నుండి వసూలు చేస్తున్నాయి. ఈ డబ్బుతో అవి మాయమవుతున్నాయి. ప్రజల్ని ముంచుతున్నాయి. ఇటువంటి ప్రైవేట్ రంగం వారు ప్రభుత్వ రంగాన్ని అసమర్థతకు చిహ్నంగా చూపెడుతున్నారు. వీరి సమర్థత అంతా ప్రజల్ని మోసపుచ్చడంలోనే ఉంది. దేశాన్ని దివాళా తీయించడంలోనే ఉంది. ఇటువంటి సమర్థత ప్రభుత్వరంగానికి లేదు.

సంస్కరణల మత్తులో జోగుతున్న ప్రభుత్వం, రెండో దశ సంస్కరణల పేరుతో దేశ ఖజానాకు లక్షల కోట్ల రూపాయలను అందజేసి, దేశాభివృద్ధికి ఎంతగానో సహకరిస్తున్న ప్రభుత్వరంగాన్ని మొత్తంగానే ప్రైవేట్ వారికి నైవేధ్యంగా సమర్పించడానికి సిద్ధమైంది. ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికవర్గం నుండి, ప్రజల నుండి వ్యతిరేకత పెరుగుతోంది. ఈ ఆందోళనలను ఇంకా ముందుకు తీసుకుపోవడం కోసం, ప్రభుత్వరంగాన్ని రక్షించడం కోసం అందరూ శక్తివంచన లేకుండా కృషి చేయాలి.

ప్రయివేటికరణకు వ్యతిరేకంగా చివరి శ్వాస వరకు పోరాడతాం!

బాల్కో "కార్మికుల ధృఢ నిశ్చయం - చత్తీస్‌ఘర్ ప్రజల సహకారం

(విశాఖ కార్మిక సంఘాల 'బాల్కో' పర్యటన అనుభవం)

బాల్కో (భారత అల్యూమినియం కంపెనీ) దేశానికి, దేశ రక్షణకు అవసరమైన అల్యూమినియం ఉత్పత్తులను తయారుచేస్తున్న ఈ కంపెనీ ప్రభుత్వ రంగ పరిశ్రమల్లో విశిష్టత చెందింది. 5వేల కోట్ల రూపాయలకు పైగా ఆస్తులు కలిగి ఉన్న ఈ కంపెనీని 551 కోట్లకే అమ్మివేయడం ద్వారా బిజెపి ప్రభుత్వం లాభాల్లోనున్న ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలను అమ్మివేసే రెండో దశ ఆర్థికసంస్కరణలకు శ్రీకారం చుట్టింది. అయితే ఈ విధానానికి కార్మికుల నుండి చత్తీస్‌ఘర్ ప్రజానీకం నుండి పెద్ద ఎత్తున వ్యతిరేకత వస్తోంది. ఇప్పటికే సుమారు నెల రోజుల నుండి జరుగుతున్న ఆ పోరాటం ప్రయివేటికరణకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమిస్తున్న ఇతర సంస్థల్లోని కార్మికులకు మంచి స్ఫూర్తినిస్తోంది. ఈ పోరాటంలో గెలుపెవరిది? దేశాన్ని ఉత్కంఠలో ముంచుతున్న ప్రశ్న ఇది!

సరిగ్గా నెల రోజుల క్రితం! మార్చి రెండోతేది అర్ధరాత్రి "బాల్కో"లోని 51 శాతం షేర్లను ప్రయివేటువారికి విక్రయిస్తున్నట్లుగా ప్రభుత్వం చేసిన ప్రకటన కార్మిక వర్గాల్లో ఆశ్చర్యాన్ని, అగ్రహాన్ని రేకెత్తించింది. ఫిబ్రవరి 28న కేంద్ర బడ్జెట్ ప్రవేశపెట్టినపుడు దీని ఊసేలేదు. పార్లమెంటు సమావేశాలు ఒక ప్రక్క జరుగుతుండగా, కనీసం పార్లమెంటుకు కూడా చెప్పకుండా కేంద్ర ప్రభుత్వం ఆదరాబాదరాగా ప్రయివేటికరణ నిర్ణయాన్ని ప్రకటించింది. దీంతో ఆ మరునాటి ఉదయం షిఫ్ట్ నుండి "బాల్కో" కార్మికులు నిరవధిక సమ్మె ప్రారంభించారు. 7 యూనియన్లతో కూడిన "బాల్కో బచావ్ సంయుక్త సమితి" ఏర్పాటైంది. పార్లమెంట్‌లో కూడా బాల్కోపై వాడిగా వేడిగా చర్చలు జరిగాయి. 5వేల కోట్ల రూపాయలకు పైగా విలువ ఉన్న ఈ కంపెనీని కేవలం 551 కోట్లకే అమ్మివేయడంపై పార్లమెంట్‌లో విపక్షాలతోపాటు, ప్రభుత్వంలోని కొన్ని పక్షాలు కూడా ధ్వజమెత్తాయి. గుక్క త్రిప్పుకోలేని ప్రభుత్వం అడ్డదారి బుకాయంపులకు సిద్ధమైంది. ఈ కంపెనీని ఆధునీకరణ చెయ్యాలంటే 1000 కోట్లు అవసరం వస్తాయని, అంత డబ్బు ప్రభుత్వం వద్ద లేదు కాబట్టి ప్రయివేటు వారికి ఇవ్వబోతున్నామని ప్రకటించింది. "ఇంతకంటే ఎక్కువ డబ్బులు ఎవరిస్తారో చూపించండి" వారికే "బాల్కో"ను అప్పగిస్తామని ప్రభుత్వం పార్లమెంట్‌లో ప్రకటించింది. ఈ సవాల్‌ను చత్తీస్‌ఘర్ ప్రభుత్వం స్వీకరించింది. ఫ్లెరిలైట్ కంటే అదనంగా అరకోటి అంటే 552 కోట్లు ఇస్తామని సుప్రీంకోర్టుకు చెక్కు కూడా ఇచ్చింది. చత్తీస్‌ఘర్ రాష్ట్రం ఏజెన్సీ ప్రాంతం కాబట్టి. ఈ రాష్ట్రంలో అమలులో ఉన్న చట్టం ప్రకారం "గిరిజనుల భూమిని గిరిజనేతరులకు అమ్మరాదు...అది చెల్లదు" అని

ఆ రాష్ట్రప్రభుత్వం సుప్రీం కోర్టులో పిటిషన్ వేసింది. ఇది ప్రస్తుతం సుప్రీం కోర్టు విచారణలో ఉంది.

మరోవైపుప్రయివేటికరణకు వ్యతిరేకంగా బాల్కో కార్మికులకు నంఘీభావం తెలుపుతూ దేశవ్యాప్తంగా ఉద్యమాలు ఊపందుకున్నాయి. ఇంచుమించు అన్ని రాష్ట్రాల్లోనూ, అన్ని కార్మికవాడల్లోనూ, ప్రభుత్వ సంస్థల్లోనూ ఆ కార్మికులకు మద్దతుగా ఆందోళనలు బయలుదేరాయి.

ప్రయివేటికరణకు వ్యతిరేకంగా ఇటీవల కాలంలో జరుగుతున్న పోరాటం బాల్కో ప్రయివేటికరణ వ్యతిరేక పోరాటం. సహజంగానే ప్రయివేటికరణ ముప్పును ఎదుర్కొంటున్న అనేక ప్రభుత్వరంగ సంస్థల కార్మికులను, కార్మిక నాయకులను ఈ పోరాటం ఆకర్షించింది. ప్రయివేటికరణను మనం పూర్తిగా అడ్డుకోగలమా? ఒకసారి ప్రయివేటికరణ నిర్ణయం తీసుకున్న తర్వాత ప్రభుత్వం తన విధానం నుండి వెనక్కివెళుతుందా? కార్మికులు ఎంతకాలం ధృఢంగా పోరాటం చేయగలరు? ప్రజల సహకారం ఏవిధంగా ఉంటుంది? తదితర అనేక ప్రశ్నలు కార్మిక నాయకుల్లోనూ, కార్మికుల్లోనూ ఉదయిస్తున్న సందర్భంలో ఆ కార్మికుల ప్రత్యక్ష పోరాటానుభవాల్ని అధ్యయనం చెయ్యాలని సిఐటియు విశాఖ జిల్లా కమిటీ భావించింది. అందుకే విశాఖ నగరంలో ఉన్న వివిధ ప్రభుత్వరంగ సంస్థల నుండి, వివిధ కార్మిక సంఘాల నుండి కూడా ప్రతినిధి వర్గం "బాల్కో" పర్యటించాలని భావించింది.

మార్చి 24, శనివారం సాయంత్రం విశాఖ నుండి 36 మందితో కూడిన ప్రతినిధి వర్గం బస్‌లో "కోర్పా" (చత్తీస్‌ఘర్)కు బయలుదేరాం. ఈ జాతాకు మన రాష్ట్ర సిఐటియు కార్యదర్శి శ్రీ సి.హెచ్.నర్సింగరావుగారు నాయకత్వం వహించారు. ఈ ప్రతినిధి బృందంలో విశాఖ స్టీల్‌ప్లాంట్, బి.హెచ్.సి.వి., హెచ్.యస్.సి.ఎల్. పోర్టు, జింక్, షిప్‌యార్డ్, యఫ్.యస్.యస్.యల్. కర్మాగారాలకు చెందిన కార్మిక నాయకులు ఉన్నారు. సి.ఐ.టి.యుతో పాటు ఇంటక్, డి.ఐ.టి.యు, ఎ.ఐ.ఎఫ్.టి.యు సంఘాలకు చెందిన నాయకులు కూడా బృందంలో ఉన్నాడు. సిఐటియు ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ యస్.వీరయ్య ఈ పర్యటనను ప్రారంభిస్తూ - "ప్రయివేటికరణకు వ్యతిరేకంగా బాల్కో కార్మికుల పోరాటాల అనుభవాలు విశాఖ ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల్లో కూడా ప్రయివేటికరణ వ్యతిరేకపోరాటాలను ముందుకు తీసుకుపోవడానికి ఉపయోగపడతాయని అన్నారు."

బన్ విశాఖలో 24 సాయంత్రం బయలుదేరింది. విజయనగరంలో అక్కడి సిబ్బంది కార్యకర్తలు మా జాతాకు స్వాగతం పలికారు. విజయనగరం ఆర్.టి.సి. కాంప్లెక్స్ వద్ద ఈ సందర్భంగా జరిగిన బహిరంగసభలో ఆ జిల్లా సి.ఐ.టి.యు నాయకులు శ్రీ ఎం.శ్రీనివాస్ మరియు సి.హెచ్.నర్సింగరావుగార్లు ప్రసంగించారు.

మా జాతా మరునాడు (ఆదివారం) మధ్యాహ్నానికి చత్తీస్‌ఘర్ రాజధాని రాయపూర్‌కు చేరింది. ఆ రాష్ట్ర సిబ్బంది నాయకులు కాంగ్రెసు రాజ మహాపాత్ర జాతాకు స్వాగతం పలికారు. అదే రోజు సాయంత్రం రాయపూర్ పట్టణంలో మేం ర్యాలీ నిర్వహించాం. పత్రికా గోష్ఠి నిర్వహించాం. స్థానిక పత్రికలు మా జాతా పర్యటనను బాగా కవర్ చేశాయి.

"బాల్కో" ప్రకంపనలు రాజధానిలో ఎలా ఉన్నాయో తెలుసు కునేందుకు స్థానికులతో కొద్దిసేపు ముచ్చటించాం. రాయపూర్ పాత బస్టాండ్ వద్ద ఉన్న పుస్తకాల షాపు యజమాని శ్రీభరత్ మాట్లాడుతూ "వాళ్ళు న్యాయమైన పోరాటం చేస్తున్నారు. వాళ్ళు చేస్తున్న పోరాటానికి మొత్తం చత్తీస్‌ఘర్ ప్రజలంతా మద్దతు ఇస్తున్నారని అన్నారు. భా.జ.పా వాళ్ళు అన్యాయంగా ప్రవర్తిస్తున్నారు. అందుకే ఈ ఆందోళన జయప్రదం అవడం కోసం మేం కూడా సహకరిస్తాం" అని చెప్పారు. మీరు ఏవిధంగా సహకరిస్తారని మరలా మేం ప్రశ్నించాం. 'రాష్ట్రబండ్‌లో మేం స్వచ్ఛందంగా షాపులు మూసేసాం. అవసరం అయితే ఆ కార్మికులను ఆదుకోవడానికి ఆర్థికంగా కూడా సహకరిస్తాం. ఇలా సహకరించకపోతే వారు మాత్రం ఎన్నాళ్ళు ఆందోళన చెయ్యగలుగుతారు? అంటూ తిరిగి మమ్మల్ని ప్రశ్నించారు.

"నూరుల్ చౌక్" వద్ద ఉన్న అన్వర్‌ను కలుసుకున్నాం. ఈయన బి.కాం. ఫైనల్ ఇయర్ చదువుతున్నారు. జ్యూయిలరీ షాప్ కూడా నడుపుతున్నాడు. "చత్తీస్‌ఘర్" ముఖ్యమంత్రి బాల్కోను కొనుగోలు చేయడానికి రెడిగా ఉన్నప్పుడు, ఇవ్వడానికి వాళ్ళకు (కేంద్రానికి) అడ్డేమిటి? ఎవరో ప్రయివేటు వారికి ఇచ్చేకంటే చత్తీస్‌ఘర్ ప్రశాసన్ (రాష్ట్రప్రభుత్వం) కి ఇవ్వడానికి అభ్యంతరం ఏమిటి? అని ప్రశ్నించాడు.

పేపర్‌బాయ్‌గా ఉన్న ఇరవైయేళ్ళ రాజ్‌జాలో కొంత నిర్వేదం కనిపించింది. "ఈ పోరాటంలో ఆ కార్మికులు ఓడిపోవచ్చు గాక... కాని వారి ఉసురు భా.జ.పా. వాళ్ళకు గట్టిగా తగులుతుందని" ఆవేశంతో అన్నాడు.

రాయపూర్ నుండి 26వ తేది వేకువనే "కోర్పాకు" బయలుదేరాం. దూరం 250 కి.మీ. సుమారుగా ఉంటుంది. 7 గంటలకు పైగా ప్రయాణం. కోర్పా నుండి 'బాల్కోనగర్' వరకు అక్కడి 'సిటు' కార్యకర్తలు మమ్మల్ని తీసుకెళ్ళారు. 2 గంటల సమయంలో మేము బాల్కోనగర్‌లోని కార్మికులు ఆందోళన చేస్తున్న "టెంట్" వద్దకు చేరుకున్నాం. వారిని చూడగానే మాలో అలసట అంతా ఒక్కసారిగా ఎగిరిపోయింది. "వైజాగ్ కామ్రేడ్స్ కో లాల్ సలామ్" అంటూ మాకు స్వాగతం పలికారు.

ఆ రోజు సాయంత్రం మేము 'బాల్కో' కర్మాగారాన్ని చూశాం. సమ్మెవల్ల లోపలికి వెళ్ళలేదు. బయట నుండే చూడడం జరిగింది. బాల్కో కర్మాగారానికి ఉన్న అన్ని గేట్లు వద్ద వందలాది మంది రేయింబవళ్ళు టెంట్ క్రింద కూర్చోని ధర్నాలు చేస్తున్నట్లు అక్కడి కార్మికులు మాకు చెప్పారు.

అదే రోజు సాయంత్రం 6 గంటలకు ఆందోళనా శిబిరం వద్ద బ్రహ్మాండమైన బహిరంగ సభ జరిగింది. విశాఖ నుండి బస్‌లో ట్రేడ్ యూనియన్ల బృందం వచ్చిన సామాచారాన్ని తెలుసుకున్న కార్మికులు, మహిళలు, ఇతర ప్రజలు 5 వేల మందికి పైగా బహిరంగ సభకు హాజరయ్యారు. ఈ సభలో మన రాష్ట్ర సిబ్బంది కార్యదర్శి కా. సి.హెచ్. నర్సింగరావు మాట్లాడుతూ... "కార్మికులు ఎక్కడ ఉన్నా, ఒకరికొకరు సంఘీభావంగా ఉండాలని, అటువంటి సంఘీభావం తెలియజేయడానికే 900 కి.మీ. దూరం నుండి 'బాల్కో'కు వచ్చినట్లు తెలిపారు. పెట్టుబడిదారులు ఏ పార్టీలో ఉన్నా కార్మికులకు వ్యతిరేకంగానే ఉంటారని, అందుకే ఏ పార్టీలో ఉన్నా, కార్మికులంతా ఒక్కటై నిలవాలని పిలుపు ఇచ్చారు. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని తెలుగుదేశం పార్లమెంట్‌లో మొదట బాల్కో ప్రవేయివేటికరణను వ్యతిరేకించి తర్వాత ఓటింగ్‌లో సమర్థించిన విషయాన్ని గుర్తు చేశారు. బాల్కో కార్మికులు చేస్తున్న పోరాటం తమకు ఎంతో స్ఫూర్తినిస్తోందని, ఈ పోరాటం జయప్రదం చెయ్యడం కోసం ఎటువంటి సహకారం అందించడానికే సిద్ధంగా ఉన్నామని తెలియజేశారు.

విశాఖ ప్రభుత్వరంగ సంస్థల యూనియన్ల కన్వీనర్ శ్రీ జ్యోతీశ్వరరావు మాట్లాడుతూ "బాల్కో ప్రయివేటికరణ నిర్ణయాన్ని ప్రభుత్వం ప్రకటించిన వెంటనే విశాఖలోని వివిధ ప్రభుత్వరంగ సంస్థల్లో ఆందోళనలు, ధర్నాలు, దిష్టిబొమ్మలు తగలబెట్టడం వంటి కార్యక్రమాలు చేపట్టినట్లు తెలిపారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం రాక్షసిలా తయారైందని, ప్రభుత్వరంగ సంస్థలన్నింటినీ తినేస్తోందని ఆయన దుయ్యబట్టారు. ఈ పోరాటంలో కార్మిక వర్గందే గెలుపు అనీ, విశాఖ కార్మికులు ఎల్లవేళలా "బాల్కో" కార్మికులకు అండగా ఉంటారని ఆయన తెలియజేశారు.

ఈ సందర్భంగా బాల్కో కార్మికులకు సంఘీభావంగా 8 వేల రూపాయలు "సంఘీభావం నిధిని" అందజేయడం జరిగింది. ఇతర కార్మిక సంఘాలతో కూడా చర్చించి, త్వరలోనే లక్షరూపాయలకు తక్కువ కాకుండా నిధిని కార్మికులకు అందిస్తామని తెలియజేయడం జరిగింది. 'బాల్కో', నాయకులను కూడా విశాఖ ప్రభుత్వ సంస్థలను సందర్శించాలని మా ప్రతినిధి బృందం తరుపున కోరడం జరిగింది.

ఈ రోజు రాత్రి 11 గం.ల ప్రాంతంలో మేం రాయపూర్‌కు తిరుగు ప్రయాణం అయ్యాం. ఈ ఒక్క ఉండండి. అని అనేక మంది మమ్మల్ని చుట్టుముట్టారు. "ఆంధ్ర అసోసియేషన్ మీటింగ్ ఏర్పాటు చేస్తాం" రేపు ఒక్కరోజు ఉండండి... అంటూ అక్కడి తెలుగు కార్మికులు గట్టిగా

పట్టుబట్టారు. అయినా ముందుగా నిర్ణయించుకున్న కార్యక్రమాలు ఉండడంతో అక్కడ ఉండడం సాధ్యం కాలేదు. వారి ఆప్యాయతను చూసి మా కళ్ళు చెమర్చాయి.

27వ తేదీ ఉదయానికి 'రాయ్ పూర్' చేరుకున్నాం. చత్తీస్ ఘర్ నీటు నాయకులు శ్రీ కె. కుమార్, ధర్మరాజు మహాపాత్రలు ముఖ్యమంత్రి అజిత్ జోగిత్ ఎపాయింట్ మెంట్ ఏర్పాటు చేశారు. మేం శ్రీ జోగిని ఆయన నివాస గృహంలో కలుసుకుని, బాల్కో కార్మికులకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఇస్తున్న మద్దతు పట్ల అభినందనలు తెలియజేశాం.

'బాల్కో' పర్యటన విశాఖ నుండి వెళ్ళిన ప్రతినిధి బృందానికి ఒక స్ఫూర్తిదాయకంగా నిలిచిపోతుంది. ప్రయివేటీకరణకు వ్యతిరేకంగా "ఆఖరీ దమ్ తక్ అడేంగ్" (చివరి శ్వాసవరకు పోరాడతాం) అని ఆ కార్మికులు చేపట్టిన ధృఢ నిశ్చయం, మార్చి 16న రాష్ట్ర బండ్ ద్వారా ప్రజలు ఇచ్చిన సహకారం చాలా గొప్పవి. బాల్కో కార్మికుల ఆందోళనకు మద్దతుగా ఏప్రిల్ 9న సమ్మె చేస్తామని కోల్ ఇండియా కార్మికులు సమ్మె హెచ్చరిక, యన్.టి.పి.సి., ఇతర సంస్థల మద్దతు

వారికి ఎంతో స్పృహని ఇస్తున్నాయి. ఆ కార్మికులకు మద్దతుగా చుట్టు ప్రక్కల నుండి ప్రతిరోజు ప్రజలు, యువకులు, మహిళలు, విద్యార్థులు రావడం.... ప్రదర్శనలు, మీటింగ్లు నిర్వహించడం నేడు "కోర్పా"లో సర్వసాధారణమైపోయింది. ఆదివాసీ గిరిజన సంఘం, స్వచ్ఛంద సంస్థలు ఆ కార్మికులకు అండగా ఉన్నాయి. ప్రజల నుండి బియ్యం, బంగాళా దుంపలు, పప్పులు వంటివి బస్తాలు, బస్తాలుగా రావడం మేం చూశాం.

"బాల్కో" కార్మికులు చేస్తున్న పోరాటం నేడు వారికే పరిమితమై లేదు. అది చత్తీస్ ఘర్ రాష్ట్ర ప్రజల ప్రతిష్టగా మారింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కూడా ఆ కార్మికులకు అండగా నిలిచింది. దేశంలో మొత్తం ప్రభుత్వరంగ కార్మికులు ఈ పోరాటానికి అండగా నిలిచారు. ఇంత మద్దతును ఆ పోరాటం పొందగలిగింది కాబట్టే కార్మికులు తప్పక విజయం సాధిస్తారనే ప్రగాఢ విశ్వాసం మాకు ఏర్పడింది. ప్రయివేటీకరణ విధానాలకు "బాల్కో కార్మికుల పోరాటం" అడుట్ట వెయ్యగలదు. ప్రయివేటీకరణ ప్రమాదాలను ఎదుర్కొంటున్న అన్ని కంపెనీల కార్మికులకు ఈ పోరాటం దిక్సూచిగా ఉండగలదు.

బాల్కో పోరాటంలో బి.జె.పి. సైంధవ పాత్ర

మీరు వేల కోట్ల రూపాయల విలువ చేసే బాల్కో ఫ్యాక్టరీని 551.5 కోట్లకే స్టేరిలైట్ కంపెనీకి మార్చి 2న కేంద్ర బి.జె.పి. ప్రభుత్వం ధారాదత్తం చేసింది. దాంతో కోర్పాలోని బాల్కో నగర్ అట్టుడికిపోయింది. ఎన్ని అడ్డుంకులు, ఎన్ని సవాళ్ళు ఎదురైనా ప్రభుత్వ రంగ సంస్థను రక్షించుకోవాలనే దృష్టితో బాల్కో కార్మికులు మార్చి 3 ఉదయం షిఫ్టునుంచే నిరవధిక సమ్మెకు దిగారు. బాల్కో కార్మికులతోపాటు, స్థానిక ప్రజలు, చుట్టుప్రక్కల గ్రామాలలో వేలాది మంది యువతీయువకులు, విద్యార్థులు, స్త్రీలు బాల్కో కార్యగారాన్ని దిగ్బంధనం చేశారు. అంతకుముందు వారే బాల్కోను సైరిటిటీమ్ అమ్మడానికి నిరసిస్తూ ఫిబ్రవరి 28న కోర్పాబండ్ విజయవంతం చేశారు.

ఈ ప్రైవేటీకరణ వ్యతిరేక పోరాటం "నిజీకరణవిరోధి సంయుక్త సంఘర్షణ సమితి" ఏర్పాటుకావటానికి దారితీసింది. కాంగ్రెస్, సి.పి.ఐ. (యం), సి.పి.ఐ., ఇతర పార్టీలన్నీ ఈ సంఘర్షణ సమితిలో భాగస్వాములు. ఒక్క బి.జె.పి. మినహా ఈ సంఘర్షణ సమితిలో విద్యార్థి, యువజన, మహిళా సంఘాలు, ఆదివాసి పరిషత్, చివరికి స్థానిక వ్యాపారసంఘాలు కూడా చేరి ప్రైవేటీకరణ వ్యతిరేకపోరాటాన్ని ముందుకు తీసుకుపోతున్నాయి.

ప్రజల సంపూర్ణ మద్దతుతో నిర్విఘ్నంగా సాగుతున్న పోరాటంలో బి.జె.పి. సైంధవ పాత్ర పోషిస్తున్నది. పని చేద్దామనుకునే కార్మికులకు రక్షణ కల్పించాలని సుప్రీంకోర్టు ఇచ్చిన వాఖ్యాను అడ్డం

పెట్టుకుని స్థానిక బి.జె.పి. ఎమ్మెల్యేలు కార్మికుల ఐక్యత మధ్య చిచ్చుపెట్టాలనుకున్నారు. మార్చి 8న స్టేరిలైట్ అధికారులతో కలసి, స్థానిక పోలీసులను వెంటేసుకుని బాల్కో టౌన్ షిప్ లో కలియ తిరుగుతూ కార్మికులను వెంటనే డ్యూటీలో చేరమని, లేని పక్షంలో భయంకర పరిణామాలు ఎదుర్కొవాల్సి వుంటుందని హుకుంలు జారీ చేశారు. వీరి బెదిరింపు చర్యలకు ఏ ఒక్క కార్మికుడు న్నదించలేదు. స్టేరిలైట్ మేనేజ్ మెంట్ తొత్తులుగా బి.జె.పి. నాయకులు చేస్తున్న రెచ్చగొట్ట చర్యలను నిరసిస్తూ పోలీసు స్టేషన్ ఎదుట స్థానిక ప్రజలు కార్మికులు ప్రదర్శన నిర్వహించారు.

బాల్కోను స్టేరిలైట్ ఒడిలోకి చేర్చాలని బి.జె.పి. ఎంత ఆత్రం ప్రదర్శించినదంటే సిగ్గుశరమూ వదిలి బాల్కోపై స్టేరిలైట్ కు పూర్తి అధికారాన్ని అప్పగించటానికి గాను రాష్ట్రంలో రాష్ట్రపతి పాలన విధించాలని కూడా డిమాండ్ చేసింది. పగలనక, రేయినక కుటుంబ సభ్యులతో ఫ్యాక్టరీగేటు ముందు రోడ్డు ప్రక్క ధర్నాలు చేస్తున్న వేలాది మంది కార్మికుల గురించి వారికి ఏ మాత్రం చీకుచింతాలేదు. బాల్కో అమ్మకం కోసం జరిగిన ఒప్పందంలో ఒక సంవత్సర కాలం మాత్రం ప్రస్తుతమున్న సర్వీసు కండిషన్లు కాపాడాలని నియమం విధించింది కేంద్ర ప్రభుత్వం. అదే బి.జె.పి. ప్రభుత్వం ఏమాత్రం బిడియం ప్రదర్శించకుండా స్టేరిలైట్ కంపెనీ హక్కుల రక్షణ కోసం సుప్రీంకోర్టు ముందు నిలబడ్డింది. బి.జె.పి. కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రకారం బాల్కో ఇప్పుడు స్టేరిలైట్ ది. మరయితే ఒక ప్రైవేటు కంపెనీ తరుపున ప్రభుత్వం సుప్రీం కోర్టును ప్రాధేయ పడటమెందుకు?

అసంఘటితరంగ కార్మికులకు ప్రావిడెండ్ ఫండ్ పథకం

బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వ వితరణ

లక్షలలో వున్న అసంఘటిత కార్మికులపట్ల కేంద్ర ప్రభుత్వం మొసలికన్నీరు మాత్రమే కారుస్తున్నది. అయితే పశ్చిమబెంగాల్ లోని వామపక్ష ప్రభుత్వం, ఆర్థికంగా ఎన్ని ఇబ్బందులలో వున్నప్పటికీ అసంఘటిత కార్మికుల జీవితాలలో ఆశాకరణంగా ఈ ఏడాది జనవరి ఒకటి నుండి (1.1.2001) అమలులోకి వచ్చేటట్లు ఒక నూతన ప్రావిడెండ్ పథకాన్ని ప్రవేశపెట్టింది. ఈ ప్రావిడెంట్ ఫండ్ స్కీం వేతనాలపై ఆధారపడి పని చేసే కార్మికులకూ, స్వయం ఉపాధితో జీవితాలు నడుపుకుంటున్న కార్మికులకూ ఇద్దరికీ వర్తిస్తుంది. 49 రకాల పరిశ్రమల్లో వున్న వేతన కార్మికులకు, 15 రకాల వృత్తులలో వున్న స్వయం ఉపాధి కార్మికులకు సంబంధించి ఈ స్కీం తయారు చేశారు. మొదటి దశలో 13 రకాల పరిశ్రమల్లోని కార్మికులకు, 7 రకాల స్వయం ఉపాధి వృత్తులలో వున్న కార్మికులకు ఇది వర్తిస్తుంది. 1952 ప్రావిడెంట్ ఫండ్ పథకం క్రింద వచ్చే కార్మికులకు మాత్రమే ఈ క్రొత్త పథకం వర్తించదు.

ఈ స్కీం క్రింద వచ్చే ప్రయోజనాలు

18 నుండి 55 సంవత్సరాల వయస్సులో ఏలవుండి, కుటుంబ ఆదాయం నెలకు 3500 మించని అసంఘటితరంగ వేతన కార్మికులు, స్వయం ఉపాధిరంగ కార్మికులు ఈ పథకంలో చేరటానికి అర్హులు. ఈ పథకంలో చేరటానికి అర్హత వున్న కార్మికుడు, అతని (లేక ఆమె) జీవిత భాగస్వామి, అతనిపై పూర్తిగా ఆధారపడ్డ కూతుళ్ళు మైనర్ దాటని కొడుకులు, కార్మికుడిపై పూర్తిగా ఆధారపడిన తల్లిదండ్రులు వీరందరినీ ఈ పథకంలో ఒక కుటుంబంగా పరిగణిస్తారు. ఈ పథకం క్రింద ప్రయోజనం పొందదల్చిన కార్మికుడి ప్రధాన ఆదాయవనరు, అతను, అతని కుటుంబ సభ్యులు సంపాదించే వేతనాలు మొత్తం ఈ పథకం వర్తించే పరిశ్రమల, వృత్తుల నుంచే వస్తూవుండాలి.

ఈ పథకంలో చేరే సమయంలోనే కార్మికుడికి గుర్తింపుకార్డు, పాస్ బుక్ అందజేస్తారు.

ఈ పథకానికి చెల్లింపులు

ఈ స్కీంలో చేరే ప్రతి సభ్యుడు నెలకు 20 రూపాయలు చెల్లించాలి. అంతే మొత్తాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జతచేస్తుంది. సభ్యుడి ఖాతాలో జమ అయిన

మొత్తానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, తమ ప్రకటించిన వడ్డీ రేటు ప్రకారం వడ్డీని జమ చేస్తుంది. సభ్యుడు చెల్లించిన, రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జత చేసిన మొత్తాన్ని వడ్డీతో సహా కార్మికుడికి 55 ఏళ్ళు వచ్చేక చేతికిస్తారు. ఈ లోపలే కార్మికుడు మృతి చెందిన సందర్భాలలోనూ, కార్మికుడి నుంచి వరుసగా ఆరు నెలలు చందాలు రాని సందర్భంలోనూ వారి ఖాతాలోని మొత్తాన్ని తిరిగి వెనక్కి ఇస్తారు. వరుసగా ఆరు నెలలు చెల్లించని ఖాతాను కూడా సభ్యుడు ఆ మొత్తాన్ని ఒకేసారిగాని, ఆరు వాయిదాలకు మించని పద్ధతిలోగాని చెల్లించి అతని ప్రావిడెంట్ ఖాతాను పునరుద్ధరించుకోవచ్చు. ఈ పథకంలో చేరిన కార్మికుడు మృతి చెందిన సందర్భంలో అతను ఎంచుకున్న వారికి అందిస్తారు.

దీని కోసం ప్రతి బ్లాక్ లోనూ, మున్సిపల్ ఏరియాలో, జిల్లా కేంద్రంలో ఒక బ్యాంక్ ఎకౌంట్ ను ప్రారంభిస్తారు. పథకం మొత్తం నిర్వహించటానికి అయ్యే ఖర్చును రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే భరిస్తుంది. ఈ పథకం క్రిందకు వచ్చే అసంఘటితరంగ పరిశ్రమలు.

1. టైలరింగ్ (20 మందికి మించకూడదు)
2. షాప్స్ అండ్ ఎస్టాబ్లిష్మెంట్స్ (20 మందికి మించకూడదు)
3. బేకరీలు (20 మందికి మించకూడదు)
4. బేకరీ ఉత్పత్తులు చేరవేసే లైన్ మెన్స్
5. చేనేత
6. కుటీర, గ్రామ పరిశ్రమలు (పడవలు నడిపేవారు, గాజులు తయారు చేసేవారు, బాణాసంచా తయారు చేసేవారు, కుండలు తయారు చేసేవారు, ఎంబ్రాయిడరీ, జరీ కార్మికులు)
7. నిర్మాణ రంగం (20 మందికి మించకూడదు)
8. లక్క పరిశ్రమ (20 మందికి మించకూడదు)
9. స్టాన్ క్రషింగ్ (20 మందికి మించకూడదు)
10. ఐ.సి.డి.ఎస్.
11. ఆటో మొబైల్ రిపేరింగ్ గ్యారేజీ
12. పబ్లిక్ మోటారు ట్రాన్స్ పోర్టు సర్వీసు (20 మందికి మించకూడదు)
13. అద్దె వాహనాలు నడిపే రంగంలో పని చేసే కార్మికులు

స్వయం ఉపాధి వృత్తులు

1. సైకిల్ రిక్షా, వాన్ నడిపే కార్మికులు
2. లోడింగ్ అన్ లోడింగ్ లో హమాలీలు
3. రైల్వే హాకర్
4. వీధి తోపుడు బండ్లవారు, వార్తా పత్రికలు అందించేవారు
5. ఆటో రిక్షా కార్మికులు, 6. రాతికడ్డకలలో వున్న వారు. 7. చెప్పలు తయారు చేసేవారు.

అసంఘటిత రంగ కార్మికుల భారీ ప్రదర్శన

కేంద్ర ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను నిరసిస్తూ బెంగాల్ రాజధాని కోల్ కతా పాహిద్ మినార్ మైదానంలో మార్చి 2న అసంఘటితరంగ కార్మికుల భారీ ప్రదర్శన జరిగింది. రాష్ట్రం నలుమూలల నుంచి వచ్చిన 50 వేల మంది అసంఘటిత రంగ కార్మికులు, దేశంలోని లక్షలాది మంది కార్మికుల జీవనోపాధిని, అసంఘటితరంగ కార్మికుల జీవనభృతిని దెబ్బతీస్తున్న కేంద్ర కార్మిక విధానాలను ఈ ప్రదర్శనలోని కార్మికులు తీవ్రంగా నిరసించారు. బెంగాల్ వామపక్ష ప్రభుత్వం అసంఘటిత కార్మికుల కోసం ప్రారంభించిన ప్రావిడెంట్ ఫండ్ పథకాన్ని హర్షించారు.

బెంగాల్ సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర అధ్యక్షుడు నీరేన్ ఘోష్ అధ్యక్షతన జరిగిన

ఈ ప్రదర్శన నుద్దేశించి సి.ఐ.టి.యు ఉపాధ్యక్షుడు, ఆ రాష్ట్ర మాజీ ముఖ్యమంత్రి జ్యోతిబసు, రాష్ట్ర సి.ఐ.టి.యు. కార్యదర్శి చిత్తబ్రత మజుందార్, అసంఘటితరంగ కార్మికుల ఆలిండియా కో-ఆర్డినేషన్ మ్యూజింగ్స్, రాష్ట్ర ఆర్థిక శాఖామంత్రి ఆపిమ్ దాస్, తదితరులు ప్రసంగించారు.

జ్యోతిబసు తన ప్రసంగంలో వామపక్ష ప్రభుత్వం ప్రారంభించిన అసంఘటితరంగ కార్మికుల ప్రావిడెంట్ పథకాన్ని కొనియాడారు. కేంద్ర ప్రభుత్వం బడ్జెట్ భిన్న దృక్పథాల నుంచి పరిశీలిస్తూ జ్యోతిబసు బడ్జెట్ ప్రతిపాదనలను తీవ్రంగా విమర్శించారు. ఏడాదికి కోటి ఉద్యోగాలు కల్పిస్తామని తామే ఇచ్చిన హామీలను త్రోసిపుచ్చి, చిన్న పరిశ్రమలు కుటీర పరిశ్రమలు, వివిధ వృత్తులలో వున్న వారి ఉద్యోగాలను ఊడబెరికే కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రయత్నాలను జ్యోతిబసు తీవ్రంగా దుయ్యబట్టారు.

నమైక్య రాష్ట్రంలోనే నమగ్రాభివృద్ధి

బి.వి. రామవులు

ప్రాంతీయ అసమానతల నమన్య రాజకీయ అవకాశవాదులకు ఆటబొమ్మలాగా తయారైంది. తమ రాజకీయ స్వార్థం నెరవేరనప్పుడల్లా ఆకస్మాత్తుగా వెనుకబాటుతనం వారికి జ్ఞప్తికి వస్తుంది. వెనకబడిన ప్రాంతాల గురించి బాధపడిపోతున్నట్లు హృదయ విదారకంగా గగ్గోలు పెడతారు. స్వార్థం నెరవేరగానే కుక్కిన పేనులా చప్పబడిపోతారు. సమన్య గురించి పూర్తిగా మర్చిపోతారు.

గతంలో రాష్ట్రాన్ని కుదిపివేసిన ప్రత్యేక రాష్ట్ర ఉద్యమాల అనుభవం ఇదే. జైతెలంగాణా, జై ఆంధ్ర ఉద్యమాలు ఉవ్వెత్తున వచ్చాయి. ఆ ఉద్యమాలకు నాయకత్వం వహించిన కాంగ్రెస్ అసంతృప్తి నాయకులు తమ పదవీ వ్యామోహం సంతృప్తి కాగానే ఉద్యమాన్ని గాలికి వదిలేసి సర్దుకున్నారు. ఆ తర్వాత కూడా పాలకపార్టీలలోని అసంతృప్తి నాయకులు కొందరు తమ రాజకీయ సోపాన అవరోహణకు ప్రత్యేక రాష్ట్ర నినాదాన్ని అప్పుడప్పుడు ముందుకు తెస్తూనే వున్నారు. స్వర్గీయ ఇంద్రారెడ్డి ఎన్టిఆర్ టిడిపికి రాజకీయ భవిష్యత్ లేదని తెలిసిన తర్వాత తెలంగాణాకు ప్రత్యేక రాష్ట్రం కావాలన్న నినదంతో పెద్ద ఆర్పాటమే చేశారు. త్వరలోనే ఆ నినాదాన్ని గాలికి వదిలేసి కాంగ్రెస్ తీర్థం పుచ్చుకొన్నారు.

బిజెపి వారు చిన్న రాష్ట్రాలను ఏర్పాటు చేయాలన్న విధానంలో భాగంగా రాష్ట్రాన్ని ముక్కలు చేయడానికి గతంలో తీర్మానం చేశారు. కేంద్రంలో అధికారం నిలబెట్టుకునేందుకు తెలుగుదేశం పార్టీ సహకారం పొందడానికి ఆ నినాదాన్ని ఇప్పుడు చాపకిందకు నెట్టారు. కాంగ్రెస్ లోని కొంత మంది శాసనసభ్యులు ఒక ఫారంను ఏర్పాటు చేసి ప్రత్యేక తెలంగాణా కోసం ప్రకటనలు చేస్తున్నారు. ఈ విషయంపై కాంగ్రెస్ పార్టీ మాత్రం తన వైఖరి ఏమిటో ఇప్పటి వరకు స్పష్టం చేయలేదు. గత శాసనసభ ఎన్నికల్లో అధికారానికి వస్తామని ఆశపడిన కాంగ్రెస్ కునిరాశ ఎదురైంది. వరుసగా ఏడేళ్ల నుండి అధికారంలో లేకపోవడం, పదవులు దక్కకపోవడం నిజంగానే కాంగ్రెస్ వారికి

భరించలేనిదిగా ఉంది. ఈ ప్రత్యేక రాష్ట్ర నినాదంతోనైనా అధికారం, పదవులు దక్కుతాయేమోనన్న ఆశతోపాత నినాదాన్ని ఇప్పుడు కొత్తగా వారు నెత్తికెత్తుకుంటున్నారు. తాజాగా తెలుగుదేశం పార్టీ నాయకుడు డిప్యూటీ స్పీకర్ చంద్రశేఖరరావు ప్రత్యేక తెలంగాణా సమితిని ఒకదాన్ని ఏర్పాటు చేస్తున్నానని ప్రకటించారు. తెలుగుదేశం పార్టీలో మంత్రిగా కొనసాగినంతకాలం ఆయనకు తెలంగాణా వెనకబాటుతనం గురించి జ్ఞాపకం రాలేదు. మంత్రిపదవికి దూరం కాగానే వెనకబడిన ప్రాంత అభివృద్ధి గురించి ఆందోళన చెందుతున్నారు. అలక పూనిన ఆయనను తెలుగుదేశం నాయకత్వం బుజ్జగించేందుకు ప్రయత్నం చేసింది. అలకమానడానికి ప్రతిఫలంగా మంత్రి పదవుల గురించి బేరసారాలు సాగాయని పత్రికల్లో వచ్చింది. ప్రజలకన్నా, పదవులు పరమార్థం అనుకునే వారికి నిజమైన ప్రజాసమన్యను కూడా స్వంత ప్రయోజనాలకు సాధనంగానే చూస్తారు.

రాష్ట్రంలో ప్రాంతీయ అసమానతలు, ఇప్పటికీ తీవ్రంగానే కొనసాగుతున్నాయి. తెలంగాణా ప్రాంతంలోని అత్యధిక జిల్లాలు అన్ని రంగాలలోనూ వెనకబడి ఉన్నాయి. రాయలసీమ, ఉత్తరాంధ్ర, కోస్తా

జిల్లాలలోని మెట్ట ప్రాంతాల అభివృద్ధిలో తగినంత ముందంజ వేయలేదు. ఈ ప్రాంతాలను అభివృద్ధి చేయడంలో ఇప్పటి వరకు రాష్ట్రాన్ని పరిపాలించిన కాంగ్రెస్ పార్టీ గాని, తెలుగుదేశం పార్టీ గాని విఫలమయ్యాయి. గతంలో జై తెలంగాణా, జై ఆంధ్ర ఉద్యమాలకు నాయకత్వం వహించినవారు రాష్ట్రానికి అధినేతలు అయినప్పటికీ వెనకబడిన ప్రాంతాలను పట్టించుకోలేదు. ఉమ్మడి మద్రాస్ రాష్ట్రం నుండి ఆంధ్ర ప్రాంతం విడివడినప్పుడు చేను కున్న ఒప్పందాలను, ఆంధ్ర, తెలంగాణా

ప్రాంతాలు నమైక్యమై ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడినప్పుడు జరిగిన ఒప్పందాలను, జై తెలంగాణా, జై ఆంధ్ర ఉద్యమాల సందర్భంలో జరిగిన ఒప్పందాలను త్రికరణ శుద్ధితో అమలు చేయడంలో ప్రభుత్వాలు విఫలమయ్యాయి. నమగ్రమైన వ్రణాళికలను రూపొందించి వెనకబడిన ప్రాంతాలకు ప్రత్యేక ప్రాధాన్యతను ఇచ్చి అధికాభివృద్ధిని సాధించడాన్ని ప్రభుత్వాలు అశ్రద్ధ చేశాయి. పర్యవసానంగా చారిత్రకంగా వచ్చిన అసమానతలు కూడా అలాగే కొనసాగుతున్నాయి. కొన్ని విషయాలలో ఇంకా తీవ్రమైనాయి.

1991 నుండి కేంద్రంలోను, 1995 నుండి రాష్ట్రంలోను అమలు జరుపుతున్న సరళీకరణ, ప్రైవేటీకరణ విధానాలు ప్రాంతీయ

అసమానతలను ఇంకా పెంచుతున్నాయి. స్వేచ్ఛా మార్కెట్ విధానం పేరుతో ప్రణాళికల ద్వారా అభివృద్ధికి వీడ్కోలు చెప్తున్నారు. అన్ని రంగాల నుండి ప్రభుత్వం ఉపసంహరించుకుంటున్నది. ప్రభుత్వ పెట్టుబడులు తగ్గిపోతున్నాయి. సైవేటు పెట్టుబడి ప్రోత్సహించబడుతుంది. నీరు పల్లానికి ప్రవహించినట్లు సైవేటు పెట్టుబడి అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతాలకే వలస పోతుంది. సబ్సిడీలు తొలగించడం, ప్రభుత్వ ఉపాధిని కుదించడం మూలంగా వెనకబడిన ప్రాంతాలలో ఉద్యోగావకాశాలు కూడా మృగ్యమవుతున్నాయి. విద్యుత్ సంస్కరణల మూలంగా వెనకబడిన ప్రాంతాలలోని వ్యవసాయం దెబ్బతింటున్నది. ప్రపంచస్థాయిలో సరళీకరణ విధానాల మూలంగా సంపన్న దేశాలు లాభపడి వర్తమాన దేశాలు బలహీనపడుతున్నాయి. దేశస్థాయిలో చూసుకుంటే అభివృద్ధి చెందిన రాష్ట్రాలకు మేలు జరిగి వెనుకబడిన రాష్ట్రాలకు వనరులు తగ్గిపోతున్నాయి. ఒక రాష్ట్రంలో పరిశీలిస్తే వెనుకబడిన ప్రాంతాలు మరింత వెనకబడుతున్నాయి. ప్రజానీకంలో చూస్తే సంపన్నవర్గాలు లాభపడి సామాన్య, మధ్యతరగతి, బలహీనవర్గాలు నష్టపోతున్నాయి.

ఇటు వంటి పరిస్థితుల్లో సరళీకరణ విధానాలను తిరస్కరించ కుండా ప్రాంతీయ అసమానతలను రూపుమాపడం అసాధ్యం. ఈ రోజు బిజెపి, కాంగ్రెస్, తెలుగుదేశం పార్టీలు ఈ సరళీకరణ విధానాలను భుజాన వేసుకుని అమలు చేస్తున్నాయి. వెనకబాటుతనాన్ని పెంచి పోషిస్తున్న ఈ పార్టీలే వెనుకబాటుతనాన్ని నిర్మూలించుతామని చెప్పడం హాస్యాస్పదం, ప్రత్యేక రాష్ట్రాన్ని డిమాండ్ చేస్తున్న కాంగ్రెస్ శాసనసభ్యుల ఫోరంగాని, చంద్రశేఖరరావుగాని ప్రపంచ బ్యాంక్ ప్రోత్సాహంతో రాష్ట్రంలో అమలు జరుగుతున్న సరళీకరణ విధానాలపై పోరాడేందుకు ముందుకు రాకుండా ప్రత్యేక రాష్ట్ర నినాదాన్ని ముందుకు తీసుకురావడం ప్రజలను చీల్చి ఆ విధానాలకు మేలు చేయడమే. ప్రత్యేక రాష్ట్రాన్ని కోరుతున్న వారు తమ కోర్కెను సమర్థించుకునేందుకు రకరకాల వాదనలను ముందుకు తెస్తున్నారు. బిజెపి వారు చిన్న రాష్ట్రాల వలస పరిపాలనా సౌలభ్యం ఉంటుందని వాదిస్తున్నారు. చిన్న రాష్ట్రాన్ని నిర్ధారించడానికి వారికి నిర్దిష్టకాలబద్ధ లేదు. కాని చిన్న రాష్ట్రాల నినాదం వెనక ఒక ప్రమాదకరమైన ఆలోచన దాగి ఉన్నది. దేశం మొత్తం మీద హిందూత్వ రాజ్యాన్ని నెలకొల్పాలంటే విభిన్న భాషలు, జాతులు బలంగా ఉంటే సాధ్యం కాదు. అందుకే వాటిని సాధ్యమైనంత బలహీనం చేసి అధికారాలను, ఆర్థిక వనరులను కేంద్రం గుప్పెట్లోకి సమీకరించుకుని రాష్ట్రాలను మున్సిపాలిటీల స్థాయికి దిగజార్చాలనేది వారి ప్రధానమైన ఉద్దేశ్యం. అప్పుడే తమ సనాతన సంకుచిత భావాలను, విధానాలను దేశ వ్యాపితంగా ప్రజలపై రుద్దవచ్చు. ప్రతిఘటనను బలహీనం చేయవచ్చు. వెనుకబడిన ప్రాంతానికి ప్రత్యేక రాష్ట్రం ఏర్పాటుయితే వేగంగా ఆర్థికాభివృద్ధి సాధించుకోవచ్చని కొంత మంది వాదిస్తున్నారు. చిన్నవిగా, ప్రత్యేకంగా ఉన్న అనేక రాష్ట్రాలు అభివృద్ధికి నోచుకోని విషయం ప్రత్యక్ష అనుభవంలో చూస్తున్నాం. ప్రత్యేక రాష్ట్రంగా ఏర్పడడమే ఆర్థికాభివృద్ధిని గ్యారంటీ చేయదు. వాస్తవంలో ప్రస్తుత

సరళీకరణ విధానాల నేపథ్యంలో బలహీనమైన ప్రాంతాలు విడిగా ఉంటే ఇంకా బలహీనమయ్యే ప్రమాదం ఎక్కువవుతుంది.

తెలంగాణా ప్రాంతం ఒక ప్రత్యేక సంస్కృతి కలదని, భాష కూడా ప్రత్యేక స్వభావం కలదని, చారిత్రకంగా కూడా ఒక ప్రత్యేక ప్రాంతంగా ఉన్నదని కొంత మంది మేధావులు వాదిస్తున్నారు. ఏ ప్రాంతానికయినా కొన్ని ప్రత్యేకతలు ఉండడం సహజం. ఈ ప్రత్యేకతలు ఒకే భాష ఒకే సంస్కృతిలో కూడా కన్పించవచ్చు. కాని తెలుగుభాషలో ఎన్ని వైవిధ్యాలున్నా ఒకే భాష అన్న సత్యాన్ని మరుగుపర్చలేం. తెలుగుభాష మాట్లాడే ప్రజలు చరిత్రలో ఒకే పరిపాలనలో ఉన్న కాలం, విభిన్న రాజ్యాల కింద చీలి ఉన్న కాలం కూడా ఉన్నది. ఆధునిక కాలంలో నైజాం, బ్రిటీష్ పాలనల క్రింద చీలి పరిపాలింపబడ్డారు. ఈ వైవిధ్యాలు ఎన్ని ఉన్నప్పటికీ తెలుగు భాష మాట్లాడే ప్రజానీకమంతా ఒకటిగా ఉండడం ద్వారానే అభివృద్ధికి అవసరమైన మంచి నేపథ్యం ఏర్పడుతుంది.

అయినా 1956లోనే సమైక్య ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడినప్పటికీ ప్రాంతీయ అసమానతలను అధిగమించడం జరగలేదు. అప్పటి నుండి రాష్ట్రాన్ని పరిపాలించిన పాలకపార్టీలు సమగ్రాభివృద్ధి గురించి వాగ్దానాలు గుప్పించినప్పటికీ ఆచరణ మాత్రం శూన్యం. దీనికి ప్రధానమైన కారణం పాలకపార్టీలలో చిత్తశుద్ధి, రాజకీయ నిబద్ధత లోపించడమే. నేటి తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం కూడా వెనకబడిన ప్రాంతాల అభివృద్ధి గురించి శుష్కవాగ్దానాలతో కాలం వెళ్ళబుచ్చుతున్నది. తెలంగాణా ప్రాంతం అభివృద్ధి కావాలంటే గోదావరి నదీ జలాల వినియోగం చాలా కీలకమైన విషయం. కాని పాలకులు ఇప్పటి వరకు గోదావరిపై ప్రాజెక్టులను వివిధ సాకులు చూపించి అశ్రద్ధ చేస్తూ వచ్చారు. ఇప్పటికీ ఇచ్చంపల్లి ప్రాజెక్టు పేపర్ల మీదనే ఉన్నది. తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం వాగ్దానాలు తప్ప నిర్దిష్టమైన కార్యాచరణ ప్రణాళిక చేపట్టలేదు.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం వెనుకబడిన ప్రాంతాలను గుర్తించడానికి వినియోగించాల్సిన కొలబద్ధల గురించి చర్చించేందుకు ఈ మధ్యనే అభిలషక్త సమావేశం జరిపింది. దానిలో మండలాన్ని, గ్రామాన్ని యూనిట్ గా చేసుకోవాలని ప్రతిపాదించింది. ఈ పద్ధతి ద్వారా వెనుకబాటుతనానికి మౌలిక కారణాలను గుర్తించడం, సరైన పరిష్కారాలు కనిపెట్టడం సాధ్యంకాదు. ప్రాంతాన్ని ప్రాతిపదికగా తీసుకున్నప్పుడే సరైన నిర్ణయాలకు రాగలం. వెనుకబడిన ప్రాంతాల అభివృద్ధికి ఈ రోజు కావలసింది ప్రత్యేక రాష్ట్ర నినాదంకాదు. వెనకబడిన ప్రాంతాలను శాస్త్రీయంగా గుర్తించి వాటి అభివృద్ధికి ప్రత్యేక ప్రణాళికను సిద్ధం చేయాలి. ఆ ప్రణాళిక అమలుకు అవసరమైన నిధులను సమకూర్చాలి. ప్రత్యేక యంత్రాంగాన్ని ఏర్పరచి అమలు చేయాలి. అప్పుడే వెనకబడిన ప్రాంతాల అభివృద్ధి సాధ్యమవుతుంది. సమైక్య ఆంధ్రప్రదేశ్ లో సమగ్రాభివృద్ధిని సాధించుకోగలం.

మధ్యతరగజని మళ్ళీ

దేవదాసు మళ్ళీ పుట్టాడన్నట్టు 2001లో 1992 మళ్ళీ పుట్టింది. అప్పుడు హర్షద్ మెహతా ఇప్పుడు కేతన్ పరేఖ్. ఆనాడు హర్షద్ మెహతా బ్యాంక్ ఆఫ్ కరదను, స్టాన్ ఛార్జ్, గ్రిండ్లెస్ వంటి అమెరికన్ బ్యాంకుల్ని అడ్డం పెట్టుకుని ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకులు, ఆర్థిక సంస్థల నుండి వేలకోట్ల రూపాయల ప్రజాధనాన్ని కొల్లగొట్టాడు. ఈనాడు కేతన్ పరేఖ్ మాధవపురా మార్కెంట్లో కో ఆపరేటివ్ బ్యాంక్ ను వాడుకొని ప్రభుత్వ రంగ బ్యాంకుల్ని సామాన్య ఇన్వెస్టర్లని నిలుపుదోపిడీ చేశాడు. అప్పుడు, ఇప్పుడూ నష్టపోయింది మాత్రం ప్రభుత్వరంగ బ్యాంకులు, సాధారణ ఇన్వెస్టర్లు. ఈ కుంభకోణం దెబ్బకి కనీసం రాజీనామా చేస్తానని ప్రకటించాడు అప్పటి కేంద్ర ఆర్థికమంత్రి మన్మోహన్ సింగ్. ఇప్పుడు బిజెపి ఆర్థికమంత్రి నిస్సిగ్గుగా తాను రాజీనామా చేయాల్సిన అసవరం లేదని శిలవిచ్చారు. ప్రజావత్తిడికి తలోగ్గి జాయింట్ పార్లమెంటరీ కమిటీ వేసింది ఆనాటి కాంగ్రీ ప్రభుత్వం. ఎన్ని రోజులు పార్లమెంటును స్తంభించినా కాని “ఆ ఒక్కటి అడక్కు! అంటున్నది నేటి బిజెపి ప్రభుత్వం. ఈ వ్యాసం రాసే సమయానికి జె.పి.సి.కి అంగీకరించలేదు. తేడాలు, పోలికలు ఇవి. కాని ఆట మాత్రం అదే! నలిగి, వడలి పోయే ప్రేక్షకులు (మొన్నటి దక్షిణాఫ్రికా ఫుట్ బాల్ వీరాభిమానుల్లాగా) కూడా వాళ్ళే! కేవలం ఆటగాళ్ళే మారింది!!

యశ్వంతి సెన్ న్నా బడ్జెట్ ఉపన్యాసం ముగించిన మరుక్షణం పైకి ఎగిసిన బొంబాయి స్టాక్ ఎక్స్చేంజి ఇండెక్స్ (సెన్సెక్స్) ను చూసి అదే భారత ఆర్థిక వ్యవస్థ పురోగమనానికి సూచికంటూ భాజాపా నేతలు బజ్జులు చరిచారు. వారి కిరాయి ఆర్థికవేత్తలు, బాకా పత్రికలు మద్దెల దరువేశాయి. అయితే ఇదంతా మూణ్ణాళ్ళ ముచ్చటగా ముగిసింది. మార్చి 2 నుండి సెన్సెక్స్ క్రిందకి జారటం మొదలై ఆ ఒక్కవారంలోనే 700 పాయింట్లు పడిపోయింది. గెలుపు గుర్రాలుగా భావించి నిత్యం ట్రేడింగ్ జరిపే 500 కంపెనీల షేర్లు సంవత్సరం క్రితం నాటి స్థితికి చేరుకున్నాయి.

మధ్యతరగతి కృంగి కుదేలయ్యింది. ఈ షేర్లలో నష్టపోయిన వారు ఇప్పటికి 8 మంది ఆత్మహత్యలు చేసుకున్నారు. ఒక్క దశాబ్ద కాలంలో మనదేశాన్ని రెండుసార్లు షేర్ మార్కెట్ కుంభకోణం కుదిపి వేసింది. అయితే ఇది యాదృచ్ఛికం కాదు. సరళీకృత ఆర్థిక విధానాల పుణ్యం.

షేర్ మార్కెట్లెందుకు కూలాయి?

రాజకీయ అస్థిరత, ఆర్థిక సంక్షోభమో షేర్ మార్కెట్లు కూలడానికి కారణం కాదు. చివరికి తెహల్కా కుంభకోణం కూడా షేర్

మార్కెట్లు కూలిన 10 రోజుల తర్వాత జరిగింది. షేర్ మార్కెట్ ను అర్థం చేసుకోవాలంటే ఎద్దుల (బుల్స్) గురించి, ఎలుగుబంట్ల (బేర్స్) గురించి ముందుగా తెలుసుకోవాలి.

ఈ బుల్స్ కొన్ని నిర్దిష్టమైన కంపెనీల షేర్లను పెద్దమొత్తాల్లో కొనుగోలు చేస్తారు. దాంతో వాటి షేర్ విలువ విపరీతంగా పెరుగుతుంది. ఆ తర్వాత వాటిని అమ్మేస్తారు. హర్షద్ మెహతా, కేతన్ పరేఖ్ వంటి వాళ్ళకు డబ్బులిచ్చి మరీ ఈ కంపెనీల్లో షేర్లు కొనిపించి ఈ రకమైన ధరల రిగ్గింగుకు 1998లో పాల్పడ్డందుకు వీడియోకాన్, బిపిఎల్, స్పెరిలైట్ (ప్రస్తుతం బాల్కోను కొన్న కంపెనీ)లకు 2 నుండి 4 సంవత్సరాల వరకు కేపిటల్ మార్కెట్ లోకి పోకుండా నిషేధించింది సెబి (సెక్యూరిటీస్ అండ్ ఎక్స్చేంజ్ బోర్డు ఆఫ్ ఇండియా) షేర్ మార్కెట్ల లావాదేవీలను, స్టాక్ ఎక్స్చేంజీలను పర్యవేక్షించే సంస్థ ఈ సెబి.

ఇక (ఎలుగుబండ్లు) బేర్స్ గురించి. వీరు సంఖ్యలో తక్కువగా ఉంటారు. కాబట్టి ఒక ముఠాగా వ్యవహరిస్తారు. వీళ్ళు షేర్లను కొనరు. కేవలం అప్పుగా షేర్లు తీసుకుని వాటిని షేర్లను తెగనమ్ముతారు. అంటే మార్కెట్లు కుప్పకూలటం మీద, షేర్ల ధర దిగజారడం మీద వీరి లాభాలాధారపడి ఉంటాయి. పుకార్లతో సహా అనేక మార్గాలను అవలంబించి మార్కెట్లను వీరు కూలుస్తారు. అంటే ఫలానా కంపెనీ దివాలా ఎత్తుతోందని ఒక పుకారు వదులారు. దాంతో ఇన్వెస్టర్లు తమ వద్ద ఉన్న షేర్లు అమ్మటం మొదలెత్తారు. ఈ లోపు వీరు అప్పు తీసుకున్న షేర్లు అమ్మేస్తారు. ఆ విధంగా వీరు డబ్బు దండుకుంటారు.

ఈ బుల్స్, బేర్స్ మధ్య గట్టి బంధం ఉంటుంది. ఏ కంపెనీ షేర్లు ఏ విధంగా రిగ్గింగు చేసి పైకి లేపాలి. ఎలా కూల్చి, జనాన్ని దివాలా తీయించి మధ్యలో లాభాలు దండుకోవాలో వీళ్ళంతా కలిసే చేస్తారు. ఇదంతా పట్ట కథండీ! ఇక అసలు కథలోకి వెళ్దాం. కేతన్ పరేఖ్ నింగికెగిసిన విధం బెట్టిదనిన....!

30వ పడిలో ఉన్న నవ యువకుడు 2001లో మన కథా నాయకుడు. ఆయనే కేతన్ పరేఖ్. ఇతన్ని నూతన ఆర్థిక వ్యవస్థ సూపర్ మ్యాన్ ఉరఫ్ ఐ.సి.ఇ.సూపర్ మ్యాన్ (ఇన్ ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ, కమ్యూనికేషన్స్, ఎంటర్టైన్ మెంట్ సెక్టార్) అనే ముద్దు షేర్లతో కూడా పిలుస్తారు. ఆయన కొనే కంపెనీల షేర్లను కె.పి.స్టాక్స్ అని పిలిచే వాళ్ళు. చివరికి సెన్సెక్స్ కంటే కె.పి. ఇండెక్స్ అంటేనే ఎక్కువ మందికి విశ్వాసం ఏర్పడింది. అంటే షేరు ధర దానిపై వచ్చే ఆదాయం, ఒక నిర్దిష్ట కంపెనీ పరిస్థితి. లాభదాయకత మొదలైన అంశాలు వేటినీ పరిగణలోకి తీసుకోకుండా కేవలం కేతన్ పరేఖ్ కొన్నాడంటే వెర్రిగా సదరు కంపెనీ

ముంచిన షేర్ మార్కెట్

(ఆర్.సుధాభాస్కర్)

షేర్లకై జనం ఎగబడ్డారు. పైగా కేతన్ పరేఖ్ 1000 షేర్లు ఒక కంపెనీని కొన్నాడని తెలిస్తే జనం అదే కంపెనీని 10వేల షేర్లు కొన్నారు.

అనేక కంపెనీల్లో ఈయన షేరు ధరల్ని రిగ్ చేస్తున్నాడనేది బహిరంగ రహస్యం. గ్లోబల్ బ్రస్ట్ బ్యాంక్ వ్యవహారం ఈబాపతుడే. చంద్రబాబునాయుడుగారికి మంచి స్నేహితుడైన రమేష్ గెల్లి ఈ కుంభకోణంలో చిక్కి ఇటీవల గ్లోబల్ బ్రస్ట్ బ్యాంక్ చైర్మన్ గా రాజీనామా కూడా చేశారు. మన ముఖ్యమంత్రిగారు మనందరకి ఆదర్శ పురుషులుగా చూపిన వారిలో ఈ రమేష్ గెల్లి ఒకరు.

మనదేశంలో కొత్త ఆర్థిక విధానాల బుడగ బద్దలవడం, అమెరికా లోని నాస్టాక్ ఇండెక్స్ (ప్రధానంగా కమ్యూనికేషన్స్, ఇన్ ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ, ఎంటర్టైన్మెంట్ పరిశ్రమల షేర్ల ఇండెక్స్) క్రిందికి జారడంతో కేతన్ పరేఖ్ సంక్షోభంలో పడ్డాడు. ఎడాపెడా డబ్బులు జవిరి కొన్ని షేర్ల ధరలు రిగ్గింగుకు పాల్పడ్డాడు.

మాధవపురా మర్కెంటైల్ కో ఆపరేటివ్ బ్యాంక్ లోని కొందరు ఉన్నతాధికారుల సాయం పొందాడు. ఏ డబ్బు చెల్లించకుండా కోట్ల రూపాయల పే ఆర్డర్లు (బయటి ఊరి మీద తీసుకునే వాటిని డ్రాఫ్ట్లు లేదా డి.డి.లు అంటారు. ఒకే ఊళ్లో తీసుకునే వాటిని పే ఆర్డర్లు అంటారు) తీసుకున్నాడు. వాటిని ఇండియన్ బ్యాంక్ లోని తన అకౌంట్ లో వేసుకొని ఆ డబ్బుంతా డ్రా చేసుకున్నాడు. ఆ డబ్బుతో షేర్ల రిగ్గింగుకు పాల్పడ్డాడు. కేతన్ పరేఖ్ అతని బృందం సమస్యల్లో చిక్కుకున్నారని తెలుసుకున్న అంతర్జాతీయ ఎలుగుబంటు మురా (బేర్స్ కార్పొరేట్) తమ వద్ద ఉన్న కె.పి.స్టాక్స్ ను అమ్మడం మొదలుపెట్టింది. ఆ తర్వాత వాటినే చొకగా కొట్టేయొచ్చని వారి పథకం. పరిస్థితి దిగజారడంతో కేతన్ పరేఖ్ తన షేర్లు అమ్మడం మొదలుపెట్టాడు. ఇదంతా చూసి బేర్స్, బుల్స్ కాని అనేకమంది సాధారణ బ్రోకర్లు తమ వద్దనున్న షేర్లు అమ్మేశారు. మాధవపురా కో ఆపరేటివ్ బ్యాంక్ కేతన్ పరేఖ్ కు అంతకు ముందు అప్పు ఇవ్వడం కోసం షూరిటీగా పెట్టుకున్న (కోల్లేటరల్ సెక్యూరిటీ షేర్లను)ను కూడా, ఇక అతను డబ్బు చెల్లించలేడనే భయంతో, అమ్మేసింది. ఇవన్నీ కలిపి ఆ షేర్ల ధరలు పాతాళానికి చేరాయి. ఉదా: రూ. 2330 వున్న 'జీ' (టెలివిజన్ ఛానెల్) షేరు రూ. 127లకు, (సుఖరామ్ గారి) హిమాచల్ ప్యూచరిస్టిక్ కమ్యూనికేషన్స్ షేరు విలువ రూ. 2553ల నుండి రూ. 194లకు పడిపోయింది. ఈ విధంగా సుమారు 500 కంపెనీల షేర్లు దిగజారాయిని మొదట్లోనే చెప్పుకున్నాం కదా!

వెరసి కోట్లాది మధ్యతరగతి ప్రజలు దివాళా ఎత్తారు. ఎంతో తెలుసా? ఒక్క మార్చి నెల్లో ఒక లక్షా 46వేల కోట్ల రూపాయలు (దాదాపు 32 బిలియన్ల అమెరికన్ డాలర్లు) మార్కెట్ నుండి తుడిచి పెట్టుకు పోయింది. అంటే రోజుకు సుమారు రూ. 4790 కోట్లు.

ప్రభుత్వ బాధ్యతా రాహిత్యం

కొన్ని కంపెనీలు తమ షేర్ల రిగ్గింగుకు పాల్పడుతున్నాయని 1998 నుండి పత్రికలు కోడై కూస్తున్నాయి. నిర్దిష్టంగా ఆనాడు బి.పి.ఎల్, వీడియోకాన్, స్టెరిలైజ్డ్ షేర్లు బజారుకెక్కాయి. 1998 చివర్లో టెలికం, ఇన్ఫోటెక్ కంపెనీల షేర్లు రిగ్గింగు చేస్తున్న కేతన్ పరేఖ్ గురించి కూడా పత్రికలు వెల్లడించాయి. ఇటువంటి "బుల్స్"కు బ్యాంకుల నుండి పెద్ద మొత్తంలో నిధులందించబడుతున్నాయని (సుమారు రూ. 12000 కోట్లు) కూడా వార్తలొచ్చాయి.

ఈ సమయంలో జోక్యం చేసుకోవాల్సిన "సెబి" నిద్ర నటించడమే గాక. కొందరు అవినీతిపరులకు ఊతం ఇచ్చింది. లేకుంటే బొంబాయి స్టాక్ ఎక్స్చేంజి అధ్యక్షుడు కీలకమైన సమాచారాన్ని ప్రాగుచేసుకోవడమే గాక ఎలుగుబంటుకు చేరవేసే ధైర్యం ఎక్కడించి వస్తుంది. మాధవపురా కో ఆపరేటివ్ బ్యాంక్, బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియా వంటివి లెక్క పత్రం లేకుండా కొందరికి ఓవర్ డ్రాఫ్ట్ సౌకర్యం కల్పిస్తుంటే రిజర్వుబ్యాంక్ దీర్ఘనిద్రలో ఉంది. అన్నిటికంటే దుర్మార్గమైంది యూనిట్ బ్రస్ట్ ఆఫ్ ఇండియా (యూటిఐ), గ్లోబల్ బ్రస్ట్ బ్యాంక్ (జిటిబి) విలీనం. నేరుగా ఆర్థిక మంత్రిత్వశాఖ అధ్వర్యంలో పనిచేసే సంస్థ యూ.టి.ఐ. ఇది ఒక ప్రైవేటు బ్యాంక్ తో విలీనం కావాలని నిర్ణయించబడ్డది. ఈ విలీనానికంటే ముందు కేతన్ పరేఖ్ సహకారంతో గ్లోబల్ బ్రస్ట్ బ్యాంక్ షేర్ విలువ విపరీతంగా పెంచబడ్డది. అప్పుడు విలీన సమయంలో జి.టి.బి కి మంచి ప్రయోజనం ఉంటుంది. ఇది ఆనాటికే బహిరంగ రహస్యం. ఈ విషయాన్ని సాక్షాత్తు 'సెబి'నే ఒక నివేదికలో పేర్కొన్నది. ఈ అంశంపై ఫైనాన్షియల్ పత్రికల్లో చాలా చర్చ జరిగింది.

ఈ విషయాలన్నీ తెలిసి వాటిని సరిద్దలేని ఆర్థిక మంత్రి రాజీనామా చేయ్య నిరకరించడం ఘోరం. ఇప్పటికే అనేక అవినీతి కుంభకోణాల్లో భ్రష్టు పట్టిన ఈ వాజ్ పాయ్ సర్కార్ ఎంత ఎక్కువ సమయం అధికారంలో వుంటే దేశానికి, ప్రజలకు అంత నష్టం. అందుకే ఓ అవినీతి ప్రభుత్వమా! గద్దెదిగు!! అన్నది మన నినాదం కావాలి.

థెంగ్గీ గారి ఆక్రోశం!

ఏప్రిల్ 16న సంఘ పరివారం లోని ఒక దళమైన భారతీయ మజ్దూర్ సంఘ దేశరాజధానిలో ఒక జాతర జరిపింది. తమ స్వంత ప్రభుత్వం అవలంబిస్తున్న ఆర్థిక విధానాలపైనే దాడి చేసింది. బి.ఎమ్.ఎస్. పితామహుడైన దత్తపంత్ థెంగ్గీ బాల్కనీ ప్రైవేటీకరణ ద్వారా జాతిని మోసం చేశారని డిజన్వెస్ట్ మంత్రి, అరుణ్ శౌరిగారి వద్దన్న అధికారులు విశ్వాసమైన వారుకారని, ఆయన మాత్రం మంచివాడని కితాబిచ్చారు. వాజ్ పాయ్ ప్రభుత్వం అవలంబించే ఆర్థిక విధానాల్లో లోపాలు హఠాత్తుగా థెంగ్గీ గారికి కనపడడం ఆశ్చర్యం. వాజ్ పాయ్ ప్రభుత్వ నిజాయితీనే శంకిస్తున్నట్లు కాషాయ దళం నటిస్తున్నది. దానిపై కత్తులు నూరుతున్నది. ఇది ఇప్పటి వరకు హోమ్ శాఖ వెలగబెడుతున్న ఎల్.కె. అద్వాని గారి ముఠా ప్రధాని పదవి కోసం చేసే చివరి ప్రయత్నం కావచ్చు. బిజెపిలో ఉన్న ముఠా తగాదాల ఫలితమే ఇది. కాని ఈ తప్పుడు ఆర్థిక విధానాలు కేవలం ప్రధాని కార్యాలయం లోని కొందరు అధికార్ల చలవగా చెప్పటం సరైనది కాదు.

1997 డిసెంబర్ లో “భారతదేశం నిరీక్షించే” వ్యక్తిగా వాజ్ పాయ్ ని ఆకాశనికెత్తారు. ఆ రోజు వాజ్ పాయ్ ని ఆకాశనికెత్తిన వారిలో దేశ కార్పొరేట్ రంగం ప్రధానమైంది. విదేశీ పోటీని నిలువరించి తమ బాజ్జలు పెంచే ఆర్థిక విధానాలు అవలంబించే ప్రభుత్వం ఢిల్లీలో ఏర్పడటం ఈ దొంగలముఠాకు అవసరం. అందుకే ప్రభుత్వాల స్థిరత్వం గురించి దేశంలో హోరెత్తించారు. భారతదేశ కార్పొరేట్ రంగం బహిరంగంగానే తమ డిమాండ్లు అమలు చేయమని ప్రభుత్వాన్ని వత్తిడి చేసింది. పి.చిదంబరంగారి బడ్జెట్ లో దోపిడి దొంగల (కార్పొరేట్ సంస్థలు) ఆకలి తీర్చే రాయితీలెన్న ఇచ్చినా యునైటెడ్ ఫ్రంట్ గుంపుపై వీరికి విశ్వాసం కలగ లేదు. గుజ్రాల్ ప్రధాని మంత్రిత్వం, సీతారాంకేసరి మిత్రత్వం కూడా వీరికి నచ్చలేదు. భారతదేశ కార్పొరేట్ రంగం తమ స్వంత మనిషినే ప్రధానిగా నిలవ దల్చుకున్నారు. భారత ప్రజల మీద, రాజ్యాంగం మీద కార్పొరేట్ రంగం చేసే దాడిని కప్పిపెట్టడానికి ఉపయోగపడేదే బిజెపి “దేశభక్తి.”

ఆ విధంగానే “భారతదేశం నిరీక్షిస్తున్న” వ్యక్తిగా వాజ్ పాయ్ ముందుకు తేబడ్డాడు. అనేక రాజకీయ పార్టీలకు హఠాత్తుగా వాజ్ పాయ్ ఆమోదయోగ్యమైన వ్యక్తిగా మారాడు. భారత ప్రజలు పడే బాధలన్నింటికి ఏరకమైన సైద్ధాంతిక, మేథాశక్తి లేని, ఏ విధమైన పరిపాలనా అనుభవం లేని వ్యక్తిని సమాధానంగా మీడియా ముందుకు తెచ్చింది. 1967లో రాష్ట్రపతి పదవికి స్వతంత్ర పార్టీ అభ్యర్థిగా రంగంపై నిలిపిన అప్పటి సుప్రీంకోర్టు ప్రధాన న్యాయమూర్తి కె.సుబ్బారావు తర్వాత భారత కార్పొరేట్ రంగం ఇంత బహిరంగంగా ఎప్పుడు జోక్యం చేసుకోలేదు. వర్గ అవసరాల రీత్యానే వారి విధంగా జోక్యం చేసుకున్నారు.

1998 మార్చిలో వాజ్ పాయ్ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి రావటం వెనక బలమైన కార్పొరేట్ ప్రయోజనాలు ఇమిడి ఉన్నాయి. వాజ్ పాయ్ ఆనాడు ఆర్థికమంత్రిగా నిర్ణయించిన జన్వంతనింగను కార్పొరేట్ భారతం అంగీకరించలేదనేది నేడు బహిరంగ రహస్యం. ఏ పార్టీ విజయం కోసం కార్పొరేట్ రంగం పెద్దమొత్తంలో డబ్బుమూటలు గలగల లాడించిందో ఆ కార్పొరేట్ రంగం తమ ప్రయోజనాల కనుగుణంగా సేవ చేయగల వ్యక్తిని

ఆర్థికమంత్రిగా నియమించగలిగింది. మొదటి రోజు నుండి వాజ్ పాయ్ ప్రభుత్వం భారత బడా పెట్టుబడిదారుల ముఠా కుమ్ములాటల్లో తలమునకలైంది. మితంలేని లాభపేక్షతో ముడిపడ్డ ఈ కార్పొరేట్ తగాదాలు అప్పుడప్పుడు బహిరంగ మవుతు ఉంటాయి. అయితే కార్గిల్ యుద్ధం రావడంతో ఈ బహిరంగ తగాదాలు ఆలస్యం అయ్యాయి.

వాస్తవానికి కార్గిల్ విజయంతో కార్పొరేట్ దోపిడి దొంగలకు దేశభక్తులకు మధ్య బంధం కూడా ధృఢపడ్డది. ఈ దోపిడి దొంగలకు దేశభక్త పెద్ద ఆలంబన మైంది. సరిగ్గా ఈ కార్పొరేట్ దొంగలు అమరులైన కార్గిల్ వీరులకు శ్రద్ధాంజలి పుటిస్తూనే కమ్యూనికేషన్స్ మంత్రి పదవి నుండి జగ్ మోహన్ ను తప్పించేలా వత్తిడి చేశారు. అధిక లాభాలకై సెల్యూలార్ కంపెనీలు పెట్టిన డిమాండ్లు అంగీకరించని జగ్ మోహన్ కఠిన మూల్యం చెల్లించారు. ఏ కాషాయ దళ నేతలైతే నేడు వాజ్ పాయ్ ప్రభుత్వ నైతిక పతనం యెడల కోపం నటిస్తున్నారో, వాళ్ళే గతంలో అదే వాజ్ పాయ్ సర్కార్ అపద్ధర్మ ప్రభుత్వాన్ని సెల్యూలార్ లాబీ వత్తిడికి లొంగవద్దని చెప్పిన రాష్ట్రపతి సలహాపై చిందులేశారు. అపద్ధర్మ

హరీష్ బిరె
(హిందూ పత్రిక వ్యాసానికి
స్వేచ్ఛానువాదం)

ప్రభుత్వం చేసిన ఏ తప్పుడు ఆర్థిక నిర్ణయాన్ని ప్రశ్నించినా కార్గిల్ అమరవీరులు త్యాగాల పేరు చెప్పి ఇదే కాషాయదళం నాడు అడ్డుకుంది. ఏటన్నిటితో ధైర్యం పొందిన కార్పొరేట్ రంగం, ఎన్.డి.ఎ ప్రభుత్వాన్ని పూర్తి స్థాయిలో ప్రైవేటీకరణను అమలు చేసేలా చేసింది. పాపం! తనను తాను రెండవ దశ సంస్కరణలకు ప్రతినిధిగా పేర్కొనే పార్టీ గదా బిజెపి!

ఈ పెట్టుబడిదారుడుకో, ఆ పెట్టుబడిదారుడికో అనుకూలంగా ప్రధాని కార్యాలయం మద్దతు తెల్పుతోందని ఈనాడు ఆద్వానీగారి ముఠా సభ్యులు పేర్కొనడం మోసపూరితమైంది. తమ ప్రభుత్వమే పెట్టుబడిదారులతో కుమ్ముక్కవుతోందని సంఘ పరివారం అమాయకత్వం నటిస్తున్నది. కొన్ని అనుమానాస్పద కంపెనీలకు విధానపరమైన రాయితీ లివ్వడం వాజ్ పాయ్ ప్రభుత్వ నిత్యకృత్యమైంది. దొంగల మధ్య తగాదాలు రావడంతో ఇంతకాలం జాగ్రత్తగా రూపొందించిన ఐక్యత విచ్ఛిన్నమయి, ప్రస్తుతం మిత్రులను రిక్రూట్ చేసుకోవడంలో (ఈ దొంగలు) నిమగ్నమయి ఉన్నారు. దీనికి కారణం కార్పొరేట్ తగాదాలే.

మధ్యలో ప్రధాని కార్యాలయం దారి మళ్ళించకుంటే కేంద్ర మంత్రివర్గం తీసుకునే నిర్ణయాలు అద్భుతంగా ఉండేవని వాదించటం మూర్ఖత్వం. విధాన నిర్ణయాల్లో ప్రధాని కార్యాలయం వంటివి నిస్సందేహంగా కొంత భూమిక పోషిస్తాయే గాని, కేబినేట్ కు ఏ సంబంధం లేకుండా అవే మొత్తం చేస్తాయని చెప్పటం తప్పు. మొదటి రోజు నుండి వాజ్ పాయ్ ప్రభుత్వం వర్గ విధానాలనే అవలంబిస్తున్నది. నిజానికి ప్రస్తుతం వాజ్ పేయి సర్కార్ ని విమర్శిస్తున్న (థెంగ్గీ వంటి) వారివరూ ప్రస్తుత విధానాలు జాతి వ్యతిరేకమైనవని, కాబట్టి అవి తప్పని చెప్పటం గాక ఫలానా నిర్ణయాన్ని ఫలానా అధికారి తీసుకున్నాడు కాబట్టి అది తప్పని; ఆ నిర్ణయం వల్ల ఫలానా పెట్టుబడిదారుడు ప్రయోజనం పొంది ఫలానా పెట్టుబడిదారుడు నష్టపోతున్నాడు కాబట్టి తప్పని చెప్తున్నారు. నిజానికి కార్పొరేట్ పాపకూపంలో పుట్టిన రాజకీయ పార్టీ నుండి ఇంతకన్నా ఎక్కువ ఉహించలేము.

కుల వివక్షతపై నిరంతర పోరు

కుల వివక్ష వ్యతిరేక పోరాట కమిటీ ప్రతిజ్ఞ

అంటరాని తనం, కుల వివక్షతల నెదిరించడానికి అంతిమంగా కుల నిర్మూలన లక్ష్యంతో ఏర్పడిన “ఆంధ్రప్రదేశ్ కుల వివక్ష వ్యతిరేక పోరాట కమిటీ” అనతి కాలంలోనే రాష్ట్ర ప్రజల దృష్టి నాకర్పించింది. ఏప్రిల్ నెలలో ప్రత్యక్ష కార్యచరణ ద్వారా దళిత, గిరిజన, బలహీన వర్గాలలో కొత్త చైతన్యాన్ని రగిల్పింది. అభ్యుదయ పురోగామి శక్తులలో ఆత్మవిశ్వాసాన్ని పెంచింది.

అక్టోబర్ 2, 1998లో ఏర్పడిన కుల వివక్ష వ్యతిరేక పోరాట కమిటీ మొదటి దఫా క్యాంపెయిన్ సామాజికోద్యమ చరిత్రలోనే ఒక ప్రత్యేకత సంపాదించుకుంది. రాష్ట్రవ్యాపితంగా ఒకేసారి 3వేల దళాల ద్వారా 10వేల మంది వాలంటీర్స్ సుమారు 10వేల గ్రామాలు సర్వేచేసి ఇప్పటికీ వివక్ష రూపాలెంత ఘోరంగా వున్నాయో బహిర్గతపర్చినవి. 22-3-1999 చలో అసెంబ్లీ ద్వారా, అసెంబ్లీలో తీవ్ర చర్చ అనంతరం, పున్నయ్య కమిషన్ సాధించడం కుల వివక్ష వ్యతిరేక పోరాట కమిటీ తొలి విజయం.

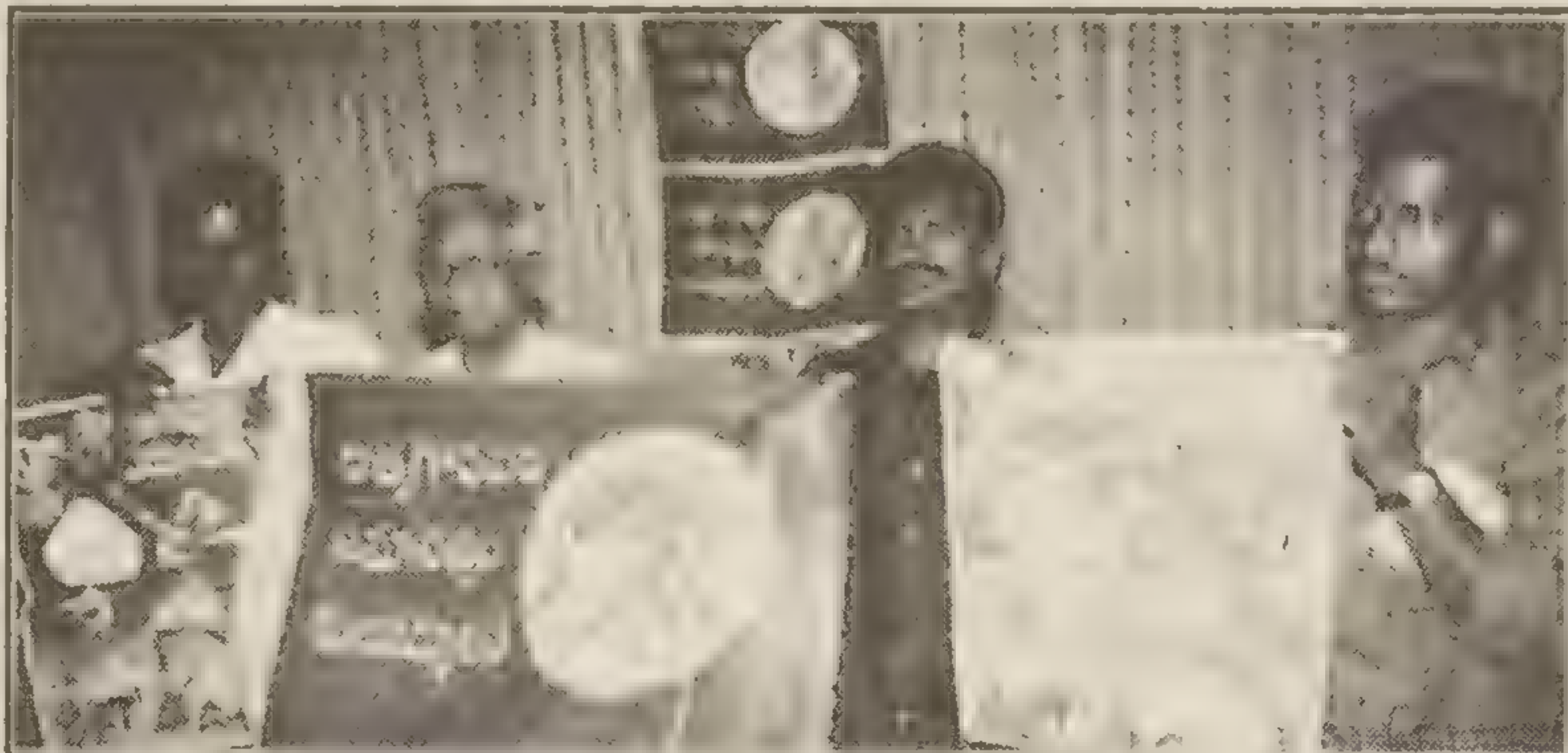
ఆ పోరాట సాంప్రదాయాన్ని కొనసాగించే క్రమంలో ఏప్రిల్లో పోరాట కమిటీ తీసుకున్న “ప్రత్యక్ష కార్యచరణ క్యాంపెయిన్” మరొక్కసారి రాష్ట్ర మంతా చర్చానియాంశమైంది. తరతరాల కుల వ్యవస్థను రూపుమాపడానికి నిరంతర పోరాటాలవనరమని కుల వివక్ష వ్యతిరేక పోరాట కమిటీ దీర్ఘకాలిక వుద్యమాలకు నడుం బిగించిన చేతులను పైకెత్తే ‘గుర్తు’ జెండా గుర్తుగా నిర్దేశించుకుంది. ఆత్మగౌరవం, సమానత్వం, కుల నిర్మూలన తన లక్ష్యంగా ప్రకటించుకుంటే

25-3-2001 తేది నాడు పోరాట కమిటీ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు పాటూరు రామయ్య గారు, కార్యదర్శి జాన్ వెస్లీ గారులు ప్రత్యక్ష కార్యచరణ కార్యక్రమాన్ని ప్రకటించారు. దాని ప్రకారం ఏప్రిల్ 14 అంబేద్కర్ జయంతి నాడు అంబేద్కర్ విగ్రహాల దగ్గర ప్రతిజ్ఞలు చేయాలి. అంతకు ముందే ప్రత్యక్ష కార్యచరణకు సిద్ధమయిన వాలంటీర్స్ అందరూ ప్రతిజ్ఞలో పాల్గొనాలి. వివక్షలు నిరాటంకంగా కొనుసాగుతున్న ఎంపిక చేసిన గ్రామాల్లోకి వెళ్ళడానికి నన్నద్దంగా పాదయాత్రలు నిర్వహించాలని, పాదయాత్రలు చివరన ప్రత్యక్ష కార్యచరణ పూనుకోవాలని పాదయాత్ర దళాలకు ప్రముఖ సామాజిక విప్లవకారులు

అంబేద్కర్, పూలె, పెరియర్, నారాయణ గురు, సుందరయ్య, గోపాలక తదితరుల పేర్లతో దళాలు ఏర్పాడాలని పోరాట కమిటీ పిలుపు నిచ్చింది. దీని ననుసరించి రాష్ట్ర వ్యాపితంగా 350 కేంద్రాలలో 50000 మంది అంబేద్కర్ విగ్రహాల ముందు ప్రతిజ్ఞలు చేశారు. 3 వేల గ్రామాల్లో దళాలుగా ఏర్పడి పాదయాత్రలు నిర్వహించారు. 175 కేంద్రాలలో కుల వివక్ష రూపాలను ప్రతిఘటించారు. ఫలితంగా 100 దేవాలాల్లోకి దళితులు చరిత్రలోనే మొదటిసారి అడుగుపెట్టారు. రెండు గ్లాసులను బ్రద్దలుకొట్టారు. ఇకనుంచి ఒకే గ్లాసులో టీ ఇస్తామని హాటల్ యజమానులు చెప్పారు. 40 గ్రామాల్లో చెరువులో నీళ్ళు తీసుకున్నారు. రచ్చబండలపై కూర్చోవడం, కైరం చేయించుకోవడం, శ్మశాన భూములు అక్రమించుకోవడం లాంటి ప్రత్యక్ష కార్యచరణ ద్వారా తరతరాల వివక్షతపై యుద్ధం ప్రకటించారు.

మహబూబ్ నగర్ జిల్లా కొత్తూరు మండలం చేగూరులో దళితులు దేవాలయ ప్రహరీగోడకు అగ్రవర్ణాలవారు ఏర్పాటు చేసిన ‘కన్నం’ ద్వారానే పూజించుకునేవారు. దీన్ని ప్రతిఘటించి దేవాలయం ప్రవేశం చేసి కన్నం మూసివేశారు. రాష్ట్రమంత్రులు బి.వి. మోహన్ రెడ్డి, పడాల భూమన్న స్వంత గ్రామాలలో దళితులు దేవాలయ ప్రవేశం మొదటిసారి

చేశారు. మెదక్ జిల్లా రెడ్డి ఖానాపురం గ్రామంలో సర్పంచ్ (టిడిపి), విఎఓలు దళితులు అయినందువల్ల దేవాలయం ప్రవేశం లేదు. టీ గ్లాసు కూడా కడిగి వారికిస్తే తప్ప ఇవ్వడం లేదు. పార్టీలకు అతీతంగా దళితులు ఉద్యమించి దీన్ని తొలగించుకున్నారు. అనంతపురం వట్టణంలో

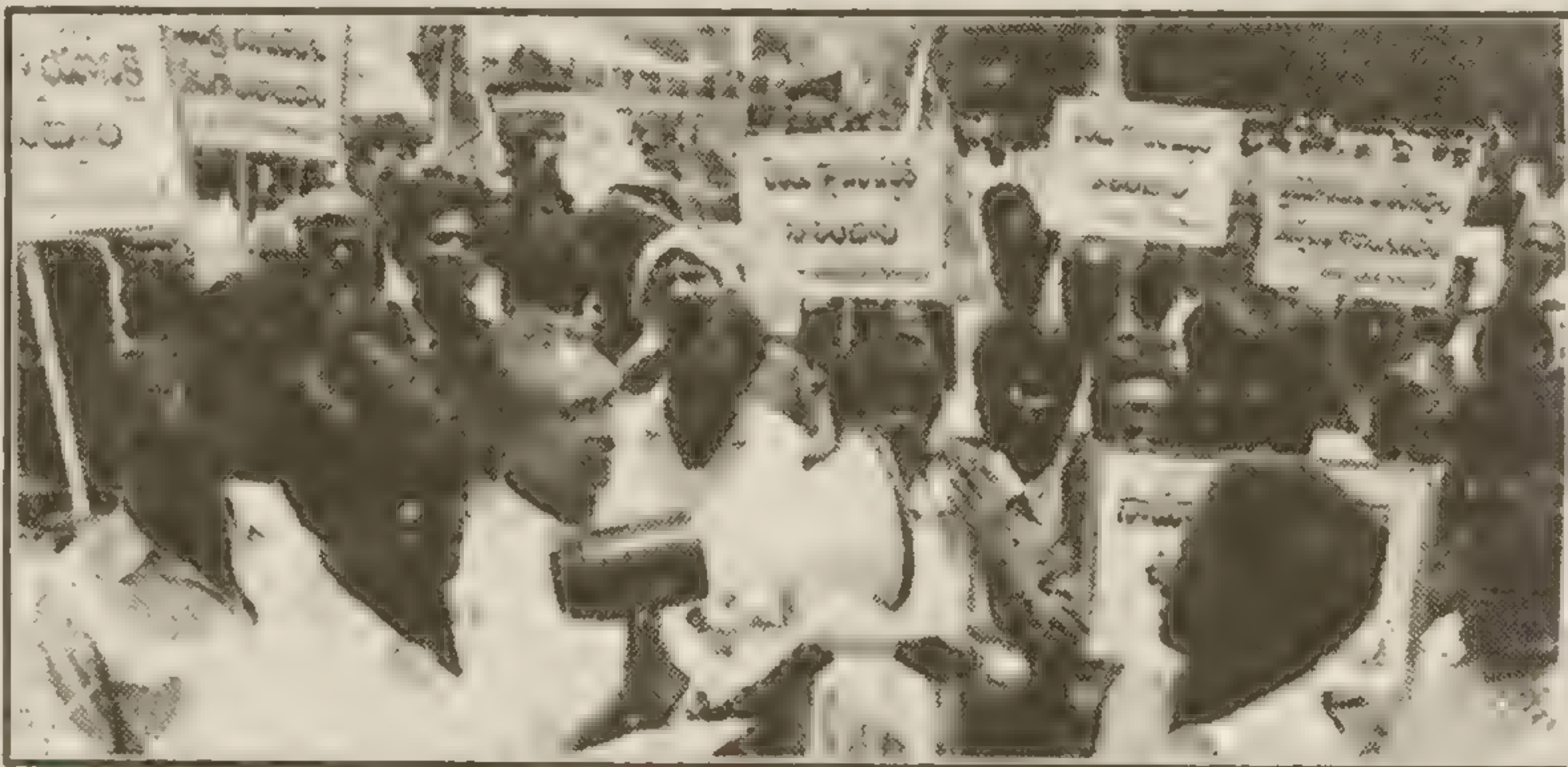
రామవేంద్రస్వామి ఆలయంలో, కటారుపల్లి గ్రామంలో వేమన్న దేవాలయంలోకి దళితులు ప్రవేశించి పూజలు నిర్వహించారు. పశ్చిమగోదావరి జిల్లాలో కొత్తూరు, ఉండి, చెరుకుపాడు, రేలంగి గ్రామాలలో దళితులకు కేటాయించిన శ్మశాన భూములను భూస్వాముల నుండి స్వాధీనం చేసుకున్నారు. విశాఖ జిల్లా నక్కపల్లి గ్రామంలో ధర్మా చేసి కైరం చేయించుకోవడం జరిగింది. విజయనగరం జిల్లా మదుపాడు గ్రామంలో చెరువులో నీరు తోడుకుని హాటల్లో రెండు గ్లాసుల పద్ధతి తొలగించడం జరిగింది. వివిధ జిల్లాల్లో అనేక రూపాలలో వివక్షను ప్రతిఘటిస్తూ ఉద్యమం కొనసాగుతున్నది. ఈ

ఉద్యమంలో మహిళలు, వృద్ధులు, ఉద్యోగులు అత్యధికంగా పాల్గొంటున్నారు. వీరికి మద్దతుగా బి.సి., మైనారిటీ ప్రజలు సంఘీభావం తెలియచేస్తూ పాల్గొని సహకరిస్తున్నారు.

దళితులపై దాడులు :

ముఖ్యమంత్రి స్వంత జిల్లా చిత్తూరులోని వేమూరు గ్రామంలో దళితుల దేవాలయ ప్రవేశాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ అగ్రవర్ణ పెత్తందార్లు కర్రలు, బండరాళ్లు చేతబట్టుకుని చంపుతామని పోలీసధికార్ల సమక్షంలోనే గుడి చుట్టూ నిలబడి అడ్డగించారు. అదే విధంగా అనంతపురం జిల్లా ఎర్రగుడి గ్రామంలో, కడప జిల్లా అట్లూరి మండలం సోమేశ్వరం గ్రామంలో బసిలను రెచ్చగొట్టి మహిళలను కూర్చోబెట్టి అడ్డుకున్నారు.

కర్నూలు జిల్లా కొత్తవల్లి మండలం నిరిలింగం గ్రామంలో బోరింగుల వద్ద నీరు తీసుకోవడానికి వెళ్లిన దళితులపై కర్రలు, కత్తులతో పాశవికంగా దాడి చేసారు. మహబూబ్ నగర్ జిల్లా టంకర గ్రామంలో రాష్ట్ర మంత్రి, జిల్లా అధికార్ల సమక్షంలో దళితులు దేవాలయ ప్రవేశం

చేసినందుకు 5000 రూ॥ జుల్మాన వేసి సాంఘిక బహిష్కరణ చేసారు. శాసనసభ స్పీకర్ నియోజకవర్గంలో ఫరీదు పేట మండలం ఎచ్చర్ల గ్రామంలో దళితులు దేవాలయ ప్రవేశం చేసినందుకు అరిష్టం అయిందని మరునాడు శాస్త్రాక్రంగా అభిషేకం చేసారు. ఖమ్మం జిల్లా వైరా మండలం ముసలిమడుగు గ్రామంలో దేవాలయ ప్రవేశం చేసినందుకు దేవుళ్లు మైలపడ్డారని గుడికి తాళం వేసి 2500 ఖర్చుతో శాంతి జరిపించేందుకు పూనుకుంటున్నారు. సంగారెడ్డి మండలం ఇంద్రకరణ్ గ్రామంలో దళితులు ఆలయం ప్రవేశం చేసినందుకు అగ్రవర్ణాలవారు పూజలు మానుకున్నారు. 'ఈ రకంగా దళితులు ప్రతిఘటించి దేవాలయ ప్రవేశాలు చేసిన గ్రామాల్లో అగ్రవర్ణ పెత్తందార్లు అనేక విధాలుగా దౌర్జన్యాలకు పాల్పడుతున్నారు. దౌర్జన్యాల పట్లపోలీసులు, అధికారులు దౌర్జన్యాలకు ప్రేక్షక పాత్ర వహిస్తున్నారు.

విలేకర్లపై దాడులు :

చిత్తూరు జిల్లా వేమూరు గ్రామంలో దళితుల దేవాలయ ప్రవేశంను అడ్డుకున్న అగ్రవర్ణ పెత్తందార్ల ఆగడాలు చిత్రికరిస్తున్న వీడియోగ్రాఫర్లు, విలేకర్లపై దౌర్జన్యం చేశారు. మహబూబ్ నగర్ జిల్లా ధన్వాడ మండల కేంద్రంలో విలేకర్లపై దళితుల సమస్యలపై వార్తలు వ్రాసినందుకు దాడి చేసి కొట్టారు. ఇదే జిల్లాలో కొత్తూరు మండలం దేవునిమామిడిపల్లిలో కులవివక్ష రూపాలను వార్తలు వ్రాసి వెలుగులోకి తెస్తున్న విలేకర్లను దుర్భాషలాడి అడ్డగించారు.

ఈ విధంగా దళితులు తమ హక్కుల కొరకు అణచివేత, అసమానతలకు నిరసరగా ఉద్యమిస్తుంటే అగ్రవర్ణ పెత్తందార్లు సామాజిక, ఆర్థిక దోపిడీ కొనసాగించేటందుకు పేదల మధ్యన చీలికలు తెచ్చి ఇతర కులాలవారిని రెచ్చగొట్టి దౌర్జన్యాలు చేయిస్తున్నారు. కొన్ని

చోట్ల ప్రభుత్వ అధికారులు, పోలీసులు, ప్రజాప్రతినిధులు ప్రేక్షక పాత్ర వహించి పెత్తందార్లకు అనుకూలంగా ఉంటున్నారు. అమానుష కులవ్యవస్థ పట్టు ఎంత బలంగా వుందో పై ఘటనలు విశదపరుస్తున్నవి. మన సమాజంలో వేళ్ళూను కున్న కుల వ్యవస్థను సమూలంగా నిర్మూలించాలంటే

యింకా ఎన్నో సామాజికోద్యమాలు నిర్వహించబడాలి. కుల వ్యవస్థను పూర్వోద్ధార, బూర్జువా వర్గాలు రక్షిస్తున్నవి. దోపిడీని నిరాటంకంగా కొనసాగించడాని కువయోగించుకుంటున్నవి. కుల వ్యవస్థ తన మనుగడ కొరకు దోపిడీ వర్గాలనాసరం చేసుకుంటున్నది. కుల వర్గాలు గా విభజించబడ్డ ఈ దేశంలో రెండింటికి వ్యతిరేకంగా ఏకకాలంలో పోరాడాలని, కుల విచక్ష వ్యతిరేక పోరాట కమిటీ అవగాహన సామాజిక న్యాయంకై వుద్యమిస్తున్న శక్తులన్నింటికి కరదీపిక అవుతున్నది. ఈ వుద్యమానికి చేయూతనిచ్చి నిరంతర వుద్యమాలకై పూనుకున్న కుల వివక్ష వ్యతిరేక వుద్యమాన్ని ముందుకు తీసుకపోవాల్సిన బాధ్యత ప్రజాస్వామ్య అభ్యుదయ శక్తులందరిది.

- జాన్ వెస్లీ, కార్యదర్శి,
కుల వివక్ష వ్యతిరేక పోరాట రాష్ట్రకమిటీ

బాల్కీ పోరాట నిధి

నెల్లూరు టౌన్ సి.ఐ.టి.యు కమిటీ	5000-00
గుంటూరు జిల్లా కమిటీ	6490-00
మెదక్ జిల్లా సి.ఐ.టి.యు. కమిటీ	1815-00
హైద్రాబాద్ నగర కమిటీ	4000-00
మహబూబునగర్ జిల్లా కమిటీ	1350-00
పాల్వంచ ఎస్.ఐ.ఐ.టి.యునియన్	574-00
నల్లగొండ జిల్లా సి.ఐ.టి.యు కమిటీ	5370-00
పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా సి.ఐ.టి.యు కమిటీ	6966-00
శ్రీకాకుళం జిల్లా సి.ఐ.టి.యు కమిటీ	1110-00

పి.అజయ్ కుమార్	1000-00
ఎన్.టి.పి.సి. కరీంనగర్	
ఎన్.టి.పి.సి. యునైటెడ్	
ఎంప్లాయిస్ యూనియన్	3562-00
విశాఖ సి.ఐ.టి.యు నాయకులు	
బాల్కీ పర్యటనలో అందించినవి	5000-00
హైద్రాబాద్ టీం బాల్కీ పర్యటనలో అందజేసినది	2000-00
విశాఖ నుండి డి.డి	28825-00
25-4-2001 నాటికి సి.టి.టి.యు.	
రాష్ట్ర కేంద్రానికి అందినది	63062-00

బి.జె.పి., టి.డి.పి.ల జోలివిధాన దుష్పలితం

కార్తికలోకం, మే 2009

జోషి - జ్యోతిష్ శాస్త్రం - యు.జి.సి.

“బి.జె.పి. ఒక ప్రత్యేక తరహా పార్టీ!” అధికారంలోకి రాకముందు వారు చెప్పిన మాట అది. అధికారం కోసం అడ్డదార్లు తొక్కుటం, ఒకరి గోచి మరొకరు లాక్కోవటం, బంధుప్రితి, బహుళజాతి గుత్తసంస్థలకు దేశాన్ని తాకట్టుపెట్టడం, అవినీతివంటి వాటిలో రెండు సంవత్సరాల్లోనే కాంగ్రెస్ ను తలదన్నుంది బిజెపి. కాబట్టి ఇందులో “ప్రత్యేక తరహా” ఏమిలేదు.

భారతదేశ సామాజిక వ్యవస్థను కాషాయమయం చేయడంలో మాత్రం ఇది నిజంగా “ప్రత్యేక తరహా పార్టీ”యే! దాని కోసం రాజ్యాంగ యంత్రంలోకి కాషాయ ఏజెంట్లను జోప్పిస్తున్నారు. విద్యను కాషాయమయం చేస్తున్నారు. మన దేశాన్ని ‘తాలిబాన్’ రాజ్యంగా మార్చడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. ఆ ప్రయత్నంలో భాగమే ఇటీవల యూనివర్సిటీ గ్రాంట్స్ కమిషన్ (యు.జి.సి) జారీ చేసిన సర్క్యులర్.

మానవ వనరుల అభివృద్ధి మంత్రి శ్రీమాన్ మురళీ మనహర్ జోషి (దురదృష్ట వశాత్తు ఫిజిక్స్ ప్రొఫెసర్) ఆధ్వర్యంలోని యు.జి.సి. ఇటీవల అన్ని యూని వర్సిటీలకు ఒక సర్క్యులర్ పంపింది. “వైదిక

జ్యోతిష్ శాస్త్రం, వాస్తు శాస్త్రం, వేదగణితాలను, (పెళ్ళి, తద్దినం మొ॥న నందర్బాల్లో జరిపే) కర్మకాండలను డిగ్రీ, పి.జి. స్థాయిల్లో ప్రవేశపెడతారని, వాటిలో రీసెర్చ్ చేసి డాక్టరేట్ పొందే అవకాశం కల్పిస్తారని ఆ సర్క్యులర్ సారాంశం. జ్యోతిష్ శాస్త్రానికి “జ్యోతిర్ విజ్ఞానం” అని కర్మకాండకు “పారోహిత్యమని” పట్టాలిస్తారు.

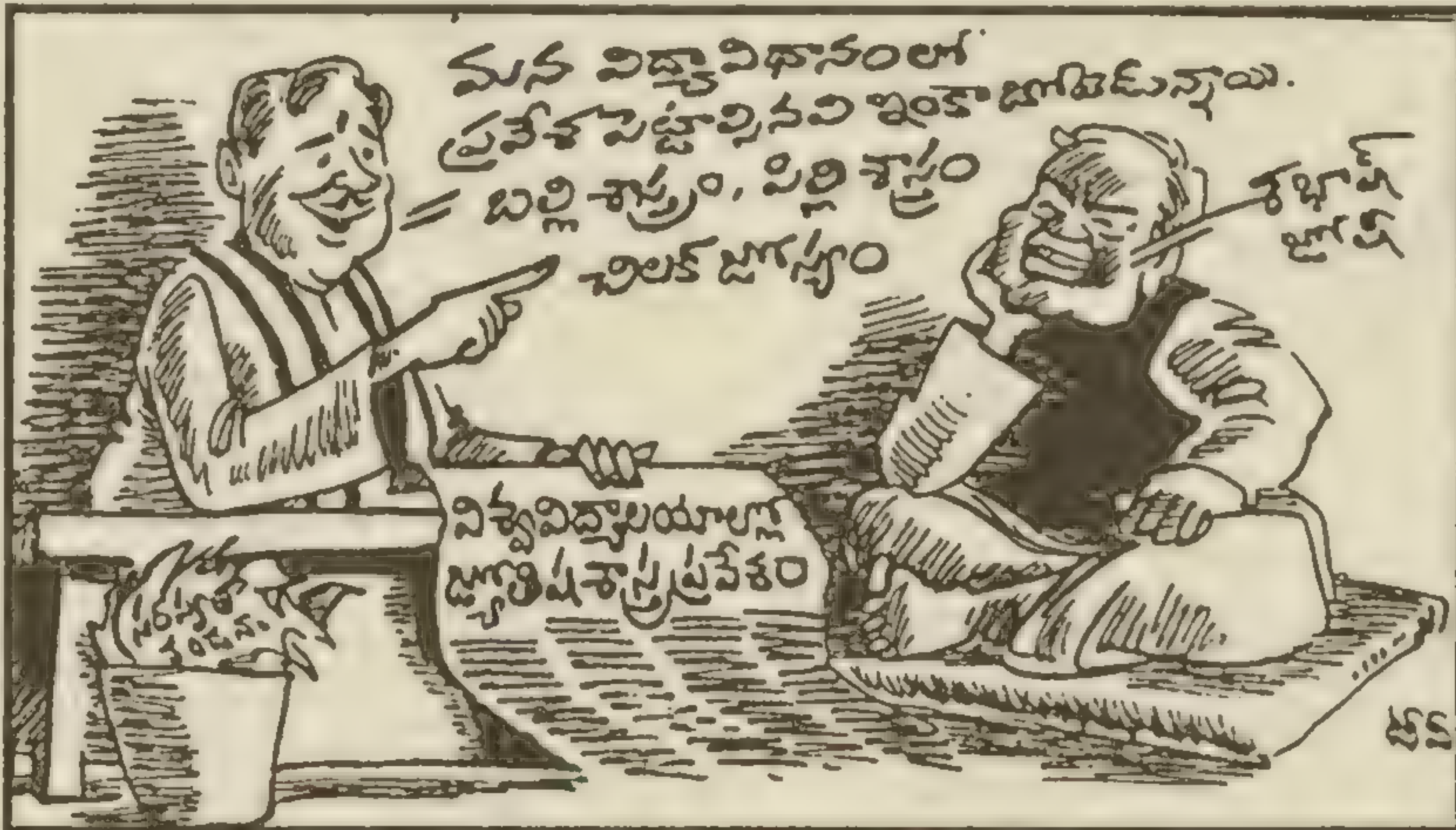
ఆ విధంగా పట్టాలు పుచ్చుకున్న కొందరు భారతీయులు ‘ఉపాధి’ సంపాదించి అజ్ఞాన తిమిరాన్ని దేశం నలుమూలల పంపిణీ చేస్తారన్న మాట! ఈ మాట కొందరికి కోపం తెప్పించవచ్చు. మతం, మతపరమైన భావాలు వ్యక్తులుగా ఎవరైనా కల్గియుండవచ్చు. అది వారి వ్యక్తిగత విషయం. కాని దానికి ‘సైన్స్’ స్థాయి కల్పించడం మన సమాజ తిరోగమనానికి తోడ్పడుతుంది.

“షస్తాం అండ్ సైన్స్ : రెలిజియస్ ఆర్థడాక్సీ అండ్ ది బ్యాటిల్ ఫర్ రేషనాలిటీ” అనే గ్రంథంలో ప్రొ॥ పర్వేష్ హుద్భాయ్ ఇస్లామిక్ మతన్మాదం పెరగటంతో పాకిస్తాన్ లో సైన్స్ పురోగమనం దిగజారిందని రాశారు. ఒక సైన్స్ అధ్యాపకుడికి సైన్స్ కన్నా ఖురాన్ పై ఎంత

అవగాహనుందోననేదే అక్కడ ప్రధానమైంది. ఆ పరిస్థితినే బిజెపి సర్కార్ మన దేశంలోకి “దిగుమతి” చేసుకుంటున్నది. అందుకే ప్రఖ్యాత భారతీయ శాస్త్రవేత్తలంతా దీన్ని “ఒక పెద్ద వెనకడుగుని” వ్యాఖ్యానించారు. ఇప్పటి వరకు మనదేశం సాధించిన విశ్వసనీయతేమైనా వుంటే అదంతా పోతుందని కాబట్టి ఈ ప్రతిపాదనను విరమించుకోవాలని యు.జి.సి.ని వారు కోరారు.

ఇప్పటి వరకు జ్యోతిష్ శాస్త్రం దాదాపు దగ్గరగా ఊహించినవి కూడా యాదృచ్ఛికంగా తగిలినవేనని 1985లోనే బార్ క్లీ యూనివర్సిటీకి చెందిన షాన్ కార్లసన్ పేర్కొన్నాడు. జ్యోతిష్ శాస్త్రం అసలు శాస్త్రమే కాదని ఎస్. చంద్రశేఖర్, సర్ ఫ్రాన్సిస్ క్రిక్ సర్పిటర్ మెడావర్, పౌల్ శామ్మూల్సన్, లైనస్ పౌలింగ్ వంటి వారితో సహా 19 మంది నోబెల్ బహుమతి గ్రహీతలు, 167 మంది ప్రపంచ ప్రఖ్యాత శాస్త్రవేత్తలు 1975లో సంయుక్తంగా ఒక బహిరంగ లేఖ రాశారు. విద్యా, విజ్ఞానాలు విస్తృతంగా అభివృద్ధి చెందుతున్న ప్రస్తుత దశలో జ్యోతిష్ శాస్త్ర పట్టికలు, హోరోస్కాప్ లు వంటివి ప్రఖ్యాత పత్రికల్లో ముద్రించ

బడటాన్ని వారు నిరసించారు. సమాజంలో హేతుబద్ధత నశించి, ఛాందసభావాల వ్యాప్తికి ఇవి తోడ్పడతాయని కాబట్టి వీటిని ప్రత్యక్షంగా నవాలు చేయాలన్న ఆసన్నమయిందని వారు పేర్కొన్నారు. మనదేశ ప్రఖ్యాత భౌతిక శాస్త్రవేత్త ప్రొ॥ యశ్ పాల్ యు.జి.సి.

సర్క్యులర్ ప్రకారం ‘కాలం’ గురించి తెలుసుకోవాలంటే జ్యోతిష్ శాస్త్రాన్ని సంప్రదించాలి! అణు గడియారాలు, జీవశాస్త్ర గడియారాలు, కార్బన్, యూరేనియం, పొటాషియం డేటింగ్ (ఎముకలు, రాళ్ళ వయస్సు నిర్ధారించే ప్రక్రియ) వంటివి ఎవరూ కనుగొనలేదు! భూమి, విశ్వం మొ॥న వాటి వయసు నిర్ధారించాలంటే వేదాల్లోకి తొంగి చూడాల్సిందే (నట) కోవర్నికస్, న్యూటన్, ఐన్ స్టీన్ లో అసలు పుట్టనేలేదు”. అంటూ వ్యంగ్యాస్త్రాలు సంధించారు.

“అన్నీ మన వేదాల్లోనే ఉన్నాయిషః” అన్న అగ్నిహోత్రావధాన్లు (కన్యాశుల్కంలో) ద్వారా ఇట్లాంటి వాళ్ళని సుమారు 110 సం॥ క్రితమే గురజాడ వారు తూర్పారపట్టిన విషయం గమనార్హం.

మిథ్యాజ్ఞానం

యుజిసి నర్మ్యులర్లో “వైదిక జ్యోతిషం అనేది మన సంప్రదాయ, మౌలిక విజ్ఞానాలకు చెందిన ప్రధాన విషయాలలో ఒకటిగా ఉండటమేకాదు, కాలగమనంలో మానవ జీవితంలోను, చరాచర విశ్వంలోను జరుగనున్న ఘటనలను మనకు తెలియచేప్పే శాస్త్రం కూడా. దీన్ని సమాజంలో పాదుకొల్పేందుకు, ఈ ప్రధాన శాస్త్రం ప్రపంచంలో సైతం వ్యాప్తి చెందే అవకాశాలను కల్పించటం కోసం మన దేశంలో వైదిక జ్యోతిష శాస్త్రాన్ని పునరుజ్జీవింపచేయవల్సిన తక్షణ అవసరం ఉంది” అని రాశారు.

అంటే రానున్న రోజుల్లో గుజరాత్ తరహా భూకంపాల గురించి తెలుసుకోవాలంటే సీస్మిక్ మీటర్లు, భూభౌతిక (జియాలజి) శాస్త్రవేత్తలు గాక ఈ జ్యోతిష శాస్త్రవేత్తలు వద్ద సోదడగాలన్నమాట! అహ్మదాబాద్లో, భుజ్లో ఇచ్చేందుకు పేకమేడల్లా కూలిపోయాయంటే లాభాలకై యోగబద్ధ కాంట్రాక్టర్లు, వారికి రాజకీయ అండదండలందిస్తున్న బిజెపి శాసనసభ్యులు, మంత్రులేనని గుజరాత్ అంతా కోడై కూస్తోంది. కాని జోషిగారి సిద్ధాంతమేమంటే ఆ ఇళ్ళకు ‘వాస్తు’ సరిగా లేదని! ఈ సందర్భంగా పత్రికల్లో వచ్చిన ఒక వార్త గమనార్హం. అహ్మదాబాద్లో ‘వాస్తు’ బాగాలేదని ఒకాసామి తన ఇల్లు బేరం పెట్టాడట. అయితే రేటు చాలా తక్కువ పలికిందని అమ్మకం వాయిదా వేశాడు. ఈ లోపు భూకంపం రావటం వందలాది ఇళ్ళు నేలమట్టమవటం, వేలాది మంది చనిపోవటం జరిగిపోయింది. వింతేంటంటే “వాస్తు” బాలేని ఈ ఇల్లు చెక్కుచెదరలేదు. ఇప్పుడు దానిరేటు లక్షల్లో పెరిగిందట! ఇప్పుడు సదరు ఆసామి ఆ ఇంటిని మాత్రం అమ్మనంటున్నాట్ట!

ఈ వార్తలోని నీతేమిటో పాఠకులకు ఇట్టే తెలిసిపోయింట్టుంది కదా!

అసలు - కొనరు

వేదగణితాన్ని 19వ శతాబ్దం నుండి అనేక మంది గణిత శాస్త్రవేత్తలు అధ్యయనం చేస్తున్నారు. క్రీ.పూ.800-500 మధ్యకాలానికి చెందిన వేదాంగాల్లోని శుల్బ సూత్రాల గురించి ఇండియన్ నేషనల్ సైన్స్ అకాడమి 1983లో ఒక ప్రామాణిక గ్రంథాన్ని వెలువరించింది. మన పురాతన గణితశాస్త్రవేత్తలు ఆర్యభట్ట, వరాహమిహిర, బ్రహ్మగుప్త, భాస్కర మొ॥న వారి రచనల అధ్యయనాల గురించి వారుసాధించిన విజయాల గురించి విశ్లేషణలు వ్యాఖ్యానాలు అనేకం వెలువడ్డాయి.

అయితే కాషాయ నేతలు, సంఘపరివారం ఈ అంశాల్ని తెలుసుకోడానికి, వ్యాప్తి చేయడానికి వేదగణితాన్ని “ఆశ్రయించార” నుకోవటం శుద్ధపాఠపాటు. వాళ్ళు శాస్త్ర విజ్ఞానికే వ్యతిరేకం కాబట్టి ఆ అసలు బాధ్యత కన్నా కొనరు బాధ్యతనే ప్రధానంగా స్వీకరించారు. స్వామి భారతి క్రిష్ణ తీర్థమహారాజ్ 1965లో రచించిన వేద గణితం తరహా పుస్తకాలను వీరు ప్రచారంలో పెట్టున్నారు. ఇప్పటికే యు.పి. వంటి బిజెపి పాలిత రాష్ట్రాలలో వీటిని సిలబస్లో చేర్చారు. “అది కాలక్షేపానికి ఉపయోగపడే గణితమేనని” ప్రఖ్యాత గణిత శాస్త్రజ్ఞుడు ఎస్.జి.దని

పేర్కొన్నారు. అసలీ గ్రంథానికి, వేదాలకూ ఎటువంటి సంబంధం లేదని ఆయన రుజువు చేశారు. (ఎనామిక్ అండ్ పాలిటికల్ వీక్లీ 31.7.99)

అజ్ఞానం ఎగుమతి - తాలిబానిజం దిగుమతి

జ్యోతిష్యాన్ని సైన్సుని, దాన్ని ఇతర దేశాలకు ఎగుమతి కూడా చేయాలని యు.జి.సి. నర్మ్యులర్ పేర్కొంటున్నది. డబ్ల్యు.టి.ఓ. యుగం గదామరి! ఎగుమతి దిగుమతి భాష తప్ప మరొకటి రాదు!! ఒక దేశంలోని

శాస్త్రసాంకేతిక అవిష్కరణలనైనా, కళలైనా, సంస్కృతైనా మరోదేశం ఇప్పటికే అందుకుంటోంది.

దానికి యు.జి.సి. అనుమతిగాని, వీసాగాని అవసరంలేదు. మనదేశంలో మంచి చేసే అంశాల్ని మరో దేశం అనుకరించి, అనుసరించి తమదేశానికి ఆ మంచిని పొందుతోంది. ఇది వేల సంవత్సరాలుగా జరుగుతోంది. ప్రాచీన మెసపుటేమియా నాగరికతను భారతదేశం స్వీకరించింది. అదే విధంగా భారత, అరేబియా, ఐరోపాలు గణిత శాస్త్రాన్ని పరస్పరం ఇచ్చి పుచ్చుకున్నాయి. కాబట్టి అది నిజంగా శాస్త్రమే అయితే దాని ఎగుమతికి ఒక ఏజెన్సీ అవసరంలేదు.

ఒక దేశంలో సైన్స్ అయింది మరో దేశంలో సైన్స్ కాకుండా పోదు. కాని జోషిగారి సమస్యల్లా మన దేశంలోనే సైన్స్ కాని దాన్ని, ఎట్టి రుజువులు లేని దాన్ని ఇతర దేశాలకు ఎగుమతి చేయాలని ప్రయత్నించటమే. యు.జి.సి. గైడ్లైన్స్ ప్రకారం జ్యోతిష్యాన్ని, వాస్తును సైన్స్గా చేయడమంటే మనల్ని మళ్ళీ భూతవైద్యుల యుగానికి తీసికెల్తాయి. అక్కడ్నుంచి మనదేశం తాలిబాన్ల ఆఫెసిస్తాన్కు ఒక్కడుగు దూరంలో వుంటాం.

అమెరికాలో “నృష్టి” సిద్ధాంతానికి వ్యతిరేకంగా ఆదేశ సైంటిస్టులు గళం విప్పినట్లే మన దేశంలోను ఈ కుహనా శాస్త్రాలపై సైంటిస్టులు, వారిసంస్థలు గట్టిపోరాటం చేయాలనో ‘కరెంట్ సైన్స్’ పత్రికా సంపాదకుడు రాశారు.

ఆ మార్గంలో భారతీయ శాస్త్రవేత్తలు సాగుతారని ఆశిద్దాం.

-ఆరెస్సీ

Read & Subscribe

WORKING CLASS

మహిళల మానసిక ఆరోగ్యం-ఒక పరిశీలన

ప్రపంచ దేశాలన్నింటిలోనూ ముఖ్యంగా భారతదేశం వంటి అభివృద్ధి చెందుతున్న దేశాలలో మహిళల మానసిక ఆరోగ్యం గురించి ఆలోచించటం చాలా అవసరం. మహిళల ఆరోగ్యం అనగానే వెంటనే మన మనసులో మెదిలేది గర్భిణీ స్త్రీలు, బాలింతలు లేదా కుటుంబ నియంత్రణ మొదలైన విషయాలే. వారి మానసిక ఆరోగ్యం గురించి ఇంచుమించు ఆలోచించమనే చెప్పాలి.

సమాజంలోని విభిన్న అంశాలు మహిళలపై ప్రభావం చూపిస్తాయి. తల్లిగా, భార్యగా, కుటుంబంలోని ఇతర సభ్యుల సంరక్షణకులుగా విభిన్న పాత్రలను పోషించవలసి రావటంవల్ల అనేక రకాల మానసిక వత్తిళ్ళకు మహిళ గురవుతోంది. అంతేకాక నేడు దిన దినం దిగజారుతున్న ఆర్థిక పరిస్థితులవల్ల పెద్ద సంఖ్యలో మహిళలు కార్మికులుగా మారుతున్నారు. ఇవన్నీ కాకుండా లైంగిక వివక్ష, దారిద్ర్యం, ఆకలి, పోషకాహార లోపం, పనిభారం వంటి అంశాలు కూడా స్త్రీ మానసిక ఒత్తిడిని అధికం చేస్తున్నాయి. మహిళపై లైంగిక మరియు గృహ హింస లనేది చాలా సాధారణ విషయాలు గా మనకు కనిపించినప్పటికీ అవి వారిని తీవ్ర మనస్తాపానికి గురిచేసి, మానసిక రుగ్మతలకు దారితీస్తున్నాయి.

గృహహింస : కుటుంబంలో జీవిత భాగస్వామి నుండి ఇతర సభ్యుల నుండి ఎదురయ్యే హింసకు తట్టుకోలేక మహిళలు మానసిక ఆందోళనకు, ఒత్తిడికి లోనవుతున్నారు. ఈ

ఆందోళనలు ఇతర మహిళలతో పోల్చినప్పుడు గృహ హింసకు గురవుతున్న మహిళలు తరచూ అనేక వ్యాధుల బారినపడి మంచంలో ఉంటున్నట్లు సర్వేలవల్ల వెల్లడైంది. అంతేకాక వారు ఆత్మహత్యలకు కోల్పోవటం మనకు కన్పిస్తుంది. ఫలితంగా ఆత్మహత్యలకు పాల్పడటం, మాదకద్రవ్యాలకు బానిసలు కావటం జరుగుతుంది.

సామాజిక, సాంస్కృతిక హింస కూడా మహిళల మానసిక సమతుల్యాన్ని దెబ్బతీయటంలో తన వంతు పాత్ర పోషిస్తోంది. ఉద్యోగినులుగా, కార్మికులుగా, సమాజంలో తమ కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించటమేకాక కుటుంబంలో తల్లిగా, భార్యగా, ఇతరత్రా బాధ్యతలు కూడా నిర్వహించవలసి రావటం స్త్రీ మానసిక భారాన్ని పెంచుతోంది. ఇటు ఇంట్లో వారిని, అటు యాజమానులను మెప్పించటం కోసం అధిక శ్రమ చేయాల్సి వస్తుంది. ఇంతా చేసినా ఆదది అనే పేరుతో లైంగికవివక్ష పాల్పడటం తప్పట్లేదు. వీటన్నిటికీ తోడు దారిద్ర్యం, ఆకలి, పోషకాహార లోపం కూడా తోడై దాడి

చేయటంతో తప్పనిసరిగా సాయపడేవారు లేక, చేసిన పనికి గుర్తింపులేక శతవిధాల నలిగిపోతోంది. 90% పైగా దారిద్ర్యరేఖ దిగువన నున్న దేశ జనాభాలో మహిళలు అధిక సంఖ్యలో ఉన్నారు. సమాజంలో అనాదిగా వస్తున్న అణచివేతకు సూచనగా నేటికీ అనేక మంది స్త్రీలు పోషకాహార లోపం ఏర్పడుతుంది. ప్రపంచంలో స్త్రీ, శిశు మరణాల సంఖ్య అధికం కావడానికి పోషకాహార లోపం ప్రధాన కారణమని ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ ప్రకటించింది. బలహీనమైన రాజ్యం మీదకి శత్రువు దాడి చేసినట్లు శారీరకంగా బలహీనంగా ఉన్న మహిళలపై మానసిక అనారోగ్యం దాడి చేస్తుంది. చాలా కుటుంబాలలో భార్యాభర్తల మధ్య సమన్వయం లేకపోవటంవల్ల తమ నుఖదుఃఖాలను భర్తతో పంచుకోలేక, తమలో దాచుకోలేక మహిళ మానసికంగా నలిగిపోతోంది. ఫలితంగా సామాజికంగా, ఆర్థికంగా అభద్రతాభావానికి లోనవుతోంది.

లైంగికంగా అత్యాచారానికి గురైన వారు తరచూ వివక్షకు లోనవుతున్న వారు కూడా మానసిక రోగులుగా మారుతున్నారు. వీరిని సమాజం కూడా అంటరానివారుగా, ఒక వింతవన్నెవుగా చూడటంవల్ల వారి బాధ మరిన్ని రెట్లు పెరుగుతుందే కాని తగ్గదు. అవిద్య, మూఢనమ్మకాల కారణంగా ఇటువంటి మానసిక అనారోగ్యాలన్నిటికీ దెయ్యంతో, గాలితో, చేతబడితో పేరుపెట్టి వారిని మరింత చిత్రవధకు గురిచేయటం ఈ రోజుకీ మనం చూస్తున్నాం. ముఖ్యంగా నిరుపేదలలో ఇటువంటివి ఎక్కువ తలెత్తటానికి కారణం

ఇంతకు ముందు మనం చెప్పుకున్నట్లు ఆకలి, దారిద్ర్యం, పోషకాహార లోపం, పనిభారం కారణం. వాటిని అధిగమించి మనస్సును మళ్లించుకోవటానికి అవసరమైన ఆహ్లాదకర పరిస్థితులు కాని, నైతిక సహాయం కాని వారికి అందుబాటులో లేవు. వీరు తమ జీవితాలలో వినోదం, ఆనందం అనే పదాలనే మరచిపోతున్నారు. పురుషులకన్నా ఎక్కువ శ్రమ చేస్తున్నప్పటికీ దాంతోసమానంగా సమాజంలో స్థానాన్ని సాధించలేకపోతున్నారు. శాస్త్రజ్ఞుల, వైద్యుల పరిశీలన ప్రకారం పురుషుల కన్నా స్త్రీలే అధికంగా ఈ రకమైన మానసిక రుగ్మతలకు బలౌతున్నారు.

సమాజంలో స్థానం అత్యంత ప్రధానమైనది. అటువంటి మహిళ మానసిక ఆరోగ్యం గురించి ఆలోచించవలసిన అవసరం సమాజానిదేకాదు, ప్రభుత్వాలది కూడా. స్వచ్ఛంద సంస్థలు, మహిళా సంఘాలు, ఆరోగ్య సంస్థలు, వైద్యులు, మానిసక నిపుణులు ఈ అంశంపై దృష్టి సారించాలి. మానిసిక రోగులకు చేయూతనందించటం ద్వారా సమాజాన్ని కాపాడుకోవాలి.

1) అసంఘటిత రంగ కార్మికుల ధర్మా.

అసంఘటిత కార్మికులు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు పరిష్కరించి వారికి సమగ్రమైన చట్టాన్ని అమలు చేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ ఏప్రిల్ 1వ తారీఖున సి.ఐ.టి.యు హైదరాబాద్ సౌత్ జోన్ ఆధ్వర్యంలో దిల్ షుక్ నగర్ చౌరస్తాలో ధర్మా జరిగింది. అనంతరం సౌత్ జోన్ సి.ఐ.టి.యు. కార్యదర్శి కె.రాములు అధ్యక్షతన జరిగిన సభలో సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర ప్రజాసంఘాల నాయకులు పాల్గొన్నారు.

2) రాస్తారోకో

డబ్ల్యు.టి.ఓ. విధానాలకు వ్యతిరేకంగా సి.ఐ.టి.యు. అధ్వర్యంలో నేరేడు చర్ల పట్టణ ప్రధాన కూడలి వద్ద రాస్తారోకో నిర్వహించారు. ఈ రాస్తారోకో నుద్దేశించి జిల్లా కమిటీ సభ్యులు పి.చంద్రశేఖర రావు మాట్లాడారు. నాయకులు వి.ఎల్లమంద, ఎన్.రామమూర్తి, ఎస్.ఎఫ్.ఐ.డి.వై.ఆర్.ఐ నాయకులు పాల్గొన్నారు.

3) ఆటో కార్మికుల ర్యాలీ

ఆటోలకు అమర్చిన సైడ్ కట్టిలను తొలగించాలని కాంపౌండింగ్ ఫీజులను తగ్గించాలని సి.ఐ.టి.యు. అధ్వర్యంలో ఏప్రిల్ 4న కర్నూలు పట్టణంలో భారీ ర్యాలీ నిర్వహించారు. ఆర్.డి.ఓ కార్యలయం చేరుకొని జరిగిన ధర్మాను ఉద్దేశించి సి.ఐ.టి.యు. నగర కార్యదర్శి డి.వెంకటస్వామి మాట్లాడుతూ డీజిల్, పెట్రోల్, స్పేర్ పార్ట్స్ ధరలను వివరీతంగా పెంచడంతో ఆటో కార్మికులు బతకలేని పరిస్థితి ఉందన్నారు. అనంతరం ఆర్.డి.ఓ.కు వినతిపత్రం సమర్పించి సమస్య పరిష్కరించాలని కోరారు.

4) సూర్య ట్రానిక్స్ కార్మికుల రిలే నిరాహారదీక్షలు

కాప్రలోని సూర్య ట్రానిక్స్ కార్మికులకు యాజమాన్యం గత మూడు నెలలుగా కార్మికులకు జీతాలు చెల్లించనందుకు నిరసనగా ఏప్రిల్ 6న కంపెనీ ముందు రిలే నిరాహారదీక్షలు ప్రారంభించారు. ఈ నిరాహారదీక్షలో సి.ఐ.టి.యు. ఈస్ట్ జోన్ ప్రధాన కార్యదర్శి బి.యాదగిరిరావు, సూర్యట్రానిక్స్ యూనియన్ నాయకులు మల్లారెడ్డి, చెంచురెడ్డి, శివకుమార్, సుధాకర్, హనుమంతరావులు రిలే నిరాహారదీక్షలో పాల్గొన్నారు.

5) చేనేత కార్మికుల ధర్మా

చుండూరు మండల కేంద్రంలో కరీంనగర్ జిల్లా సిరిసిల్లలో చేనేత కార్మికుల ఆత్మహత్యలకు ప్రభుత్వమే బాధ్యత వహించాలని ఏప్రిల్ 6న ఒక గంటపాటు రాస్తారోకో, ధర్మా నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమానికి సుమారుగా 500 మంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు. అనంతరం ఎమ్మార్వో టి.వెంకటేశ్వర్లుకు మెమోరాండం సమర్పించారు. ఈ కార్యక్రమానికి సి.ఐ.టి.యు చుండూరు డివిజన్ కార్యదర్శి దోనూరి నర్సిరెడ్డి నాయకత్వం వహించారు.

6) మిర్యాలగూడ డివిజన్ ద్వితీయ మహాసభ

సి.ఐ.టి.యు. స్థానిక కార్యలయంలో ఏప్రిల్ 8న మిర్యాలగూడ

డివిజన్ ద్వితీయ మహాసభ జరిగింది. సి.ఐ.టి.యు రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు అనంతరాయశర్మ మాట్లాడుతూ సామ్రాజ్యవాద దేశాల ఉత్పత్తులను అమ్ముకోవడానికి అనుమతి నిచ్చిన మన పాలకులు వారికి దాసోహం చేస్తున్నారని ఎన్.డి.ఎ ప్రభుత్వం అమెరికా, జపాన్, జర్మన్ వంటి దేశాలలో ఉత్పత్తి అయిన 1428 రకాల వస్తువులకు అనుమతి ఇచ్చి కార్మిక వర్గ వ్యతిరేక విధానాలకు పాల్పడిందన్నారు. డబ్ల్యు.టి.ఓ ఒప్పందాల వలన స్వదేశీ పరిశ్రమలు మూతపడే స్థితి దాపురించిందని తెలిపారు. అనంతరం సి.ఐ.టి.యు డివిజన్ కార్యదర్శి ఎన్. అంజయ్య నివేదిక సమర్పించారు. తర్వాత నూతన కార్యవర్గంను మహాసభ ఎన్నుకుంది. గౌరవాధ్యక్షులుగా, డి.మల్లేష్, అధ్యక్షులు మహ్మద్ జాన్ సమీద్, ఉపాధ్యక్షులు అరిబండి శ్రీనివాస్, జి. శ్రీనివాస్, టి.నాగమణి, కార్యదర్శి నకిరేకంటి అంజయ్య, సహాయ కార్యదర్శి ఆర్.ఎల్లారెడ్డి, వి.సిద్ధప్ప, ఎం.లాల్ నాయక్, కోశాధికారి ఎం.లక్ష్మీన్నారాయణ, 27 మందితో కార్యవర్గాన్ని ఎన్నుకుంది.

7) పి.ఎఫ్ కార్యాలయం ముందు ధర్మా

సూర్య ట్రానిక్స్ యాజమాన్యం పి.ఎఫ్ ను వెంటనే చెల్లించాలని డిమాండ్ చేస్తూ బర్మత్ పురాలోని పి.ఎఫ్ ఆఫీసు ముందు అనేక మంది కార్మికులు, సి.ఐ.టి.యు ఆధ్వర్యంలో ధర్మా నిర్వహించారు. సి.ఐ.టి.యు నగర కార్యదర్శి జి. రాంబాబు మాట్లాడుతూ రెండు సంవత్సరాల నుండి పి.ఎఫ్ కట్ చేస్తూ ఆ డబ్బును పి.ఎఫ్ కార్యాలయంలో జమ చేయడం లేదని తెలిపారు. ఇంకా ఈ ధర్మాలో సి.ఐ.టి.యు. ఈస్ట్ జోన్ నాయకులు చంద్రశేఖర్ వివిధ సంఘాల నాయకులు పాల్గొన్నారు.

8) మున్సిపల్ అధికారుల చర్యలకు నిరసనగా ధర్మా

వికారాబాద్ లోని మున్సిపల్ కార్యాలయంలోని అధికారుల చర్యలకు నిరసనగా ఏప్రిల్ 6న పట్టణంలో సి.ఐ.టి.యు అధ్వర్యంలో ప్రదర్శన జరిగింది. అనంతరం జరిగిన సభలో సి.ఐ.టి.యు కన్వీనర్ బి. క్రిష్ణయ్య మాట్లాడుతూ పుట్ పాత్ మీద చిల్లర వ్యాపారాలు చేసుకుంటూ కుటుంబాలను పోషించుకుంటున్న పేదలను మున్సిపల్ అధికారులు ఇబ్బంది పెట్టడం మానుకోవాలని కోరారు. సభలో మున్సిపాల్ బేగం, బోలారం మల్లేష్, ప్రకృద్దీన్ యూసుఫ్ జహంగీర్ యూసుఫ్ ఖాన్ లు పాల్గొన్నారు.

9) జీ.ఓల ద్వారా బెదిరించడం హేయం

నంద్యాల మున్సిపల్ పరిధిలోని చిన్న వ్యాపారులపై పెంచిన పన్నుల భారాన్ని తగ్గించాలని సి.ఐ.టి.యు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు ఎమ్.ఎ. గఫూర్ డిమాండ్ చేశారు. వీరిలో అత్యధికులు మైనారిటీలు, దళితులు. పన్నులు తగ్గిస్తూ మున్సిపల్ కౌన్సిల్ తీర్మానించినా, జీ.ఓ ద్వారా పన్నులు పెంచేందుకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రయత్నించడం గర్హనీయం. నంద్యాల గోడు పట్టించుకోని మున్సిపల్ శాఖ మంత్రి వైఖరిని గఫూర్ తీవ్రంగా ఖండించారు.

10) చేనేత కార్మికుల రాస్తారోకో

చేనేత కార్మికులకు ఆకలిచావుల నుండి కాపాడాలని చనిపోయిన

కార్మికులకు నష్టపరిహారం చెల్లించాలని కోరుతూ రాష్ట్ర వ్యాప్త పిలుపు మేరకు ఏప్రిల్ 16న కర్నూలు పట్టణంలోని కల్లూరు సెంటర్లో జాతీయ రహదారిపై 200 మంది చేనేత కార్మికులు గంటపాటు రాస్తారోకో నిర్వహించారు. రాస్తారోకోను ఉద్దేశించి సి.ఐ.టి.యు నాయకులు ఎం.నరసింహులు తదితరులు ప్రసంగించారు.

11) బడ్జెట్కు వ్యతిరేకంగా కార్మికుల నిరసన

కేంద్ర బడ్జెట్ను వ్యతిరేకిస్తూ కార్మిక చట్టాల్లో మార్పును ఉపసంహరించాలని ఏప్రిల్ 16న కర్నూలు పట్టణంలోని పరిశ్రమల అసంఘటిత రంగం నుండి సంఘాలుగా పదివేల మంది రెండుగంటల పాటు సమ్మె చేశారు. ఈ సందర్భంగా సుందరయ్య జంక్షన్ నుండి కలెక్టర్ కార్యాలయం వరకు ప్రదర్శన నిర్వహించారు. కలెక్టర్ కార్యాలయం వద్ద కార్మికుల నుద్దేశించి సి.ఐ.టి.యు రాష్ట్ర అధ్యక్షులు ఎం.ఎ.గౌర మాట్లాడుతూ కార్మిక చట్టాలను రద్దు చేసే బి.జె.పి. ప్రభుత్వం రాజీనామా చేసే వరకూ కార్మిక వర్గం పోరాటాలు చేస్తుందన్నారు. ఈ బడ్జెట్ వలన పరిశ్రమలు మూతపడి కార్మికులు ఏధిన పడ్డారని బాల్కా కంపెనీని ముడుపులు తీసుకొని కారుచౌకగా 500 కోట్లకే అమ్మివేశారని అన్నారు. సి.ఐ.టి.యు. నగర కార్యదర్శి డి.వెంకటస్వామి, పుల్లారెడ్డి, జి.సుబ్బయ్య తదితరులు ప్రసంగించారు.

12) ఎన్.డి.ఎ. కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను నిరసిస్తూ :

కేంద్రం ఎన్.డి.ఎ కూటమి ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలకు నిరసనగా ఏప్రిల్ 16న నల్గొండ పట్టణంలో వివిధ రంగాల ఉద్యోగులు, కార్మికులు సమ్మె చేశారు. అనంతరం ఎఫ్.సి.ఐ. గోదావర్రి వద్ద ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్న నల్గొండ మాజీ ఎమ్.ఎల్.ఎ సంద్యాల నర్సింహారెడ్డి మాట్లాడుతూ కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రపంచ బ్యాంకు షరతులకు తలొగ్గి ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలను ప్రయివేటు కంపెనీలకు కారుచౌకగా అమ్ముతున్నాయని ఏమర్పించారు.

సి.ఐ.టి.యు. జిల్లా కార్యదర్శి తుమ్మల వీరారెడ్డి, డివిజన్ కార్యదర్శి ఎం.డి. సలీం, డివిజన్ అధ్యక్షులు సయ్యద్ హషం తదితరులు పాల్గొన్నారు.

13) ఆటో కార్మికులు సి.ఐ.టి.యులో చేరిక

హైద్రాబాద్లోని నాచారంబస్తాండ్ దగ్గర ఉన్న ఆటో కార్మికులు 25 మంది ఏప్రిల్ 15న సి.ఐ.టి.యు లో చేరారు. ఈ సందర్భంగా జరిగిన జనరల్ బాడి సమావేశంలో ఈ క్రింది నూతన కమిటీని ఎన్నుకున్నారు. అధ్యక్షులుగా ఎన్.శ్రీనివాస్, ఉపాధ్యక్షులుగా ఎస్.ఎస్.రెడ్డి, ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఎన్.అనంద్, సహాయ కార్యదర్శిగా గౌర, కోశాధికారిగా నర్సింహ ఎన్నికయ్యారు.

14) సికింద్రాబాద్ జోన్ సి.ఐ.టి.యు ప్రధమ మహాసభ

ప్రధమ మహాసభకు ముఖ్యఅతిథిగా సి.పి.ఐ(ఎం) నగర కార్యదర్శి పి.ఎస్.ఎస్. మూర్తి పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భంగా సి.ఐ.టి.యు సికింద్రాబాద్ జోన్ నూతన కమిటీని ఎన్నుకున్నారు. అధ్యక్షులుగా పాపిరెడ్డి, ప్రధాన కార్యదర్శిగా ఎన్.సోమయ్య ఎన్నికయ్యారు.

15) ధృఢమైన వైఖరికి సంపూర్ణ మద్దతు

మార్చి 15న ఎన్.టి.పి.సి. కార్మికులు ఒక రోజు సమ్మె చేశారు. సి.ఐ.టి.యుతో పాటు మరో మూడు ఇండిపెండెంట్ యూనియన్లు ఇచ్చిన పిలుపుపై సమ్మె జరిగింది. ప్రభుత్వ రంగంలోని పరిశ్రమలకు వ్యతిరేకంగా ఉండే విద్యుత్ విధానాలు తీసుకోవడంపై, ట్రేడ్ యూనియన్ హక్కులపై దాడిని నిరసిస్తూ, కార్మిక వర్గానికి నష్టం కలిగించే దీర్ఘకాల వేతన ఒప్పందాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ ఈ సమ్మె జరిగింది.

జనవరి 25, 2001న ఎన్.టి.పి.సి. యాజమాన్యం ఐ.ఎన్.టి.యు.సి., బి.ఎమ్.ఎస్., ఎ.ఐ.టి.యు.సి., సంఘాలు దీర్ఘకాల వేతన ఒప్పందంపై సంతకాలు చేశాయి. అధికార్లకు, కార్మికులకు వేతన నిర్ణయంలో సమత్వపు నూత్రాన్ని పాటించనందున సి.ఐ.టి.యు. ఇతర ఇండిపెండెంట్ యూనియన్లు ఈ ఒప్పందంపై సంతకాలు చేయడానికి నిరాకరించి ఆందోళన సాగించాయి. సి.ఐ.టి.యు తీసుకున్న ఈ సూత్రబద్ధ వైఖరిని కార్మికులందరూ పూర్తిగా సమర్థించారు. సి.ఐ.టి.యు. తీసుకున్న ధృఢవైఖరి మూలంగానే ఈ మాత్రమైన ప్రయోజనాలు చేకూరాయని, లేనిపక్షంలో ఇప్పుడు సంతకాలు చేసిన యూనియన్లే మరింత తక్కువ బెనిఫిట్స్ తో సంతకం చేసి ఉండేవని కార్మికులు గట్టిగా అభిప్రాయపడుతున్నారు.

ఈ నేపథ్యంలో మార్చి 15 సమ్మెను నీరుగార్చటానికి ఎన్.టి.పి.సి. మేనేజ్మెంట్ దుర్మార్గమైన కార్మిక వ్యతిరేక చర్యలు చేపట్టింది. ఒక రోజు సమ్మెకు ఏడు రోజుల జీతం కట్, నస్పెషన్లు, డిస్మిస్లతో సహా సమ్మెను విచ్ఛిన్నం చేయడానికి కఠినమైన చర్యలు చేపట్టాలని నిర్ణయించింది.

మేనేజ్మెంట్ కల్పించిన ఈ భయానక దాడులకు ఇండిపెండెంట్ యూనియన్లు సమ్మె నిర్ణయాన్ని మానుకున్నాయి. అయినా కార్మికుల ధృఢ నిశ్చయాన్ని గమనించిన సి.ఐ.టి.యు, భవిష్యత్తులో కార్మికోద్యమంపై వడే పరిణామాలను దస్టిలో ఉంచుకుని సమ్మె చేయడానికే అడుగు ముందుకేసింది.

మేనేజ్మెంట్ దుష్కృత్యాలను ఎదిరించి సి.ఐ.టి.యు సమ్మె విజయవంతానికి ప్రచారం చేసింది. ఈ ఫలితంగా కొన్ని ఎన్.టి.పి.సి. ప్రాజెక్టులలో సమ్మె భారీగా జరగగా, మరికొన్ని చోట్ల పాక్షికంగా, మరికొన్ని చోట్ల సమ్మెకు సంఘభావ కార్యక్రమాలు జరిగాయి. ఎక్కువ ఎన్.టి.పి.సి. ప్రాజెక్టులలో సమ్మె రోజున ఏదో ఒక రూపంలో ఆందోళన జరగడం గమనార్హం.

ఎన్.టి.పి.సి. కార్మికులు, సి.ఐ.టి.యు ప్రతిష్ఠ బాగా పెరిగింది. సి.ఐ.టి.యుకు పెరుగుతున్న ఆదరణను ఓర్పుకోలేని మేనేజ్మెంట్ సి.ఐ.టి.యు కార్యకర్తలపై దాడికి దిగింది. కల్పిత ఆరోపణలతో సి.ఐ.టి.యు నాయకులలోని చాలామందికి చార్జీషీట్లు ఇచ్చింది.

కార్మికుల నుండి బలమైన మద్దతు పొందుతున్న సి.ఐ.టి.యు వైఖరికి యాజమాన్యం దిగిరాక తప్పదని సి.ఐ.టి.యు విశ్వాసంతో ఉన్నది. అయితే అంత తేలికగా జరగదు, సి.ఐ.టి.యు కార్మిక సంఘాలు కార్మికులను మరింత సమీకరించిన నాడే యాజమాన్యం దాడులకు అడ్డుకట్ట వేయగలమని సి.ఐ.టి.యు. భావిస్తున్నది.

ఆర్.టి.సి ఎన్నికల్లో ఇ.యు., ఎస్.డబ్ల్యు.ఎఫ్., టి.ఎమ్.ఎస్. ల విజయం

ఆర్.టి.సిలో యూనియన్ గుర్తింపు ఎన్నికల పర్యం ముగిసింది. సి.ఐ.టి.యు అనుబంధ సంఘమైన స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ మరియు టి.ఎమ్.ఎస్.లు బలపరచిన ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ 7325 ఓట్ల మెజారిటీతో గెలిచింది. స్టాఫ్ అండ్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ ఖమ్మం, నెల్లూరు రీజయన్లలో గుర్తింపు సాధించింది. టి.ఎమ్.ఎస్. విజయవాడ నాన్ ఆపరేషన్ రీజయన్లో గుర్తింపు పొందింది. ఎన్.ఎం.యు రాష్ట్ర గుర్తింపును కోల్పోయింది. 5 రీజయన్లలో స్థానిక గుర్తింపును నిలుపుకుంది.

గత సంవత్సరమే ఎ.పి.ఎస్.ఆర్.టి.సి. గిన్నిస్ బుక్ ఆఫ్ వరల్డ్ రికార్డుల్లోకి ఎక్కింది. దేశ, విదేశాలలోని ప్రయాణికుల రవాణా సంస్థలలో ఎ.పి.సి.ఎస్.ఆర్.టి.సి. అనేక అంశాలలో అగ్రస్థానంలో ఉంది. 3 సంవత్సరాలుగా (వరుసగా) ఇంధన పొదుపులో జాతీయ అవార్డులను అందుకుంటున్నది. అతి తక్కువ ప్రమాదాలతో దేశంలో ప్రథమస్థానంలో ఉంది. ఇవన్నీ ఎ.పి.ఎస్.ఆర్.టి.సి. కార్మికుల నైపుణ్యం, సమర్థతకు నిదర్శనాలు.

కాని ప్రపంచబ్యాంకు ఆదేశాలతో మన రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆర్.టి.సి ని సంక్షోభంలోకి నెట్టింది. ప్రస్తుత అప్పులు, నష్టాలు కలిపి సుమారు వెయ్యి కోట్ల ఆర్థిక సంక్షోభంలో ఎ.పి.ఎస్.ఆర్.టి.సి కొట్టుమిట్టాడుతున్నది. నష్టాల నుండి బయట పడాలంటే సిబ్బందిని కుదించాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఆర్.టి.సి.ని ఆదేశించింది. 19వేల మంది ఉద్యోగులను తొలగించడానికి ఆర్.టి.సి. యాజమాన్యం పథకాలు సిద్ధం చేసింది. కొన్నింటి అమలు ప్రారంభమయింది.

ఈ పూర్వ రంగంతో ఆర్.టి.సి. లో గుర్తింపు ఎన్నిక జరిగాయి. ఈ ఎన్నికల్లో సంస్థ రక్షణ, కార్మికుల ఉద్యోగ భద్రత ప్రధాన అంశాలుగా ముందుకొచ్చాయి. ఇప్పటిదాకా గుర్తింపు నున్న ఎన్.ఎమ్.యు నాయకత్వం ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా సంస్థలోని సంఘాలన్నిటిని కలుపుకొని సమైక్య ఉద్యమాన్ని నిర్మించడంలో విఫలమయింది. ఒంటెత్తుగా వ్యవహరించింది.

గుర్తింపు సంఘ వైఖరి ఫలితంగా కార్మికులు ఉద్యోగ భద్రత తో పాటు పలు సమస్యల నెదుర్కొంటున్నారు.

ఎన్నికల అనంతరం కలసాచ్చే సంఘాలన్నింటిని కలుపుకొని సంస్థ రక్షణ కార్మిక హక్కుల సాధనకు పోరాడుతామని హామీతో ఎస్.డబ్ల్యు.ఎఫ్., ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ ను బలపరాచాలని నిర్ణయించింది. ఆ విధంగా ఈ ఎన్నికలు ఐక్యతా పోరాటాలకు ఒంటెత్తు వాద వైఖరులకు మధ్య జరిగిన ఎన్నికలుగా నిలిచాయి.

కార్మికులు ఐక్య సంఘటనను గెలిపించారు. ఈ ఎన్నికలు ఐక్యతకు విజయం అదే సందర్భంతో ఒంటెత్తుగా వ్యవహరించిన ఎమ్.ఎమ్.యు కు 54,141 ఓట్లు రావడం గమనార్హం.

ఎన్నికల ఫలితాలు వస్తున్న క్రమంలోనే ఆర్.టి.సి. యాజమాన్యం కార్మిక హక్కులపై దాడికి పూనుకుంది. 9 సంవత్సరాలుగా అనుభవిస్తున్న మేడే సెలవును కోర్టు తీర్పు నెపంతో రద్దు చేసింది. వెంటనే ఎన్నికల్లో గెలిచిన ఐక్య సంఘటనలోని 3 యూనియన్లు యాజమాన్య చర్యను తీవ్రంగా ఖండించాయి. పోరాటానికి సిద్ధం అయింది. ఓడిపోయిన ఎన్.ఎమ్.యును కూడా సంప్రదించాయి. ఐక్య సంఘంలోని సంఘాలు సమ్మె నోటీసు ఇచ్చాయి. చివరకు ఎన్.ఎమ్.యు కూడా సమ్మె నోటీసు ఇచ్చింది. చివరకు యాజమాన్యం దిగి వచ్చి 2001 సంవత్సరం మేడే సెలవును ఇవ్వడానికి అంగీకరించి సర్క్యులర్ జారీ చేసింది. ఇది సమైక్య ప్రతిఘటనకు విజయం.

ఈ అనుభవాన్ని గమనంలో ఉంచుకొని రానున్న కాలంలో కూడా కార్మిక హక్కులు రక్షణ, సంస్థ పరిరక్షణకు సమైక్యంగా ఉద్యమించి చాల్చిన అవసరం ఉంది. నేడు గుర్తింపులోకి వచ్చిన ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ అందుకు బాధ్యత తీసుకోవాలి. ఎన్.ఎమ్.యుతో సహా మిగతా సంఘాలన్నింటిని కలుపుకొని పోరాటానికి సన్నద్ధం కావాలి. ఇదే నేడు ఆర్.టి.సి. కార్మికులందరూ కోరుకుంటున్నది.

ఆటోడ్రైవర్లను నష్టపరిచే జి.ఓ 33ను ఉపసంహరించాలి

ఆటోలలో స్కూలు పిల్లలను ఆరుగురికి మించి తీసుకెళ్ళరాదని కొత్త జి.ఓ 33ను ఉపసంహరించాలని ఎ.పి.ఆటో అండ్ ట్రాలీ డ్రైవర్స్ (సి.ఐ.టి.యు అనుబంధ) యూనియన్ ఆధ్వర్యంలో హైద్రాబాద్ లోని ఇందిరాపార్కు వద్ద ధర్నా జరిగినది. ఈ సందర్భంగా జరిగిన సభలో సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి శ్రీ ఎస్.వీరయ్య మాట్లాడుతూ 1997లో కూడా ఇలాంటి జి.ఓ.నే విడుదల చేసిందని డ్రైవర్స్ అంతా ఐక్యంగా నిలబడి న్యాయమైన డిమాండ్ ను ఉపసంహరించేట్లుగా పోరాడి సాధించుకున్నారు. ప్రభుత్వం గతంలో హామీ ఇచ్చినట్లుగా బస్ స్టాప్ ల వద్ద ఆటో స్టాండ్ లను ఏర్పాటుచేయాలన్నారు. ఇంకా ఎ.పి. ఆటో అండ్ ట్రాలీ డ్రైవర్స్ యూనియన్ నగర ప్రధాన కార్యదర్శి కె.నర్సింగరావు, కార్యదర్శులు ఎం.శ్రీనివాస్, పి.ప్రభాకర్ ఉపాధ్యక్షుడు పి.యాదగిరి తదితరులు ప్రసంగించారు. అనంతరం రవాణాశాఖ మంత్రి బి.వి. మోహన్ రెడ్డికి ఈ క్రింది డిమాండ్స్ తో కూడిన వినతి పత్రం సమర్పించారు.

- 1) జి.ఓ.నెం 33ను వెంటనే ఉపసంహరించాలి. 2) బస్ స్టాప్ ల వద్ద ఆటో స్టాండ్ లను ఏర్పాటుచేయాలి. 3) ట్రాఫిక్ పోలీసుల అక్రమచరనాలు వేధింపులు ఆపాలి. 4) ఆర్.టి.సి అధికారుల తూనికల అధికారుల అవినీతిని ఆరికట్టాలి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ గ్రామసేవకుల జిల్లా మహాసభలు

వివిధ జిల్లాల్లో గ్రామసేవకుల మహాసభలు జరిగినవి. 4వ తరగతి ఉద్యోగులగులగా గుర్తించాలని కనీసవేతనం రూ.1500.00లుగా పెంచాలని సైకిల్ లోన్స్, గ్రాట్యుటీ, గ్రూప్ ఇన్సూరెన్స్, ఇండ్ల స్థలం, బంజరు భూములకు పట్టాలు. అటెండర్ ప్రమోషన్లు సీనియారిటీ ప్రకారం అమలు చేయాలని సభలలో తీర్మానించారు. మహాసభలలో విశాఖ జిల్లా జిల్లాలోని పెందుర్తిలో జరిగిన సభలో రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు అంజయ్య రాష్ట్ర కార్యవర్గ సభ్యులు డి.వీరరాఘవులు సి.ఐ.టి.యు. జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి సి.హెచ్. నర్సింగరావులు పాల్గొన్నారు. అనంతరం ప్రతినిధులు జిల్లా నూతన నాయకత్వాన్ని ఏకగ్రీవంగా ఎన్నుకున్నారు.

గౌరవ అధ్యక్షులుగా పి.వెంకటరావు అధ్యక్షులుగా బి.నర్సింహులు, ఉపాధ్యక్షులుగా వై.రమణ, గాలింకి అబ్బులు, వేమగిరి సత్యనారాయణ, నందికోళ్ళ ఈశ్వరరావు, డి.ముత్యాలశెట్టి, ఎ.అప్పారావులు, ప్రధాన కార్యదర్శి వోలిమురక ముత్యాల కార్యదర్శులు లింగాల అప్పారావు, చెవ్వేటి అప్పారావు కర్రి అప్పారావు, మారేటిపూడి అప్పారావు కోశాధికారిగా ఇ.రాంబాబులను ఎన్నుకున్నారు.

ప్రకాశం జిల్లా : జిల్లా మహాసభ లక్ష్మంశెట్టి వెంకటేశ్వర్లుగారి

అధ్యక్షతన జరిగినది. ఎన్.ప్రభుదాసు కన్వీనర్ గా 15 మందితో కమిటీ ఏర్పడినది. సమావేశానికి ముఖ్యఅతిథులుగా సంఘం రాష్ట్ర లీగల్ అడ్వయిజర్ జి.రాములుగారు తదితరులు పాల్గొన్నారు.

కష్టాజిల్లా : గ్రామసేవకుల మహాసభలు విజయవాడలోని ఐక్య ఉపాధ్యాయ ఫెడరేషన్ హాలు నందు జరిగినది. అధ్యక్ష వర్గంగా

ఎమ్.దాసు, పి.జయరాజు, జె.శ్రీరాములు, జి.పున్నయ్యలు వ్యవహరించారు. సభ ఏకగ్రీవంగా నూతన ఆఫీస్ బేరర్లని ఎన్నుకుంది.

గౌరవ అధ్యక్షులుగా పంచకర్ల శ్రీనివాసరావు, అధ్యక్షులుగా ఎమ్.దాసు (పెనుగ్రంచిపాళు), ఉపాధ్యక్షులు

టి.పానకాలు (మైలవరం), జి.పున్నయ్య (గన్నవరం), డి.విశ్వేశ్వరరావు (నందివాడ), వి.జీవరత్నం (మాడవల్లి), కార్యదర్శి ఎన్.సుబ్బారావు (ఉయ్యూరు), కోశాధికారి దువ్వూరి నాగేశ్వరరావు (కంకిపాడు), సహాయ కార్యదర్శి జనార్థనరావు (నందిగామ), వి.మహేశ్వరరావు (గంగలగూడెం), జి.గోపాలరావు (బావులపాడు), బొడ్డుప్రసాద్ (గుడివాడ), పి.జయరాజు (పెడన), వి.యానదిరావు (నాగాయలంక) టి.ఎల్.సంపూర్ణమ్మ (ఉంగుటూరు) గౌరవ సలహాదారులుగా కె.వెంకట్రాములు (గుడివాడ), జి.హుస్సేన్ (వత్సవాయి)లను ఎన్నుకున్నారు.

ఎన్టీయే ఆర్థిక విధానాలకు నిరసనగా మహారాష్ట్ర బంద్

కేంద్రంలోని బిజెపి సంకీర్ణ ప్రభుత్వం రాష్ట్రంలోని కాంగ్రెస్ ఐ. నేషనలిస్టు కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వాల కార్మిక ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను నిరసిస్తూ ఏప్రిల్ 25న మహారాష్ట్ర బంద్ జరిగింది. 50 కార్మిక సంఘాల జాయింట్ యాక్షన్ కమిటీ వామపక్షాలతో సహా 9 ప్రతిపక్ష పార్టీలు ఈ బంద్ కు పిలుపునిచ్చాయి. ఎన్.డి.ఎ.లోని భాగస్వామ్య పక్షమైన శివసేన కూడా బంద్ కు పిలుపునివ్వడం విశేషం. రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా పలుచోట్ల రైల్వేకోలు ధర్నాలు జరిగినవి. ప్రజల నుండి విశేష స్పందన లభించి పూర్తిస్థాయిలో బంద్ విజయంతయినది. భారతదేశపు వాణిజ్య రాజధానిగా చెప్పబడే ముంబయ్ లో జనజీవనం స్తంభించినది. బస్సులు, పలువాహనాలు రోడ్ల మీదే నిలిచిపోయాయి. రైళ్ళు, విమానాలు వేళకు నడవలేదు. ఓడరేవుల్లో లోడింగ్ అన్ లోడింగు కార్యకలాపాలకు అంతరాయం కలిగినది. కొద్దిపాటి ఘర్షణలు మినహా బంద్ ప్రశాంతంగా జరిగినది.

ఆరోగ్య కార్యకర్తలను పట్టించుకోని అధికారులు

ఐ.టి.డి.ఎ పరిధిలోగల గిరిజన గ్రామాలలోని ప్రజలకు నిత్యం వైద్య సేవలు అందిస్తున్న సామాజిక ఆరోగ్య కార్యకర్తలను ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్యం చేస్తున్నది. 1998 సం॥నుండి ప్రారంభించి గ్రామగ్రామానికి విస్తరించి ప్రతి గ్రామంలోనూ కార్యకర్తలు వైద్య సేవలు అందిస్తున్నారు. వీరికి గౌరవ వేతనంగా నెలకు రూ. 300-00 ఇస్తున్నారు. పదినెలలుగా ఆ వేతనం కూడా అందక ఇబ్బందులు పడుతున్నారని పాల్యంచ డివిజన్ సి.ఐ.టి.యు కార్యదర్శి యం.వి. అప్పారావు, భద్రాచలం డివిజన్ సి.ఐ.టి.యు కార్యదర్శి వై. శ్రీనివాసరావుల అధ్వర్యంలో కార్యకర్తలనందరినీ సంఘటిత వరచి భద్రాచలం ఐ.టి.డి.ఎ ఆఫీసు ముందు ధర్నా నిర్వహించారు. అనంతరం ఈ క్రింది డిమాండ్స్ తో వినతిపత్రం అందజేశారు.

1. ప్రతి నెల వేతనాన్ని నేరుగా చెల్లించాలి.
2. కనీస వేతనం 1000-00 ఇప్పించాలి.
3. ప్రభుత్వ ఉద్యోగులుగా గుర్తించాలి.
4. సరిపడా మందులు సరఫరా చేయాలి.
5. టార్పిలైట్లు యూనిఫామ్స్-బూట్లు ఇవ్వాలి.
6. T.A., D.A. లు చెల్లించాలి.

తన సొంత రాష్ట్రం మహారాష్ట్రలో ప్రజలు నోరారా ఆప్యాయంగా గోదూతాయి అని పిలుచుకునే గోదావరి ఏరులేకర్ భారత దేశం చూసిన అత్యంత చైతన్యవంతమైన మహిళా నాయకురాళ్ళలో ఒకరు. (తాయి అంటే మరాఠీలో పెద్దమ్మ అని)

1907లో పూనాలో గోదావరి పుట్టి పెరిగింది. అక్కడే ఆమె తండ్రి లాయర్ గా పని చేస్తున్నాడు. ఆమె యువతిగా పెరిగేనాటికి పూనా అనేక రాజకీయ ఘటనలను చూస్తున్నది. తన తండ్రి నుంచి స్ఫూర్తి పొంది, గోదావరి కూడా తన తండ్రిలాగానే న్యాయశాస్త్రం అభ్యసించింది. అప్పటికే గోదావరి వయస్సు 25 ఏళ్ళు. ఆమె మహారాష్ట్ర 'లా'లో పట్టా తీసుకున్న మొట్టమొదటి మహిళ. భారతదేశ స్వాతంత్ర్యం కోసం జరుగుతున్న పోరాటంలో గోదావరి అడుగుపెట్టింది. సత్యాగ్రహ ఉద్యమంలో పాల్గొని జైలుకెళ్ళింది.

ఆ రోజులలో సాంఘిక రాజకీయ సంస్కరణలపై పెద్దఎత్తున వాదోపవాదాలు జరుగుతుండేవి. స్త్రీల అభ్యున్నతి కోసం గోపాలకృష్ణ గోఖలే వాదిస్తుండగా మరో వైపు బాలగంగాధరతిలక్ వ్యతిరేకిస్తుండే వాడు. గోదావరి కుటుంబం గోఖలే మార్గాన్ని అనుసరించారు. స్త్రీలు వివాహం చేసుకుని, సాదాసీదా గృహణిగా కాలం గడపాలనే పద్ధతులను ఆమె వ్యతిరేకించింది.

ఆ రోజుల్లో దేశానికి సేవ చేయాలనే ఉద్దేశ్యం వున్న యువకులకు రాజకీయ శిక్షణ గడిపే సర్వెంట్స్ ఆఫ్ ఇండియా సొసైటీ వుండేది. అయితే అది స్త్రీలను తన సంస్థలోకి చేర్చుకొనేది కాదు. దీనితో 1936లో శాంతా భలేరావు అనే మరో మహిళతో కలిసి వుమెన్స్ ఫెలోషిప్ ఆఫ్ ఇండియా పేరుతో ఒక సొసైటీ స్థాపించింది. 750 మంది మధ్యతరగతి మహిళలను కుట్టుపని క్లాసులకు పోగేసింది. అయితే ఇటువంటి కార్యక్రమాలతో గోదావరి తృప్తిపడలేకపోయింది. దీనితో అక్షరాస్యతను పెంపొందించే కార్యక్రమాలను చేపట్టింది. ఈ కార్యక్రమా ల నిర్వహణలోనే ఆమెకు కమ్యూనిస్టులతో పరిచయం జరిగింది. ఆమెకున్న సేవాదృక్పథం, సమాజంపట్ల వున్న అంకితభావం త్వరలోనే కమ్యూనిస్టులకు చేరువయ్యేటట్లు చేసింది.

1940లో బొంబాయిలో జౌళిమిల్లు కార్మికుల సమ్మె జరిగింది. అప్పటికే బొంబాయి నగరాన్ని చేరిన గోదావరి ఆ సమ్మెలో చురుకుగా పాల్గొంది. ఈ విధంగా కార్మికవర్గంతో కుదిరిన సన్నిహిత సహచర్యం ఆమె దృక్పథాన్ని పూర్తిగా మార్చివేసింది. కార్మికోద్యమంలో అడుగు పెట్టిన గోదావరి రెండవ ప్రపంచ యుద్ధ కాలంలో కార్మికోద్యమంలో చురుకైన పాత్ర నిర్వహించింది. బ్రిటీష్ సామ్రాజ్యవాదుల కన్నెర్రెకు గురయ్యే, మళ్ళీ ఇంకొకసారి జైలు శిక్షననుభవించింది.

సర్వెంట్స్ ఆఫ్ ఇండియా సొసైటీ కార్యకలాపాలలో పాల్గొనే రోజులలోనే పెరులేకర్ తో పరిచయమయింది. ఆయన అప్పటికే రైతు నాయకుడిగా ఉన్నారు. కమ్యూనిస్టు పార్టీ సభ్యుడిగా ఉన్నారు. 1939లో గోదావరి, పెరులేకర్ల వివాహం జరిగింది. 1941లో గోదావరి కూడా కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చేరింది.

ఆమె ఒక పోరాటం న్యూర్తి

1942లో ఆమెగ్రామీణ ప్రాంతాలలో తన కార్యకలాపాలు ప్రారంభించింది. కళ్యాణ్ తాలూకాలో కిసాన్ సభ మొట్టమొదటి శాఖను స్థాపించింది. అతి త్వరలోనే వారు ఆదివాసీలను పోరాటమార్గంలోకి మరల్చగలిగారు. గోదావరి ఆదివాసీల మధ్యనే జీవిస్తూ, వారిలో పని చేస్తూ వారి కష్టనష్టాలలో పాలుపంచుకుంటు వారిని సమీకరించారు. గోదావరి కృషి, నాయకత్వ స్థానం నుండి ఆమె ఇచ్చిన ఉత్తేజం వర్గీ ఆదివాసీల తిరుగుబాటుకు బాట వేసింది. దేశ స్వాతంత్ర్యానికి ముందు రోజులలో భూస్వామ్య దోపిడీ విధానానికి వ్యతిరేకంగా ఎత్తిన జెండానే వర్గీ ఆదివాసీల తిరుగుబాటు. విముక్తి ఉద్యమాలలో స్త్రీలు నిర్వహించగల పాత్రకు నూతన దృక్పథాన్ని గోదూతాయి ఆదివాసీలలో తిరుగుబాటులో పాల్గొని చూపింది. 1945, 46లలో మహారాష్ట్ర

తానేజిల్లా వర్గీలో కమ్యూనిస్టుల నాయకత్వాన జరిగిన రైతాంగ పోరాటం దీనికి వేదికగా వుంది. ఈ ఆదివాసీ తిరుగుబాటు భూస్వామ్య వ్యతిరేక లక్షణాలూ, సామ్రాజ్య వాద వ్యతిరేక లక్షణాలు, కలిగి వుండటంతో అటు వలస వాద బ్రిటీష్ ప్రభుత్వం నుంచి, ఇటు భూస్వామ్య ముఠాల నుంచి, కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం నుంచి తీవ్రమైన డాడులు ఎదుర్కొంది.

1944లో విజయవాడలో జరిగిన అఖిలభారత రైతు మహాసభల సందర్భంగా వచ్చిన గోదావరి పెరులేకర్ ప్రజానేత సుందరయ్యగారిని కలుసుకుంది. గోదావరి కృషిని వ్రనంశించి, మరింత ఉత్సాహం కల్పించిన

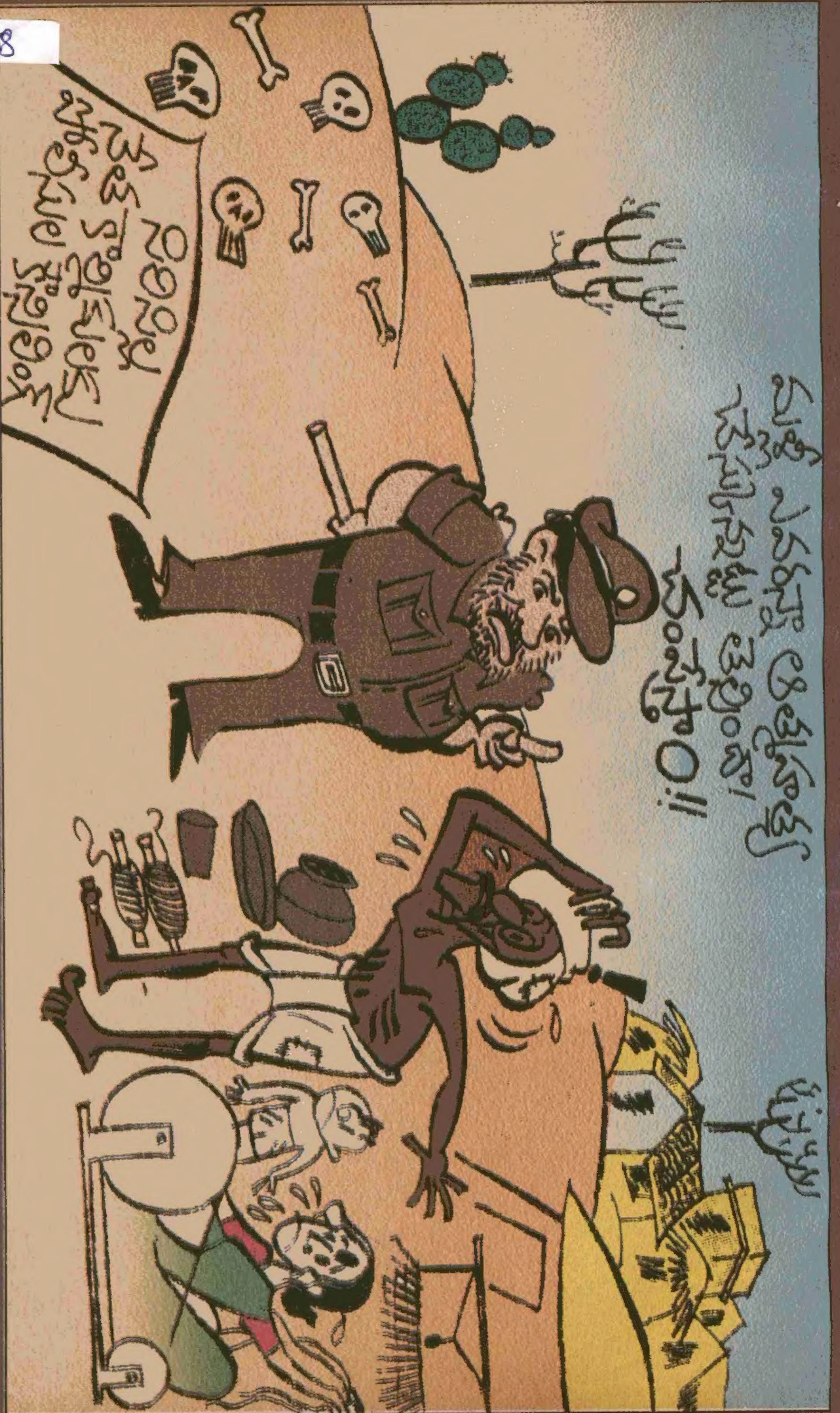
సుందరయ్యగారు గోదావరిని మీ మహారాష్ట్ర సంగతేమిటని అడిగారు. దానికి ఆమె ఇచ్చిన సమాధానం వచ్చే ఏడాదే మహారాష్ట్ర కిసాన్ సభను చూస్తారనీ ఆమె ఆ మాట నిలబెట్టుకున్నారు.

గోదావరి తన జీవిత కాలంలో అనేక మార్లు జైలు పాలయ్యారు. ఎనిమిదేళ్ళు జైళ్ళలో జీవితం గడిపారు. చివరికి కఠిన కారాగార శిక్షలు కూడా ఆమెను ఆశయం నుంచి మరల్చలేకపోయాయి. అణగద్రొక్కుబడిన రైతుల, ఆదివాసీలతో మమేకమైన ఆమె జీవితం మహాన్నతమైనది. సంఘసంస్కర్తగా, దేశభక్తురాలుగా, విప్లవ యోధురాలిగా ఆరు దశాబ్దాలు బాటు తనదైనశైలిలో ప్రజాజీవితాన్ని గడిపారు గోదావరి. 1996 అక్టోబరు 9న ఆమె మరణించారు. మరణించే నాటికి గోదావరి ఆలిండియా కిసాన్ సభ అధ్యక్షురాలుగా కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆఫ్ ఇండియా (మార్క్సిస్టు) పార్టీ కేంద్ర కమిటీ సభ్యురాలిగా వున్నారు.

ఆమె మహారాష్ట్రలోని మొదటి మహిళా లాయర్, సంఘసంస్కర్త, కార్మికోద్యమనేత, ఆదివాసీల తరపున భూస్వామ్య విధానంపై ఎక్కువెట్టిన విల్లు, సామ్రాజ్యవాదానికి ఎదురునిల్చిన ఎర్రజెండా ఆమె విముక్తి వుద్యమాలలో మహిళలు నిర్వహించవలసిన పాత్రకు కొత్త కోణాన్ని చూపిన యోధురాలు.

KLVO1A 328

Printed & Published by Sri Nanduri Prasada Rao on behalf of CITU A.P.
State Committee from N.V.B. Samaraka Kendram, 1-1-60/4, Musheerabad,
Hyderabad-20 Typesetting & Printing at PRAJASAKTI DAILY PRINTING
PRESS, R.T.C. X Roads, Hyderabad-20. Editor : Y.Siddhaiah

To,

Address

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KLVO/A328
పుస్తకం పేరు	అరిటెస్ లాండ్
తారీఖు	25/8/23
ముందు అట్ట	yes
వెనుక అట్ట	yes
మొత్తం పేజీలు	29
పెద్ద సైజు పేజీలు	No
భాష పేజీలు	No
లేఖ పేజీలు	No
తయారు చేసినది	Mandini
పేజీలు విడదీసినది	Mandini
స్కాన్ చేసినది	Mandini
పరీక్ష చేసినది	MANASA
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడినది	
తప్పులు	No
పరిస్థితి	good